

ศึกษาสภาพการสอนอยู่เพียงอยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2546

ISBN 974-04-3344-8

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ศึกษาสภาพการสอนด้วยเพียงออนไลน์โรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

นางนิรมาน จันทระประวัตติ์
ผู้วิจัย

อาจารย์วิภา คงคากุล
B.A.,M.Mus.,Ed.D.(Music Education)
ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกวิทย์
กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.
กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิริญรัตน์
ศศ.บ., ศศ.ม.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์รัศมีคารา หุ่นสวัสดิ์
Ph.D.
คณบดี
บัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์วิภา คงคากุล
B.A.,M.Mus.,Ed.D.(Music Education)
ประธานกรรมการประจำหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2546

นิรमान จันทรประวัติ

ผู้วิจัย

อาจารย์วิภา คงคากุล

B.A., M.Mus., Ed.D. (Music Education)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์

กศ.บ., กศ.ม., ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์อนันต์ สบฤกษ์

กศ.บ., กศ.ม.

กศ.บ., กศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์รัศมีศรียา หุ่นสวัสดิ์, Ph.D.

กณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์

ศศ.บ., ศศ.ม.

ศศ.บ., ศศ.ม.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข

กศ.บ., M.M.E., D.A. (Music)

ผู้อำนวยการ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งของ อาจารย์ ดร.วิภา คงคากุล รองศาสตราจารย์ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ในการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ศุภวไลย์ พลายน้อย ที่ให้ความช่วยเหลือตรวจสอบและแก้ไข ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเที่ยงตรงตามโครงสร้างของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์อุดม อรุณรัตน์ ที่ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ในด้านการเป่าขลุ่ยเพียงออ มาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณศึกษานิเทศก์ประจำสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอทุกอำเภอในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีในการให้ข้อมูลประชากรครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออ

ขอขอบคุณครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครู โรงเรียนวัดสว่างภพที่ให้การสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นิรมาน จันทระประวัติ

การศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดปทุมธานี (THE TEACHING OF KLUE PHAENG-AOW IN THE
ELEMENTARY SCHOOL IN PATHUMTHANI PROVINCE)

นิรمان จันทรประวัติ : 4136051 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : วิชา กงศากุล B.A.,M.Mus.,Ed.D. ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์
กศ.บ.,กศ.ม.,ศศ.ม. ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ ศศ.บ., ศศ.ม.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี โดยศึกษาข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออ
จำนวน 49 คน ที่จัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ผลการวิจัย พบว่า

สภาพการสอน ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสอนขลุ่ยเพียงออมาก จึงสอนด้วยความสนใจ เนื่องจาก
จากครูผู้สอนมีจำนวนน้อยมากที่มีวุฒิทางดนตรี จึงต้องศึกษาค้นคว้าและฝึกเป่าขลุ่ยด้วยตนเอง นักเรียนมีความ
ตั้งใจขั้นฝึกซ้อม กล้าแสดงออกและเห็นความสำคัญของการเรียนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับปานกลาง ครูดำเนิน
การสอนเนื้อหาสาระของขลุ่ยเพียงออให้สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลางเน้นการสอน
ในเรื่องทักษะปฏิบัติมากกว่าเนื้อหา จัดกิจกรรมการสอนเริ่มด้วยการฝึกปฏิบัติทำนอง การจับขลุ่ย การวางนิ้ว
ประจำเสียง ฝึกอ่านโน้ตและฝึกการเป่าขลุ่ยตามโน้ต ครูส่วนมากใช้แผนภูมิโน้ตเพลงประกอบการสอนอ่านโน้ต
และฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ วัดผล ประเมินผล นักเรียนโดยครูให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเพลงที่ถนัดในการสอนปฏิบัติ
การเป่าขลุ่ยเพียงออ มีการทดสอบการอ่านโน้ต มีการทดสอบก่อน-หลังเรียน ระหว่างเรียน

ปัญหาการสอน ครูผู้สอนที่มีวุฒิทางดนตรีมีน้อยมากทำให้ไม่มีความเข้าใจในเรื่องขององค์ประกอบ
ดนตรี ประวัติดนตรี ขั้นตอนการสอนปฏิบัติขลุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง นักเรียนขาดประสบการณ์ด้านการฟังเพลง
ขลุ่ยที่มีความไพเราะ จึงเกิดความขาดซึ่งในความไพเราะของเพลงน้อย ครูส่วนมากไม่สอนนักเรียนให้ฝึกดีหน้า
ทับ ไม่ค่อยสอนเนื้อหาสาระแต่ด้านทักษะการเป่าขลุ่ยอย่างเดียว ครูสอนเรื่องชนิดของขลุ่ยแต่ไม่มีตัวอย่างขลุ่ยแต่
ละชนิดสอนนักเรียน การวัดผล-ประเมินผล ครูไม่ให้นักเรียนประเมินตนเองในการเรียนและใช้แบบสังเกตพฤติ
กรรมประเมินความตั้งใจ ความขยันในการฝึกซ้อม

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะ ครูผู้สอนจำนวนมากต้องการได้รับการอบรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ
การพัฒนาครูดนตรีในเรื่องของเนื้อหาสาระการสอนขลุ่ยเพียงออ การจัดกิจกรรมขั้นตอนการสอน และการวัด
ผล-ประเมินผล ด้านนักเรียนควรให้การสนับสนุนโดยครูหรือผู้ปกครองซื้อเทปเพลงขลุ่ย เพื่อให้นักเรียนมี
ประสบการณ์ด้านการฟัง

คำสำคัญ : สภาพการสอน / ขลุ่ยเพียงออ / โรงเรียนระดับประถมศึกษา / จังหวัดปทุมธานี

138 หน้า ISBN 974-04-3344-8

THE TEACHING OF KLUE PHAENG-AOW AT THE ELEMENTARY SCHOOL LEVEL IN PATHUMTHANI PROVINCE.**NIRAMAN JANTHAPAWAT 4136051 MSMS/M****M.A. (MUSIC)****THESIS ADVISORS : WIPA KHONGKHSKUL, B.Ed., M. Mus, M.Ed.
NARONGCHAI PIDOKRUJT, B.Ed., M.Ed., M.A. SAKCHAI
HIRANRAX, B.A., M.A.****ABSTRACT**

The objective of this research was to study the conditions of teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary school level in Pathumthani province. The study was conducted through questionnaires, which were distributed to the 49 teachers that teach Klue Phaeng-Aow, who have undertaken the responsibility of arranging activities of teaching Klue Phaeng-Aow during the second term of B.E. 2545 academic year. The results of the study exhibit;

Teaching conditions: The teachers highly realize the importance of teaching Klue Phaeng-Aow and as its result they voluntarily took the responsibility of teaching the instrument. However, the teachers themselves lack the knowledge and skills of the musical instrument. Thus, they have to study and practice the instrument through their own efforts. The students demonstrate interest and realize the importance and diligence in learning at the intermediate level. The teachers concentrate on mastering the instrument through practice rather than conducting the theoretical teaching. The activities of learning the instrument mainly are the posture, the fingerings, reading the music and playing in accordance to the musical notes. Most of the teachers use music charts as a tool to help the teaching of the notes and to practice. Letting the students play the pieces that they are most familiar with as well as reading of the musical notes allows assessment of progress. The assessment is made time to time i.e. pre-learning, mid-learning and post-learning.

Obstacles : As the teachers themselves possess very little knowledge and skills of the instrument, they do not deeply understand the composition, history and appropriate teaching procedures of Klue Phaeng-Aow. The students also lack experience of listening to melodious songs, so, they are merely impressed by the melody. The teachers concentrate purely on practicing but the importance of theory is over looked. Variants of the instrument are taught but no actual instruments are available in the schools. The assessments are also mostly made on observation of diligence and attentiveness of practicing and students are never allowed to make self-assessment.

Comment and suggestions : The teachers are interested to develop their knowledge and skills from the organization directly concerned with developing music teachers especially the theory, procedures, activities and assessment. On the other hand, their parents through buying of Klue Phaeng-Aow's audiocassettes to enhance listening experience should support the students.

KEY WORDS : TEACHING CONDITIONS / KLUE PHAENG-AOW /
ELEMENTARY SCHOOL LEVEL / PATHUMTHANI

138 P. ISBN 974-04-3344-8

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ซ
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
ขอบเขตของการศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	8
วิธีการสอน และกิจกรรมการสอน.....	10
หลักทั่วไปในการสอนดนตรี.....	11
ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี.....	12
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรีในต่างประเทศ.....	19
ลักษณะชุดุ้ยไทยโดยทั่วไป.....	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากร.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
วิธีสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย.....	50
เกณฑ์การกำหนดคะแนนและการตรวจนับคะแนน.....	51
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	86
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	87
ภาคผนวก ข (แบบสอบถาม).....	94
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม.....	109
ภาคผนวก ง แบบสำรวจครูผู้สอนกลุ่มเพียงอในโรงเรียนประถมศึกษา.....	111
ภาคผนวก จ รายชื่อโรงเรียนที่ทำการทดลองใช้แบบสอบถาม.....	122
ภาคผนวก ฉ รายชื่อโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการสอนกลุ่มเพียงอ สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดปทุมธานี.....	124
ประวัติผู้วิจัย.....	127
EXECUTIVE SUMMARY.....	128

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงรายละเอียดค่าร้อยละเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของครูผู้สอน.....	55
2. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพครูผู้สอน.....	58
3. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพนักเรียน.....	59
4. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพเนื้อหาสาระ.....	62
5. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพกิจกรรมการเรียนการสอน.....	65
6. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพสื่อ-อุปกรณ์การสอน.....	67
7. แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพวัดผล-ประเมินผล.....	68

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของหัวข้อการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี การปรับเปลี่ยนปฏิรูปสังคมไปสู่ความเป็นสังคมใหม่ ประกอบกับแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สามารถพัฒนาตนเอง และสามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ จึงต้องมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มสาระที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาดนตรี เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางดนตรี ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้น กิจกรรมดนตรีสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาระบวนการรับรู้ทางดนตรี การเห็นภาพรวม การสังเกตรายละเอียด มีความสามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ หรือประกอบอาชีพ ได้ด้วยการมี ความ รับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข

วิสัยทัศน์

การเรียนรู้ดนตรีมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางดนตรี ความเป็นมาของรูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรากฐานทางวัฒนธรรม ค้นหาว่าผลงานดนตรีสื่อความหมายกับตนเอง ค้นหาศักยภาพ ความสนใจส่วนตัว ฝึกการเรียนรู้ การสังเกตที่ละเอียดอ่อนอันนำไปสู่ความรัก เห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของดนตรีและสิ่งรอบตัว พัฒนาเจตคติ สมาธิ สนิยมส่วนตัว มีทักษะ กระบวนการ วิธีการแสดงออก การคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของดนตรีในสังคม ในบริบทของการสะท้อนวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่น พิจารณาว่าผู้คนในวัฒนธรรมของตนมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อดนตรี สะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิต สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง

และความเชื่อความศรัทธาทางศาสนา ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ การเรียนรู้ เทคนิควิธีการทำงาน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดัดแปลง จินตนาการ มีสุนทรียภาพ และเห็นคุณค่าของคนตรี วัฒนธรรมไทยและสากล

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาดนตรีเสริมสร้างให้ชีวิตมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ช่วยให้มีจิตใจที่งดงาม สมาธิที่แน่วแน่ สุขภาพกายและสุขภาพจิต มีความสมดุลเป็นรากฐานของการพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์ เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษยชาติโดยส่วนตน และส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมโดยรวม (กรมวิชาการ, 2544: 1)

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ดนตรีแล้ว ผู้เรียนจะมีสภาพจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ มีรสนิยม รักความสวยงาม รักความเป็นระเบียบ มีการรับรู้อย่างพินิจพิเคราะห์ เห็นคุณค่าความสำคัญของดนตรี อันเป็นศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาของคนในชาติ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทางดนตรี มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นพัฒนาตนเองได้ และแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์ มีสมาธิในการทำงาน มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2544: 2)

กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 ซึ่งจะใช้ครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2547 และจะใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศในปีการศึกษา 2546 ในลักษณะเดียวกับโรงเรียนนาร่อง คือ ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 จนครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548 (กรมวิชาการ, 2544 : 1)

เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นทั้ง 8 สาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การสอนขลุ่ยเพียงออเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะวิชาดนตรี มาตรฐานและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ 2.1 ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2544 : 11)

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 : เข้าใจ และแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น			
ป. 1-3	ป. 4-6	ม. 1-3	ม. 4-6
1. เข้าใจว่าเสียงกำเนิดได้ด้วยวิธีการต่าง	1. เข้าใจเสียงที่บรรเลงเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ทั้งบรรเลงเป็นวง ระบู้ได้ว่าพื้นฐานทางดนตรีสามารถใช้ในการเล่น การสื่อ ความรู้สึก	1. เข้าใจเรื่องเครื่องดนตรีชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการผสมวงและทำให้เกิดวงดนตรีประเภทต่างๆ ระบู้ได้ว่าดนตรีมีอิทธิพลต่อจิตใจ และความรู้สึกของบุคคล	1. เข้าใจเครื่องดนตรีที่ใช้ในการผสมวงและทำให้เกิดดนตรีประเภทต่างๆ ทั้งไทยและสากล ระบู้ได้ว่าดนตรีมีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคม
2. ขับร้องและบรรเลงดนตรี โดยใช้องค์ประกอบของดนตรีให้ได้ผลตามที่ต้องการ	2. ขับร้องและบรรเลงดนตรี โดยใช้ประสบการณ์ จินตนาการจากการสังเกต องค์ประกอบดนตรีและเทคนิคเบื้องต้นให้ได้ผลตามความต้องการ	2. ขับร้องและบรรเลงดนตรีโดยเลือกและประยุกต์ใช้องค์ประกอบและเทคนิคทางดนตรีให้ได้ผลตามความต้องการ	2. ขับร้องและบรรเลงดนตรี โดยการเลือกผสมผสานองค์ประกอบและทักษะดนตรีให้ได้ผลตามความต้องการ
3. ใช้เครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย	3. ใช้และเก็บรักษาเครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย	3. มีความรับผิดชอบและระมัดระวังในการใช้และเก็บรักษาเครื่องดนตรี	3. ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีด้วยความระมัดระวัง ปลอดภัย และมีความรับผิดชอบ

ในหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษา ขลุ่ยเพียงออเป็นเครื่องดนตรีไทยประเภทหนึ่งที่กำหนดให้นักเรียนต้องเรียนรู้ในกลุ่มสาระศิลปะวิชาดนตรี เป็นการเรียนดนตรีที่เน้นการเรียนรู้ด้านเนื้อหาสาระ องค์ประกอบ และทักษะการปฏิบัติทางดนตรี การเรียนรู้มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชื่นชมในผลงาน สนุกสนาน ความมีคุณค่าในทางดนตรี ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกิจกรรมการเรียนขลุ่ยเพียงออสามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียนโดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นตนเอง และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข

สาระดนตรีระดับชั้นประถมศึกษา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ประวัติความเป็นมาและคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ความรู้เรื่องของเสียง การขับร้องและการบรรเลงดนตรี การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี หลักการฟังและการรับรู้ ความไพเราะของเสียง เสียงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและเสียงดนตรี การสร้างผลงานทางดนตรีและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขลุ่ยเพียงออเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งที่เหมาะสมกับการฝึกหัดและจัดกิจกรรมการสอนในระดับประถมศึกษา เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่หาซื้อได้ง่าย ราคาถูก มีขั้นตอนง่ายต่อการฝึกปฏิบัติ และเป็นการเรียนรู้ที่มีผลพัฒนาในด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจที่ดีงาม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติการศึกษาที่มุ่งเน้นการศึกษาเป็นการพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์คือเป็นคนดี มีปัญญา และเป็นคนที่มีความสุข

การจัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จากการสำรวจ และศึกษาข้อมูลจาก ศึกษาพิเศษฯ ตามสำนักงานการศึกษาอำเภอต่างๆ พบว่ามีการสอนขลุ่ยเพียงออทั้งหมดจำนวน 54 โรงเรียน และยังมีอีกหลายโรงเรียนที่ไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออได้ เนื่องจากประสบปัญหาหลายด้าน เช่น ครูผู้สอนไม่มีความถนัด ไม่มีวุฒิการศึกษาทางดนตรี ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหาการสอน ด้านกิจกรรมการสอน ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผล-ประเมินผล

จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ที่หลักสูตรกำหนดให้ครูประถมศึกษาต้องสอนวิชาดนตรี ทั้งด้านเนื้อหา องค์ประกอบและทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี และผลจากการสอบถามถึงปัญหาต่างๆ จากครูผู้สอนในจังหวัดปทุมธานีที่ประสบปัญหาต่างๆ หลายด้าน ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของจังหวัดปทุมธานี ปัจจุบันยังไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กล่าวไว้ข้างต้น คือไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็น คนเก่ง คนดี และคนมีความสุข ดังกล่าวข้างต้นได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานี เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูล ในการวางแผน พัฒนาการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษาสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี และโรงเรียนอื่นๆ ประกอบกับผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษา สภาพและปัญหาในการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัด สำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่เคยมีผู้ใดทำการวิจัยในลักษณะนี้มาก่อน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานี เป็นแหล่งศึกษาหาข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการ สอน ขลุ่ยเพียงออที่ทำการสอนอยู่ในปัจจุบัน ตลอดจนจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้สนใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนขลุ่ยในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานี และ โรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบสภาพครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนัก งานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในด้านต่างๆ
2. ทำให้ทราบปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานี ในด้านต่างๆ
3. ทำให้ทราบข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานี

4. เพื่อใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีและโรงเรียนอื่นๆต่อไป

4. ขอบเขตของการศึกษา

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ปทุมธานี ที่จัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออ จำนวน 54 โรงเรียน

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร จากโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออ จำนวน 54 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออ จำนวน 54 คน

3. ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษาใน สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ดังนี้

3.1 ด้านครูผู้สอน

3.2 ด้านนักเรียน

3.3 ด้านเนื้อหา

3.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.5 สื่อ-อุปกรณ์การสอน

3.6 ด้านการวัดผลและประเมินผล

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ หมายถึง การจัดสภาพการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออของครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการเรียน การสอนขลุ่ยเพียงออ และด้านสื่อ- อุปกรณ์การสอน

2. ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออในวิชาดนตรีที่อยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 54 คน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนขลุ่ยเพียงอออยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 54 โรงเรียน

4. **เนื้อหาสาระการสอน** หมายถึง เนื้อหาสาระการสอนขลุ่ยในวิชาดนตรีซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ในหลักสูตรของดนตรีระดับประถมศึกษาได้แก่ เนื้อหาสาระเรื่องเสียงองค์ประกอบของดนตรี การขับร้องและการบรรเลงดนตรี การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี หลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียง เสียงในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และเสียงดนตรี การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและประวัติความเป็นมาและคุณค่าของดนตรี

5. **กิจกรรมการเรียนการสอน** หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนการเป่าขลุ่ยเพียงออที่ครูผู้สอนจัดกระทำโดยวิธีการต่างๆที่เป็นเทคนิค กระบวนการสอนขั้นตอนการสอน ซึ่งนำไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

6. **สื่อ-อุปกรณ์การเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออ** หมายถึง สิ่งต่างที่ครูผู้สอนนำมาใช้ เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้และการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนขลุ่ยระดับประถมศึกษา

7. **การวัดผล-ประเมินผลการเรียนขลุ่ยเพียงออ** หมายถึง กระบวนการตรวจสอบเพื่อต้องการทราบปริมาณ จำนวน คุณภาพของการเรียนขลุ่ยเพียงออของนักเรียน และนำเอาข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ ทดสอบ หรือการวัด มาตัดสินวินิจฉัย เพื่อตีค่าแล้วสรุปว่า นักเรียนที่เรียนขลุ่ยเพียงออมีความรู้หรือปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาสภาพและปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่วิจัยยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนดนตรี
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
 - 2.1 หลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.2 คุณภาพของผู้เรียน
 - 2.3 สาระวิชาดนตรีระดับประถมศึกษา
3. เนื้อหาการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษา
4. การสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยภายในประเทศ
2. งานวิจัยในต่างประเทศ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

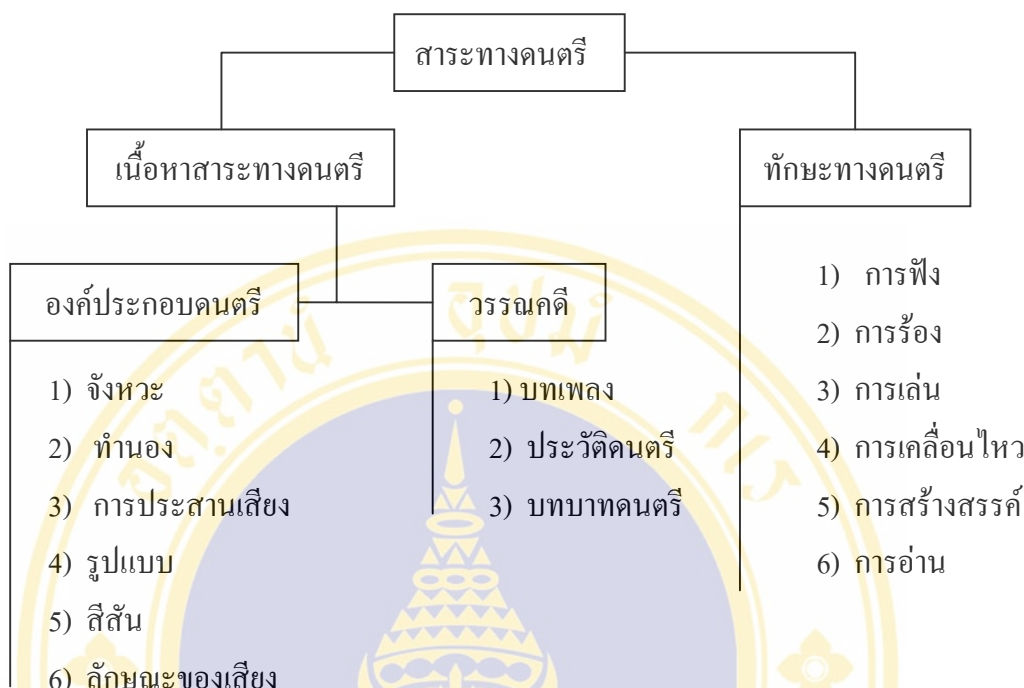
1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนดนตรี
อรรถกร บรรจงศิลป์ (2538:5-4) ได้เสนอแนะการสอนดนตรีไทยไว้ในหนังสือ “การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา” ไว้ว่าสิ่งที่ครูควรสอนให้เด็กมีความรู้ทางดนตรีประกอบด้วย

1. ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพของดนตรี ได้แก่จังหวะ ทำนองเพลง เสี้ยวประสานฉันทลักษณ์ อารมณ์ของเพลง และแบบของเพลง
2. มีทักษะพื้นฐานทางดนตรี 6 ทักษะ คือ ทักษะการฟังเพลง การร้องเพลง การเล่นเครื่องดนตรี การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ และทักษะการอ่านโน้ต
3. รู้วรรณคดีดนตรีเพื่อให้ได้รู้ประวัติความเป็นมาของบรรพบุรุษ ให้รู้วาทศิลป์เป็นสื่อการแสดงออกถึงความรู้สึก และอารมณ์ของมนุษย์ การสอนวรรณคดีดนตรีจำเป็นต้องมีเนื้อหากว้างขวาง เพื่อจะได้ครอบคลุมประวัติความเป็นมา และการแสดงออกของอารมณ์มนุษย์ได้อย่างชัดเจนเพลงที่ควรจัดสอน ได้แก่ เพลงพื้นเมือง (Folk Music) ดนตรีศิลป์(Art Music)

บุญชม ศรีสะอาด (2537: 5) ผู้สอน หรือครู เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณลักษณะหลายประการ ได้แก่ คุณลักษณะด้านพุทธิพิสัย เช่น ความรู้ความสามารถ ความรู้จำแนกเป็นความรู้ในเนื้อหาที่จะสอน ความรู้ในเทคนิคการสอนต่าง ๆ ความรู้ในสภาวะ แวดล้อมอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะด้านจิตพิสัย เช่น ความตั้งใจในการสอน ฯลฯ ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในระบบการเรียนการสอน ซึ่งจะบรรลุผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของผู้เรียนหลายประการเช่น ความถนัด ความรู้พื้นฐานเดิม ความพร้อม ความสนใจ และความพากเพียรในการเรียนรู้ ความสามารถเข้าใจในสิ่งที่เรียน ฯลฯ

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2541: 264) เนื้อหาสาระทางดนตรี หมายถึงองค์ความรู้ทางด้านดนตรี ในบางครั้งอาจจะถูกเรียกว่าภูมิรู้ทางดนตรี (Musicianship) หรือความรู้ทางด้านดนตรี (Musical Knowledge) เนื้อหาสาระทางดนตรีมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากนอกจากจะเป็นเนื้อดนตรีแล้ว สาระทางดนตรีจะถูกใช้เป็นเครื่องมือสำหรับผู้เรียนในการแสวงหาประสบการณ์สุนทรีย์...พฤติกรรมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจชื่นชม ซาบซึ้ง เห็นคุณค่า ในการที่จะให้ผู้เรียนบรรลุได้ต้องใช้เนื้อหาสาระทางดนตรีเท่านั้นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดังกล่าวให้เกิดขึ้น

ณรุทธิ์ สุทธจิต (2531: 50) ดนตรี เป็นวิชาการแขนงหนึ่งในส่วนของการศึกษาที่มีการจัดวางสาระทางดนตรีไว้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระและส่วนที่เป็นทักษะทางดนตรี

4. วิธีการสอน และกิจกรรมการสอน

จันทิกา ลิมปิเจริญ (2526: 155-157) กล่าวว่า ลักษณะการสอนที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. การเตรียมบทเรียน ผู้ตัดสินใจต้องกำหนดความ คิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ ของบทเรียนที่จะสอนไว้ก่อน และจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน ตลอดจนการ วัดและประเมินผลให้สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์และความคิดรวบยอดที่กำหนดไว้

2. ส่วนที่เป็นกระบวนการเรียนการสอนนั้น ต้องจัดกระบวนการให้เหมาะสม คือ

2.1 ยึดผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง โดยคำนึงถึง ระดับวุฒิภาวะ ความแตกต่าง

ระหว่างบุคคล ประสบการณ์เดิม ความสนใจ ความสามารถเหล่านี้เป็นต้น

2.2 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนโดยทั่วกัน

ลักษณะที่ดีคือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดค้นหาเหตุผล วิเคราะห์ วิจัยในสิ่งที่เรียน จนเกิดการเรียนรู้ไปสู่ความคิดรวบยอดที่กำหนดไว้ได้เอง

2.3 กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียนอยู่ตลอดเวลาโดยอาจใช้การขำๆ กระตุ้นให้ ตอบ มีการเสริมกำลังทั้งทางบวกและทางลบ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนจนถึงเป้าหมายที่วางไว้

2.4 เปิดโอกาสให้มีการฝึกการทำงานกลุ่ม โดยสอนให้รู้จักเคารพนับถือในความคิดของผู้อื่น เคารพตัวบุคคล รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รู้จักทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างสามัคคี ตลอดจนฝึกความมีวินัย และความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนอันเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกัน

2.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองโดยมีครูช่วยนำทางและคอยแนะนำช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา ทั้งนี้เพื่อฝึกให้เด็กรู้จักตัดสินใจเอง กระทำด้วยตนเอง ควบคุมการกระทำของตนเองและนำทางตัวเองจนเกิดการเรียนรู้ได้เอง

3. การใช้สื่อการเรียนการสอน ครูพึงตระหนักไว้เสมอว่า การสอนเด็กเล็กและเด็กในระดับประถมศึกษาต้องใช้สื่อ ทั้งนี้เพราะเด็กยังไม่พร้อมที่จะรับรู้ในสิ่งที่เป็นามธรรมได้ดี สื่อการสอนบางอย่างสามารถทำสิ่งที่เป็นามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้น และสื่อที่ใช้ต้องเหมาะสมกับบทเรียน เข้าหลักเกณฑ์ประโยชน์ ประหยัด ประณีต และทนทานด้วยจึงจะครบถ้วนสมบูรณ์

4. การวัดและประเมินผลนั้น การสอนที่ดีต้องมีการวัดและประเมินผลตลอดเวลาไม่ว่าในขณะเรียนหรือนอกห้องเรียนใช้วิธีการวัดและประเมินหลาย ๆ วิธีเพื่อให้แน่ใจว่าการสอนนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความคิดรวบยอดที่วางไว้หรือไม่

5. ลักษณะการสอนที่ดี ผู้สอนไม่ควรยึดมั่นอยู่กับวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว เพราะไม่มีวิธีใดที่ดีและเหมาะสมที่สุด การสอนที่ดีจึงควรใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างเพื่อให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมและการเรียนรู้ได้เร็ว ตามคุณสมบัติที่หลักสูตรกำหนดไว้

5. หลักทั่วไปในการสอนดนตรี

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ (2538: 103-104) กล่าวว่า หลักในการสอนดนตรีทั่วไป มีลักษณะคล้ายคลึงกับหลักการจัดการเรียนการสอนดนตรีของระบบเพลงคารอสซี่ ซึ่งกล่าวไว้ดังนี้

1. สอนให้รู้จักเสียงก่อนสัญลักษณ์เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนการร้องก่อนเรียนเกี่ยวกับการเขียนโน้ต หรือชื่อของตัวโน้ต

2. แนะนำให้ผู้เรียนสังเกตและฟังเสียงตลอดจนลองเลียนเสียงแบบต่าง ๆ ที่ได้ยิน เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนหรือความแตกต่าง และผลที่เกิดจากเสียง ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงอย่างเต็มที่ และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

3. สอนสิ่งต่าง ๆ ทีละอย่าง ได้แก่ จังหวะ ทำนอง และลีลาของดนตรี โดยมีทั้งการสอนและการปฏิบัติควบคู่กันไป ก่อนที่ผู้เรียนจะเรียนรู้และปฏิบัติบทเรียนที่เป็นผลรวมขององค์ประกอบดนตรีในระดับที่มีความยากมากขึ้น

4. ในการฝึกปฏิบัติแต่ละขั้นตอน ผู้เรียนควรปฏิบัติได้อย่างดีในแต่ละขั้นตอน ก่อนก้าวไปสู่การฝึกปฏิบัติที่ยากขึ้นต่อไป

5. ควรใช้วิธีการอุปนัย (Induction) ในการสอน คือการให้ตัวอย่างฝึกปฏิบัติ แล้วจึงค่อยสรุปเป็นหลักหรือทฤษฎี

6. ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

ความสำคัญของทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2541: 12) กล่าวว่า ทักษะการปฏิบัติเป็นธรรมชาติของการเรียนการสอนวิชาดนตรี การปฏิบัติในวิชาดนตรีจะถูกเรียกว่าการฝึกทักษะดนตรีปฏิบัติ (Music skill) เนื้อหาสาระทางดนตรีจะถูกสอนผ่านทักษะเสมอ

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2540: 8) กล่าวว่า ทักษะดนตรีเป็นส่วนที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจสาระดนตรีได้ และจัดเป็นหัวใจของการศึกษาดนตรีสำหรับผู้ที่จะเป็นนักดนตรี (Musician หรือ Performer) ต่อไปทักษะดนตรีแต่ละประเภทย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีควรมีการเสนอทักษะดนตรีต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ซึ่งทักษะดนตรีดังกล่าวประกอบด้วย การฟัง การร้อง การเล่น การอ่าน การเคลื่อนไหว และการสร้างสรรค์

ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2524: 95) กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีว่ามีความสำคัญ 2 ลักษณะ คือความสำคัญในแง่ของการศึกษา เพราะทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ในลักษณะของการนำไปใช้ ส่วนทางด้านผู้สอนได้มีโอกาสเห็นผลของการสอนของตนในทันทีทันใด

องค์ประกอบของการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2523: 271) กล่าวว่า องค์ประกอบที่จำเป็นในการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติ ควรคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ ประสบการณ์เดิม ความพร้อม แรงจูงใจเป็นต้น
2. อาจารย์ผู้สอน ได้แก่ วิเคราะห์ทักษะที่จะสอน การศึกษาภูมิหลังของผู้เรียน ฝึกฝนทักษะที่ยังขาดอยู่ให้สมบูรณ์ และส่งเสริมทักษะที่มีอยู่แล้วให้มีความชำนาญมากขึ้น อธิบาย

และสาธิตทักษะที่จะฝึกอย่างช้า ๆ ให้เข้าใจ และชัดเจนตามลำดับทุกขั้นตอน พยายามแจ้งผลการฝึกกลับไปยังผู้เรียนบ่อย ๆ หรือทันทีที่ฝึกสำเร็จในแต่ละขั้น

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2540: 68-69) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ควรคำนึงถึง มีดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนทุกคนควรได้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในการประกอบกิจกรรม
2. เครื่องดนตรีควรอยู่ในสภาพดีไม่ชำรุด
3. การปลูกฝังการเก็บรักษาเครื่องดนตรีหลังจากการเล่น
4. วิธีปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างถูกวิธี เพื่อถนอมเครื่องดนตรีไม่ชำรุดเสียหายไปอย่างรวดเร็ว
5. การฝึกปฏิบัติดนตรีทั้งแบบกลุ่ม แบบเป็นวง และแบบเดี่ยว
6. การเล่นดนตรีโดยการอ่านและการสร้างสรรค์
7. การฟังการเล่นของตนเอง เพื่อประเมินผลการเรียนให้ผู้เรียนปรับปรุงการเล่นของตนเอง
8. ราคาเครื่องดนตรี

ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2524: 97) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี มีดังต่อไปนี้

1. สถานที่ฝึกปฏิบัติต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาการ ฝึกปฏิบัติเป็นการลงมือทำงานจริง ปฏิบัติงานจริงในสภาพที่ใกล้เคียงหรือเป็นจริงมากที่สุด
2. เอกสารฝึกปฏิบัติ เช่น คู่มือ หรือแบบฝึกปฏิบัติ
3. การเตรียมตัวของผู้เรียนและผู้สอน เช่น ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึก กำหนดเนื้อหาเตรียมเอกสาร อุปกรณ์ สถานที่ และกำหนดเวลา ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ มีทักษะขั้นพื้นฐาน เข้าใจขั้นตอนและสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติ

จากองค์ประกอบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ในการฝึกทักษะดนตรีผู้เรียนทุกระดับชั้นควรมีประสบการณ์ การฝึกทักษะจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเนื้อหาสาระทางดนตรีได้อย่างดี และยังเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาความคิด การสร้างสรรค์ และกล้านเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายนอกจากนี้การฝึกทักษะดนตรีแบบกลุ่ม หรือการรวมวงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน สร้างความสัมพันธ์ในกลุ่ม และทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข

จิตวิทยาในการสอน

เจริญใจ บุญยทัต และคนอื่น ๆ (2525: 88-90) กล่าวว่าจิตวิทยาที่ใช้ในการสอนในห้องเรียนนั้น ได้นำเอาหลักจิตวิทยาการศึกษาของจอห์น ดิวอี้ มาสโลว์ และบลูม มาประยุกต์ใช้ดังนี้

1. วุฒิภาวะ หมายถึงการพัฒนาการทางร่างกาย อันมีผลจากพันธุกรรมในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ๆ
2. ความพร้อม หมายถึงความพร้อมในแง่ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
3. ผลที่ได้รับ อันเกิดจากการตอบสนองของเด็กจากการปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดกำลังใจหรือเกิดการปรับปรุงตัวเอง
4. การฝึกฝน การที่เด็กได้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งซ้ำ ๆ ก่อให้เกิดทักษะในสิ่งนั้น เช่น วิชาดนตรี ศิลปะ ช่าง เป็นต้น
5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูต้องตระหนักเสมอว่าเด็กแต่ละคนมีความสามารถต่างกัน
6. การจูงใจ ครูต้องมีความสามารถในการจูงใจมากกว่าการตัดทอนกำลังใจ
7. ความต้องการพื้นฐาน ครูต้องตระหนักถึงธรรมชาติของเด็ก เด็กต้องการความปลอดภัย ความรัก ความสำเร็จ และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม
8. กิจกรรมและประสบการณ์ กิจกรรมเป็นสิ่งที่เสริมให้เด็กเกิดประสบการณ์ตรง ได้เผชิญและแก้ไขปัญหา ซึ่งทำให้เกิดการเรียนรู้
9. การถ่ายโยงการเรียนรู้มีหลักสำคัญคือ ความคล้ายคลึงของสถานการณ์จะช่วยให้เกิดการถ่ายโยงการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

สื่อการสอน

จุดมุ่งหมายในการใช้สื่อการสอน

สาขนต์ บุญโบ (2543: 28) กล่าวว่าไว้ว่าจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการใช้สื่อการสอน มีดังนี้

1. สร้างความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น
2. เป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ให้นักเรียนได้เห็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม
4. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำในสิ่งที่ครูสอนได้รวดเร็วและยาวนาน
5. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น
6. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น

7. ให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน จึงสามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

การเลือกสื่อการสอน

วารินทร์ รัชมีพรหม (2531: 36) กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นหลักการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนมีดังต่อไปนี้

1. พิจารณาคูณลักษณะของผู้เรียน
2. พิจารณาธรรมชาติของจุดมุ่งหมาย
3. พิจารณาลักษณะวิธีสอน
4. พิจารณาข้อจำกัดของสภาพแวดล้อมทางการเรียน

นอกจากหลักเกณฑ์ทั้ง 4 ประการนี้ ข้อสำคัญของสื่อที่เลือกมาจะต้องตรงกับจุดมุ่งหมายและตรงกับลักษณะการเรียนการสอน โดยอยู่ในข้อจำกัดของสภาพการเรียนการสอน ดังนั้นการเลือกสื่อการสอน ครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน เข้ากับบทเรียน และสภาพของห้องเรียน ซึ่งสื่อการสอนที่ดีจะช่วยให้เด็กเกิดความเข้าใจในบทเรียน และบรรลุวัตถุประสงค์โดยถูกต้องและรวดเร็ว

การใช้สื่อการสอน

ชม ภูมิภาค (2523: 12) กล่าวว่า หลักต่าง ๆ ในการใช้สื่อการสอน สำหรับครูผู้สอนคือ

1. ต้องเลือกสื่อที่ดีมีคุณภาพ โดยยึดจุดมุ่งหมายในการสอนที่เด่นชัดถูกต้อง
2. ก่อนนำเสนอสื่อ ต้องมีการสร้างความพร้อมให้แก่เรียนอย่างเพียงพอ
3. ใช้วัสดุเครื่องมืออย่างปลอดภัยและประหยัดเวลา
4. แนะนำให้นักเรียนรู้จักมีปฏิกิริยาและการกระทำที่เหมาะสมต่อการใช้สื่อ
5. ประเมินผลทั้งในตัวสื่อเองและเทคนิคการใช้สื่อ

การวัดผลและประเมินผล

ความสำคัญของการวัดผลและประเมินผล

การวัด หมายถึง การวัดผลผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งช่วยให้ครูรู้จักสภาพของเด็ก มักมีค่าเป็นตัวเลข

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2538: 161) การประเมินผล หมายถึง การรวมค่าจากการวัดผล และมีการประเมินค่าออกมาเป็นรูปของคุณภาพว่าดีมาน้อยเพียงใด

ศิลปชัย กงตาล (2540: 3) การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้เป็นเครื่องมือตรวจสอบความสามารถของผู้เรียน และเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จการดำเนินการตามแนวทางของหลักสูตร

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2538: 162-165) กล่าวว่า วิธีการวัดและประเมินผลสามารถทำได้ 2 ลักษณะคือ

1. การวัดผลและประเมินผลเชิงกระบวนการ (Formative Evaluation) เป็นการวัดผลประเมินผลเป็นระยะ ๆ ในระหว่างเรียน ได้แก่ การทดสอบเมื่อเรียนจบในแต่ละชั่วโมง
2. การวัดผลและประเมินผลเชิงผลงาน (Summative Evaluation) เป็นการวัดผลประเมินผลรวมเมื่อการเรียนสิ้นสุดลง ได้แก่ การสอบก่อนปิดภาคเรียน

ในทางดนตรีสามารถวัดและประเมินผลได้โดย การสร้างแบบทดสอบ โดยคำนึงโครงสร้างของดนตรีเป็นหลัก สามารถแบ่งการประเมินผลได้ใน 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินผลในเชิงปริมาณ ได้แก่ การวัดเนื้อหาทางด้านทฤษฎีและทักษะดนตรี
2. การประเมินผลในเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวัดเจตคติ แนวคิด ความซาบซึ้งในดนตรี รวมทั้งทักษะดนตรีในระดับสูง

การวัดผลภาคปฏิบัติ

ไพศาล หวังพานิช (2526: 89) กล่าวว่า การวัดภาคปฏิบัติหรือความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียน เป็นการวัดที่ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตรงออกมาด้วยการกระทำ โดยถือว่าการปฏิบัติเป็นความสามารถในการผสมผสานหลักการ วิธีการต่าง ๆ ที่ได้รับการฝึกฝนมา ให้ปรากฏออกมาเป็นทักษะของผู้เรียน

สุมาลี จันทรชลอ (2542: 191) กล่าวว่า ในการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติทุกชนิดไม่ว่าจะใช้เทคนิคใดก็ตาม ผู้ประเมินควรดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. กำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน การวัดการประเมินผลจะต้องกำหนดจุดประสงค์เฉพาะตั้งแต่ต้นของการประเมินเพื่อจะให้เห็นจุดเด่น จุดด้อยของผู้ถูกประเมิน

2. กำหนดเกณฑ์การปฏิบัติ โดยแยกเป็นประเด็นที่จะสังเกตและเกณฑ์ที่จะตัดสินผล
เกณฑ์การปฏิบัติเป็นพฤติกรรมเฉพาะที่นักเรียนควรปฏิบัติ เพื่อที่จะให้ผลการปฏิบัติเหมาะสม การ
กำหนดเกณฑ์หรือประเด็นที่เหมาะสมจึงเป็นหัวใจของความสำเร็จในการวัดและประเมินผลภาค
ปฏิบัติ

3. ตัดสินและให้คะแนนการปฏิบัติ ส่วนมากใช้เทคนิคการสังเกต ถ้าสามารถทำได้
ควรสังเกตหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผลการสังเกตเชื่อถือได้มากขึ้น

เครื่องมือวัดผลภาคปฏิบัติ

การวัดผลภาคปฏิบัติให้ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย ทักษะพิสัย นั้น
ต้องอาศัยเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติซึ่งมีเครื่องมือหลายชนิด คือ

1. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) คือ เครื่องมือสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน โดย
ครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียน ว่าได้กระทำหรือไม่ สิ่งที่ทำถูกต้องหรือ
ผิด ใช่หรือไม่ใช้อย่างไร ครูต้องจดบันทึกหรือทำเครื่องหมายตามลำดับก่อน-หลัง เพื่อจะได้มอง
เห็นภาพรวมของการปฏิบัติของนักเรียน

2. แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) คือ เครื่องมือประเมินค่าคุณภาพลักษณะ
ต่าง ๆ เพื่อประมาณค่าพฤติกรรมของนักเรียน และผลงานที่นักเรียนกระทำ โดยผู้สังเกตจะเป็นผู้
บันทึก มาตราประมาณค่าต้องมีการบรรยายคุณภาพให้เกิดความเข้าใจของผู้สังเกตแต่ละคน

3. แบบระเบียนพฤติกรรม (Anecdotal Record) คือ การวัดโดยการสังเกตพฤติกรรม
ของนักเรียนตามข้อเท็จจริง โดยบรรยายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กในแต่ละวัน และบันทึกทันที
ที่เหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลง จัดทำบันทึกแบบย่อ ๆ กระทัดรัด เพื่อความแม่นยำ ควรมีแบบฟอร์ม
การบันทึกที่สร้างขึ้นเองก็ได้ เพื่อความสะดวกยิ่งขึ้น (กรมวิชาการ สำนักกรรมการการประถม
ศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ, 2539).

7. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนดนตรีในต่างประเทศ

อีเบล และฟรีสบาย (Ebel & Frisbie, 1986: 13). ให้ความหมายของการประเมินผลไว้
ว่า การประเมินผลเป็นการตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่าของวัตถุสิ่งของ โครงการศึกษาคุณภาพ
พฤติกรรมการทำงานของคนงาน หรือความรู้ความสามารถของนักเรียน ในทางการศึกษาหรือทาง
การเรียนการสอนนั้น การประเมินผลเป็นการตอบคำถามที่ว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีมาก

เพียงใด(How good is this level of Achievement) นักเรียนมีความสามารถในการปฏิบัติได้ดีเพียงใด (How good is this performance) และงานของพวกเขาดีพอหรือยัง(Is their work good enough)...

อีริก เทเลอร์ (Eric Taylor, 1994: VII). กล่าวว่า ผู้คนส่วนใหญ่เล่นดนตรีและร้องเพลงได้ก่อนที่จะรู้จักการบันทึกโน้ต หรือการประพันธ์ ในปัจจุบันทุกคนสามารถร้องเพลงได้ แต่ไม่หมดทุกคนที่จะสามารถอ่านเข้าใจดนตรี มีอีกเป็นจำนวนมากที่สามารถเล่นดนตรีได้ แต่อ่านโน้ตไม่ได้ เช่น นักดนตรีแจ๊ส ส่วนใหญ่เขาเล่นดนตรีด้วยการฟัง ดังนั้นการเรียนดนตรีจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระทางดนตรี

เดอ คีฟเฟอร์ (1965: 76). แบ่งตามลักษณะที่ใช้เรียกว่า โสตทัศนูปกรณ์ ดังนี้

1. สื่อประเภทเครื่องฉาย (Projected Aids) เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉาย สไลด์
2. สื่อประเภทไม่ใช่เครื่องฉาย (Non- Projected Aids) รูปภาพ แผนภูมิ ของจริง ของจำลอง
3. สื่อประเภทเครื่องเสียง (Audio Aids) เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ แผ่นเสียง

กรอนลัน (Gronlund, 1981: 5-6). กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบ ในอันที่จะกำหนดขนาดหรือจำนวน ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน การประเมินผลจะมีความหมายกว้างกว่าการวัด การประเมินผลอาจจะไม่รวมกับการวัดก็ได้ การวัดเป็นการพัฒนาค่าหรือดีค่า (กำหนดค่า) เชิงปริมาณอย่างเดียว ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณาหรือดีค่าทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพรวมทั้งการตัดสินคุณค่านั้น

ฮอรัน บีเกทเทนบี และเวคฟิลด์ (Hounby, Gatenby and Wakefield 1963: 644). กล่าวว่าโน้ตมีความสำคัญมากสำหรับดนตรีในทุกรูปแบบ เช่น การศึกษาการประกอบอาชีพและความบันเทิง การเรียนดนตรีต้องเริ่มด้วยการเรียนโน้ตเพื่อวางรากฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษา

8. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

8.1 หลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษา เป็นแผนหรือแนวทางหรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนรวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคมและโลกอย่างมีความสุข ดังนั้น หลักสูตรสถานศึกษา จะประกอบด้วยการเรียนรู้ทั้งมวลและ ประสบการณ์อื่นๆ ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้าน สามารถชี้แนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้พยายามจัดมวลประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์บรรลุตามจุดหมายของการจัดการศึกษา

สถานศึกษาจะต้องทำงานร่วมกับครอบครัวและชุมชน ท้องถิ่น วัด หน่วยงานและสถานศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดผลตามจุดหมายของหลักสูตรสองประการ ซึ่งจุดหมายทั้งสองประการนี้ให้แนวทางที่สำคัญซึ่งสถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรภายในบริบทและแนวทางนั้นๆ ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาควรพัฒนาให้เด็กเกิดความสุข และความเพลิดเพลินในการเรียนรู้เปรียบเสมือนเป็นวิธีสร้างกำลังใจและเร้าใจให้เกิดความก้าวหน้าแก่ผู้เรียนให้ได้มากที่สุดมีความรู้สูงสุด สำหรับผู้เรียนทุกคน ควรสร้างความเข้มแข็งความสนใจ และประสบการณ์ให้ผู้เรียนและพัฒนาความมั่นใจให้เรียน และทำงานอย่างเป็นอิสระ และร่วมใจกัน ควรให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้สำคัญๆ ในการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น ใช้ข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีสื่อสาร ส่งเสริมจิตใจที่อยากรู้อยากเห็นและมีกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล

2. หลักสูตรสถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาด้านจิตวิญญาณ จริยธรรม สังคมและวัฒนธรรมและโดยเฉพาะพัฒนาหลักการในการจำแนกระหว่างถูกและผิด เข้าใจและศรัทธาในความเชื่อของตน ความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันว่ามีอิทธิพลต่อบุคคลและสังคมหลักสูตรสถานศึกษาต้องพัฒนาหลักคุณธรรมและความอิสระของผู้เรียนและช่วยให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ สามารถช่วยพัฒนาสังคมให้เป็นธรรมขึ้น มีความเสมอภาค ควรพัฒนาความตระหนัก เข้าใจและยอมรับสภาพแวดล้อมที่ตนดำรงชีวิตอยู่ ยึดมั่นในข้อตกลงร่วมกันต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับส่วนตน ระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลก หลักสูตรสถานศึกษาควรสร้างให้ผู้

เรียนมีความพร้อมในการเป็นผู้บริโภคที่ตัดสินใจแบบมีข้อมูลและเป็นอิสระและเข้าใจในความรับผิดชอบ (กระทรวงศึกษาธิการ: 2544)

8.2 คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาแต่ละช่วงชั้นผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1-3)

- สร้างและนำเสนอผลงานศิลปะจากจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ เล่าเกี่ยวกับผลงานของตนให้ผู้อื่นรับรู้ โดยใช้ศัพท์เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะได้
- รับรู้ทางศิลปะได้แก่ ทศนธาตุ องค์ประกอบดนตรี องค์ประกอบนาฏศิลป์ เล่าให้ผู้อื่นรับรู้โดยใช้ศัพท์เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะได้
- ระบุสิ่งแวดล้อมหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดผลงานศิลปะได้
- ใช้ความรู้ทางศิลปะสาขาต่าง ๆ ในการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ
- สนใจในการปฏิบัติงานศิลปะ พึงพอใจ สนุกเพลิดเพลิน รับผิดชอบการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
- สังเกต รับรู้ สนใจธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม งานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น

ช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6)

- สร้างและนำเสนอผลงานศิลปะจากจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การสังเกตทางศิลปะได้แก่ ทศนธาตุ องค์ประกอบดนตรี องค์ประกอบนาฏศิลป์ ทักษะในการใช้เทคนิคให้เกิดผลตามความต้องการของตนเอง และอธิบายให้ผู้อื่นรับรู้โดยใช้ศัพท์เบื้องต้นทางศิลปะได้ รับรู้ทางศิลปะได้แก่ ทศนธาตุ องค์ประกอบดนตรี องค์ประกอบนาฏศิลป์ ซึ่งสามารถช่วยในการวิเคราะห์งานศิลปะ และอธิบายให้ผู้อื่น เข้าใจในความสวยงามและความไพเราะของศิลปะได้
- ระบุงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้ อธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจประวัติศาสตร์หรือเหตุการณ์ในปัจจุบันมีผลหรือได้รับอิทธิพลจากงานศิลปะได้
- นำความรู้ทางศิลปะสาขาต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ๆ
- สนใจสร้างงานศิลปะ มีความสุขกับการทำงาน มั่นใจในการแสดงออก ยอมรับความสามารถของผู้อื่น

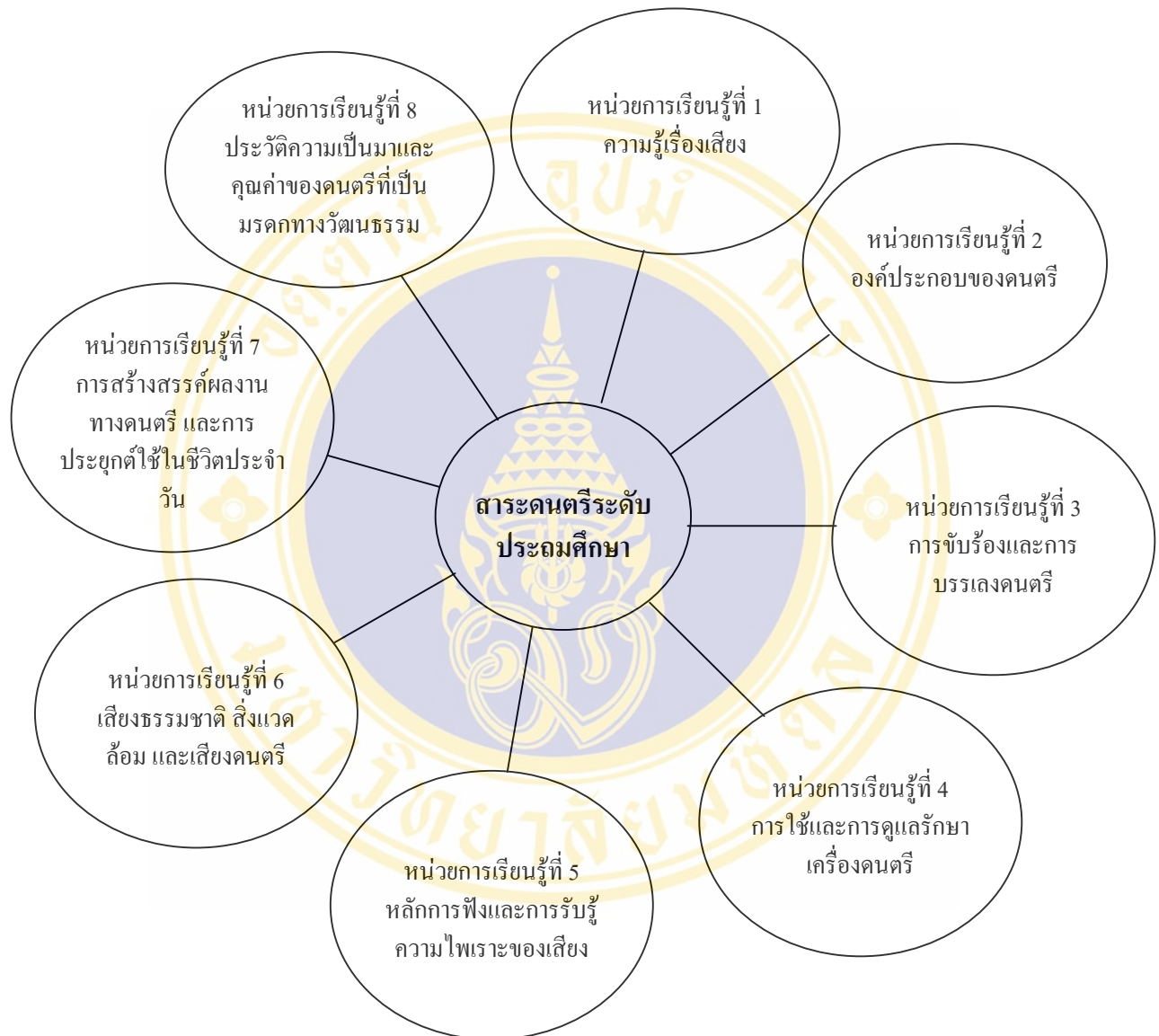
๑. ตระหนัก ชื่นชมในคุณค่าของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มรดกทางวัฒนธรรม
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

8.3 ตารางและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 2 ดนตรี (กรมวิชาการ; 2545)

มาตรฐาน ศ 2.1. เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่าดนตรี ถ่าย ทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	มาตรฐาน ศ 2.2. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติ ศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่ เป็นมรดกทาง วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล
1. เข้าใจว่าเสียงกำเนิดได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ 2. ขับร้องและบรรเลงดนตรีโดยใช้องค์ประกอบของดนตรีให้ได้ผลตามที่ต้องการ 3. ใช้เครื่องดนตรีได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย 4. แสดงออกถึงการรับรู้ความไพเราะของเสียง 5. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เสียงขับร้อง เสียงเครื่องดนตรีของตนเองและผู้อื่น 6. สร้างสรรค์ทางดนตรีและนำความรู้ทางดนตรีไปใช้กับวิชาอื่น ๆ และชีวิตประจำวันได้	1. รู้ว่าดนตรีมาจากยุคสมัยและสถานที่ต่างกัน 2. สนใจดนตรี อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

สาระดนตรีระดับชั้นประถมศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

รายละเอียดสาระการเรียนรู้เรื่องเสียง

1. การกำเนิดเสียง เสียงต่าง ๆ ที่ได้ยิน เกิดจากการสั่นสะเทือนของแหล่งกำเนิดเสียง ได้แก่ วัตถุ น้ำ อากาศ และอื่น ๆ โดยการกระทบ ตบ ดี เสียงดสี ดิด ดิ่ง เป่า ผีว ฯลฯ เมื่อแหล่งกำเนิดเสียงมีการสั่นสะเทือนอากาศบริเวณรอบ ๆ แหล่งกำเนิดเสียง จะสั่นสะเทือนเป็นคลื่น

เสียงส่งมายังประสาทหู ซึ่งทำหน้าที่รับสัญญาณเสียง ในขณะที่หูทั้งสองข้างจะรับรู้และแปลความหมายของเสียงลักษณะต่าง ๆ

1.1 เสียงธรรมชาติ

เสียงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ ส่วนใหญ่เกิดจากการกระทบกันของอากาศกับอากาศ อากาศกับวัตถุและน้ำกับวัตถุ เช่น เสียงฟ้าร้อง เสียงลมพายุ เสียงลมพัดใบไม้ เสียงลมพัดโขดหิน เสียงฝนตก เสียงน้ำตก เป็นต้น

สำหรับเสียงร้องของสัตว์ เกิดจากการสั่นสะเทือนของลมโดยการเปล่งเสียง เช่น เสียงนกร้อง เสียงสุนัขเห่า เป็นต้น

1.2 เสียงมนุษย์

เกิดจากการสั่นสะเทือนของลม โดยการเปล่งเสียงมีกระบังลม เป็นอวัยวะที่มีหน้าที่ควบคุมการระบายและการเดินของทางลมบริเวณช่องท้อง ให้ผ่านไปยังเส้นเสียงหรือท่อเสียง (Vocal Cords) เกิดเสียงลักษณะต่าง ๆ

1.3 เสียงดนตรี

เกิดจากการบรรเลงดนตรี โดยการดีด ลี ดี เป่า ฯลฯ เครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น

2. คุณสมบัติของเสียงมนุษย์และเสียงดนตรี

2.1 คุณสมบัติของเสียงมนุษย์

มนุษย์สามารถเลียนเสียงต่าง ๆ ได้อย่างใกล้เคียง และสามารถปรับระดับเสียงสูงต่ำ ตามระดับเสียงของดนตรีได้ จึงนับว่าเสียงมนุษย์เป็นเสียงเครื่องดนตรีอย่างหนึ่ง

2.2 คุณสมบัติของเสียงดนตรี

เสียงดนตรี คือระดับเสียงสูง – ต่ำ ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ ทั้งลีลาจังหวะ ทำนอง ความผสมกลมกลืน และลักษณะเฉพาะอื่น ๆ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

รายละเอียดการเรียนรู้ เรื่อง องค์ประกอบของดนตรี

1. จังหวะ (Rhythm)

1.1 ความหมายของจังหวะ

1.1.1 จังหวะ หมายถึง การเคลื่อนไหวของสิ่งต่าง ๆ ที่มีระยะห่างของช่วงเวลาในการเคลื่อนไหวอย่างสม่ำเสมอ เช่น จังหวะการเดิน – วิ่งของคนและสัตว์ จังหวะการเต้นของชีพจร จังหวะการแกว่งของลูกตุ้มนาฬิกา

1.1.2 จังหวะธรรมชาติ เป็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีรูปแบบที่ซ้ำ ๆ กัน

1.1.3 จังหวะดนตรี เป็นลีลาของบทเพลงมีการเคลื่อนไหวเป็นรูปแบบเฉพาะตามวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์เพลง ซึ่งอาจเลียนแบบมาจากจังหวะธรรมชาติ หรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาใหม่

2. ทำนอง (Melody)

ความหมายของทำนอง

ทำนอง หมายถึง การเคลื่อนที่ของระดับเสียงสูง – ต่ำ ไปในทิศทางต่าง ๆ ตามแนวนอน โดยมีจังหวะของทำนองที่เป็นระบบ

3. การประสานเสียง (Harmony)

ความหมายของการประสานเสียง

การประสานเสียง หรือเสียงประสาน หมายถึงการนำเสียงต่าง ๆ มาผสมผสานกับแนวทำนองเพลง โดยการใช้ชั้นคู่เสียง (ในแนวนอน) การใช้คอร์ด (ในแนวตั้ง) และเทคนิควิธีการอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้บทเพลงมีความไพเราะน่าฟังมากยิ่งขึ้น

4. รูปแบบของเพลง (Form)

ความหมายของรูปแบบของเพลง

รูปแบบของเพลง หรือ คีตลักษณ์ หมายถึง ลักษณะความสมดุลของลีลาจังหวะของทำนองและทิศทางการเคลื่อนที่ของระดับเสียงสูง – ต่ำ ไปยังศูนย์กลางของทำนองเพลง (Tonality) เพื่อการจบทำนองเพลงที่สมบูรณ์ เป็นระเบียบวิธีในการประพันธ์เพลง เช่นเดียวกับฉันทลักษณ์ของบทประพันธ์ประเภทโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

รายละเอียดการเรียนรู้ เรื่อง การขับร้องและบรรเลงดนตรี

1. หลักและวิธีการขับร้องและบรรเลงดนตรี

1.1 หลักและวิธีการขับร้อง

หลักและวิธีการขับร้องโดยทั่วไป ได้แก่ การเปล่งเสียงที่แจ่มใส ร้องด้วยท่าทางที่สบาย ๆ หายใจลึก แต่เป็นไปตามธรรมชาติ ร้องตรงเสียงและออกเสียงคำชัดเจน

รูปแบบการขับร้อง

1) การขับร้องเดี่ยว เป็นการขับร้องโดยผู้ร้องคนเดียว (อาจมีดนตรีบรรเลงประกอบ) ผู้ขับร้องจะต้องมีความแม่นยำ ในเรื่องจังหวะ และทำนอง มีพลังเสียง ออกเสียงคำร้องชัดเจน ถูกอักขระวิธี สามารถแสดงท่าทาง สีหน้า ได้สอดคล้องกับลีลาและอารมณ์ของบทเพลง

2) การขับร้องหมู่ เป็นการขับร้องโดยมีผู้ร้องตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป (อาจมีดนตรีบรรเลงประกอบ) และมีแนวทำนองเพลงแนวเดียวกัน ผู้ขับร้องจะต้องมีความแม่นยำ และความพร้อมเพรียงในเรื่องจังหวะและทำนอง มีความสามารถในการปรับเสียงให้กลมกลืนเป็นเสียงเดียวของทั้งกลุ่ม (Unison)

3) การขับร้องประสานเสียง เป็นการขับร้องหมู่ตั้งแต่ 2 แนวทำนองขึ้นไป (อาจมีดนตรีบรรเลงประกอบ) ผู้ขับร้องจะต้องมีสมาริในการขับร้อง มีความสามารถทางด้านโสตประสาทในการแยกแยะทำนองเพลงได้ทุกแนว

1.2 หลักและวิธีการบรรเลงดนตรี

หลักและวิธีการบรรเลงดนตรีโดยทั่วไป ได้แก่ การเล่นให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง การปรับเสียงให้มีความกลมกลืนและสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ในการบรรเลงเป็นวง การปฏิบัติตามเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่กำหนดไว้ในโน้ตเพลงได้ถูกต้อง เป็นต้น

รูปแบบการบรรเลงดนตรี

การบรรเลงเดี่ยว (Solo) เป็นการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรี 1 ชิ้น บรรเลงทำนองเพลง หรือ การบรรเลงด้วยเครื่องดนตรี 1 ชิ้น และมีเครื่องดนตรีอีก 1 ชิ้น ทำหน้าที่บรรเลงคลอ การบรรเลงหมู่ (Ensemble) เป็นการบรรเลงเครื่องดนตรี 2 – 9 ชิ้น มีทั้งการบรรเลงหมู่ด้วยเครื่องดนตรีประเภทเดียวกันและการบรรเลงหมู่ด้วยเครื่องดนตรีหลายประเภท

2. การฝึกปฏิบัติการขับร้องและบรรเลงดนตรี

2.1 การฝึกปฏิบัติการขับร้องและบรรเลงดนตรีเพื่อการจำเสียงดนตรีและเชิง

ปฏิภาณ

เสียงดนตรีเป็นภาษาชนิดหนึ่งเช่นเดียวกับภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฯลฯ การจำเสียงดนตรีเป็นการเรียนรู้ภาษาดนตรี ซึ่งจะเริ่มฝึกจากการจำขึ้นคู่เสียงง่าย ๆ ไปจนถึงทำนองเพลงที่ยากขึ้น และสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแม่นยำ ทั้งจากทำนองเพลงที่ได้ยิน การนำไปใช้ประพันธ์เพลง และการค้นสดหรือขับร้องและบรรเลงดนตรีเชิงปฏิภาณ (Improvisation) การฝึกลักษณะนี้จะขับร้องและบรรเลงดนตรีควบคู่กันไป

2.2 การฝึกปฏิบัติการขับร้องเดี่ยว ขับร้องหมู่และขับร้องประสานเสียง

เริ่มจากการขับร้องหมู่ในชั้นเรียน จนสามารถร้องในกลุ่มได้ถูกต้อง จึงฝึกการขับร้องเดี่ยวและขับร้องเพลงประสานเสียงง่าย ๆ

2.3 การฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบจังหวะและบรรเลงทำนอง

ฝึกการบรรเลงเดี่ยว การบรรเลงคลอ และการบรรเลงหมู่ เครื่องดนตรีพื้นเมือง เครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีสากล

2.3.1 เครื่องดนตรีพื้นเมือง

- 1) ใช้บรรเลงประเภทประกอบจังหวะ ได้แก่ โทน รำมะนา กลองยาว ฉิ่ง ฉาบ (เล็ก) กรับ โหม่ง และฉาบใหญ่
- 2) ใช้บรรเลงทำนอง ได้แก่ เครื่องดนตรีพื้นเมืองท้องถิ่น หรือใช้ระนาด อังกะลุง และขลุ่ยแทน

2.3.2 เครื่องดนตรีไทย

- 1) ใช้บรรเลงประกอบจังหวะ ได้แก่ โทน รำมะนา ฉิ่ง ฉาบ (เล็ก) กรับ โหม่ง
- 2) ใช้บรรเลงทำนอง ได้แก่ ระนาด อังกะลุง และขลุ่ย

3. ภาษาดนตรี

การเรียนรู้ภาษาดนตรี ในส่วนที่เกี่ยวกับทักษะจะมีลักษณะเช่นเดียวกับการเรียนภาษาต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง (ฟังเพลง) การพูด (ร้องเพลง) การอ่าน (อ่านโน้ต) และการเขียน (เขียนโน้ต) ซึ่งการอ่านโน้ตและการเขียนโน้ต จำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานดังนี้

3.1 ระดับเสียงของดนตรี

3.1.1 เสียงดนตรีไทย เสียงดนตรีไทย มี 7 เสียง เช่นเดียวกันกับบันไดเสียงไดอาโทนิคของสากล แต่มีความห่างของเสียงเท่ากันตลอด ในทางปฏิบัติอนุโลมให้ใช้เสียง โด เร มี ฟา ซอล ลา ที (ด) ของสากล สำหรับการอ่านและการเขียนโน้ตไทย

3.1.2 เสียงดนตรีสากล เสียงดนตรีสากลในบันไดเสียงไดอาโทนิค มี 7 เสียง คือ โด เร มี ฟา ซอล ลา ที (ด) ความห่างของเสียงในช่วง โด - ดํ ตามลำดับแต่ละคู่จะมีความห่าง 1 เสียง ยกเว้น มี - ฟา และ ที - ดํ จะมีความห่าง $\frac{1}{2}$ เสียง

3.2 ตัวโน้ตที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ทางดนตรี

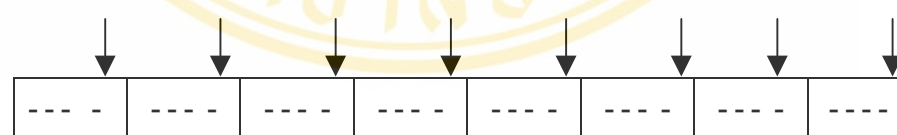
3.2.1 ดนตรีไทย ดนตรีไทย ใช้ตัวเลขเป็นตัวโน้ตแทนระดับเสียง และแทนนี้สำหรับการปฏิบัติเครื่องดนตรีเฉพาะอย่าง และมีการนำอักษรย่อของระดับเสียงสากล มาใช้เป็นสัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ตดนตรีไทยบนบรรทัดดนตรีไทย

3.2.2 ดนตรีสากล ดนตรีสากล ใช้ตัวโน้ตที่ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนจังหวะ เช่น บันทึกลงบนบรรทัด 5 เส้น เพื่อบอกระดับเสียง

3.3 การอ่านและการเขียนโน้ต

3.3.1 การอ่านและการเขียนโน้ตไทย

1) บรรทัดโน้ตดนตรีไทย ใช้สำหรับบันทึกโน้ตไทย โดยปกติ 1 บรรทัดจะมี 8 ห้องเพลง แต่ละห้องเพลงบันทึกโน้ตได้ 4 ตัว และจังหวะตก (จังหวะหนัก) จะอยู่ที่โน้ตตำแหน่งสุดท้ายของห้อง

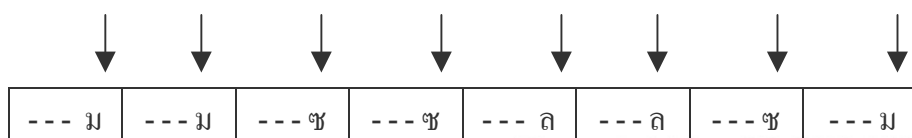

(1 2 3 4)

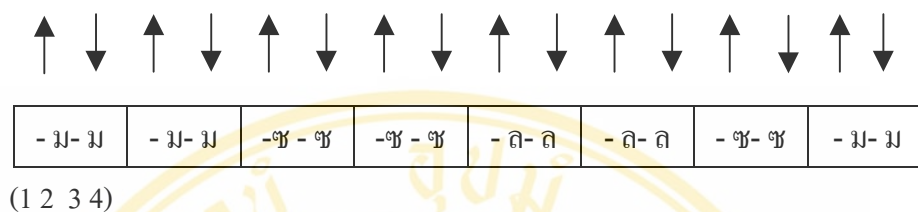
เส้นประ (----) คือ ตำแหน่งในการบันทึกโน้ต
↓
คือ จังหวะตก (จังหวะหนัก)

2) การบันทึกโน้ตไทย

- บันทึกโน้ตตรงจังหวะตก

- บันทึกลงโน้ตตรงจังหวะยกและจังหวะตก
- จังหวะยกตรงกับโน้ตตัวที่ 2 จังหวะตกตรงกับโน้ตตัวที่ 4

↑ คือ จังหวะยก

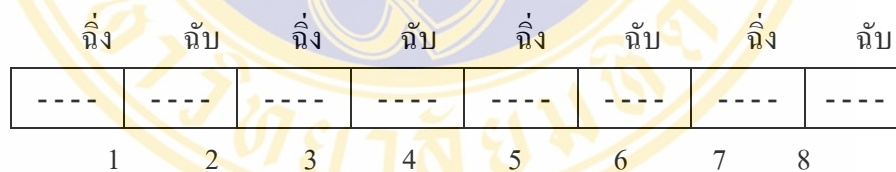
3.3.2 จังหวะนิ่ง

1) เพลงอัตราจังหวะ ชั้นเดียว

นิ่ง ตรงกับ จังหวะยก
นับ ตรงกับ จังหวะตก

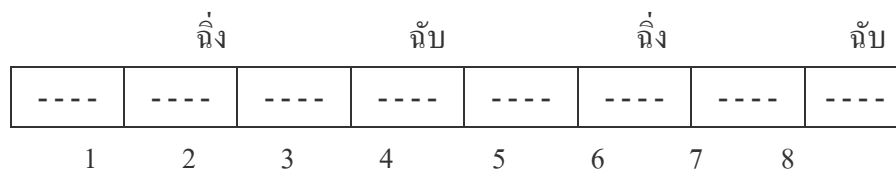
2) เพลงอัตราจังหวะ สองชั้น

นิ่ง ตรงกับ จังหวะตก ของห้องที่ 1,3,5,7

นับ ตรงกับ จังหวะตก ของห้องที่ 2,4,6,8

3) เพลงอัตราจังหวะ สามชั้น

นิ่ง ตรงกับ จังหวะตก ของห้องที่ 2 และ 6

นับ ตรงกับ จังหวะตก ของห้องที่ 4 และ 8

3.3.3 การอ่านและเขียนโน้ตสากล

1) บรรทัด 5 เส้น และกุญแจซอล มีลักษณะดังนี้

- เครื่องหมายกุญแจซอล () บอกให้ทราบว่า โน้ตที่บันทึกมีระดับเสียงค่อนข้างปานกลาง - สูง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

รายละเอียดสาระการเรียนรู้ เรื่องการใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี

1. การใช้เครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย

1.1 ลักษณะทางโครงสร้างของเครื่องดนตรี

- 1) เครื่องดนตรีที่ทำจากไม้ ได้แก่ กรับ กลองไม้ ระนาด อังกะลุง ขลุ่ย
- 2) เครื่องดนตรีที่ทำจากโลหะ ได้แก่ ฉิ่ง ฉาบเล็ก ฉาบใหญ่ โหม่ง กิ่งระนาดเหล็ก ระฆังไข่มุกร
- 3) เครื่องดนตรีที่ทำจากพลาสติก ได้แก่ กรับมือ ลูกซัด ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ เมโลเดียน
- 4) เครื่องดนตรีที่ใช้หนังสือหรือหนังเทียมจึง ได้แก่ โทณ รำมะนา กลองยาว กลองเบส กลองแดร์ก กลองบองโก แทมบูรีน (ตัวเครื่องดนตรีอาจทำด้วยไม้ โลหะ หรือพลาสติก)

1.2 วิธีใช้ที่ถูกต้องและถูกสุขลักษณะ

1.2.1 เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบจังหวะ

- 1) ฉิ่ง ฉาบเล็ก ฉาบใหญ่ กรับ กรับมือ ใช้โดยการตีกระทบกันเอง
- 2) โหม่ง ใช้ไม้ตีหุ้มนม
- 3) โทณ รำมะนา กลองยาว กลองบองโก แทมบูรีน ตีด้วยมือ
- 4) กลองเบส กลองแดร์ก กิ่ง กลองไม้ ตีด้วยไม้ตีเฉพาะ (มีหลายแบบ)
- 5) ลูกซัด ใช้เขย่า

1.2.2 เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงทำนอง

- 1) ระนาดไม้ ระนาดเหล็ก ระฆังไข่มุกร ตีด้วยไม้ตีเฉพาะ (มีหลายแบบ)
- 2) อังกะลุง ใช้มือเขย่า
- 3) ขลุ่ยไทย ขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ เมโลเดียน

1.2.3 วิธีใช้ที่ถูกต้อง

เครื่องดนตรีแต่ละชนิดประดิษฐ์ขึ้น และมีวิธีใช้เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์แตกต่างกัน การใช้ผิดวิธีนอกจากจะไม่เกิดเสียงตามต้องการแล้ว ยังอาจทำให้เครื่องดนตรีชำรุดเสียหายหรือเสื่อมสภาพก่อนเวลาอันควร และบางครั้งอาจเกิดอันตรายขึ้นได้ ดังนั้น ก่อนใช้เครื่องดนตรีจำเป็นต้องศึกษาวิธีการใช้ที่ถูกต้อง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

1.2.4 วิธีใช้ที่ถูกสุขลักษณะ

เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า ได้แก่ ขลุ่ยไทย ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และเมโลเดียน ถือว่าเป็นเครื่องดนตรีส่วนบุคคล ไม่ควรใช้ร่วมกัน เพราะอาจมีการแพร่เชื้อโรคติดต่อต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้จะต้องทำความสะอาดบริเวณปากเป่าและสายเป่าทั้งก่อนและหลังเป่าทุกครั้ง รวมทั้งทำความสะอาดตัวเครื่องดนตรีตามวิธีการเฉพาะของแต่ละเครื่องดนตรี

1.3 อันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากเครื่องดนตรี

เครื่องดนตรีบางชนิด มีขนาดใหญ่และน้ำหนักมาก บางชนิดมีส่วนที่แหลมคม จึงต้องรู้จักสังเกต และระมัดระวังทั้งการใช้และการเคลื่อนย้าย การใช้ผิดวิธี หรือการนำเครื่องดนตรีไปเล่นหยอกล้อกันก็อาจเกิดอันตรายขึ้นได้

2. การดูแลและเก็บรักษาเครื่องดนตรี

2.1 เครื่องดนตรีส่วนรวม (ของโรงเรียน)

ความมีสถานที่เก็บโดยเฉพาะ โดยจัดทำเป็นชั้นสำหรับวาง แยกประเภทเครื่องดนตรีและวางเครื่องดนตรีที่มีขนาดใหญ่หรือน้ำหนักมากไว้ด้านล่าง จัดทำบัญชีรายชื่อและจำนวนเครื่องดนตรี รับผิดชอบการนำไปใช้และเก็บ รวมทั้งผลัดกันดูแลเรื่องความสะอาดของเครื่องดนตรีอย่างสม่ำเสมอ

2.2 เครื่องดนตรีส่วนบุคคล

เครื่องดนตรีที่มีขนาดเล็ก เช่น ขลุ่ย สามารถเก็บไว้ในกระเป๋าหนังสือ ส่วน เมโลเดียนควรจัดที่วางเฉพาะในห้องเรียน เมื่อจำเป็นต้องนำเครื่องดนตรีไปใช้นอกห้องเรียน หรือก่อนกลับบ้านควรวางไว้ในที่ปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการสูญหาย นอกจากนี้ยังต้องดูแลเรื่องความสะอาดของเครื่องดนตรีอย่างสม่ำเสมอ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

รายละเอียดสาระการเรียนรู้ เรื่องหลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียง

1. หลักการฟังดนตรี

จุดประสงค์ในการฟังดนตรีของแต่ละคนอาจแตกต่างกันออกไป บางคนเปิดเพลงเบา ๆ ในขณะที่อ่านหนังสือ ทำการบ้าน หรือทำงาน บางคนฟังเพลงเพื่อผ่อนคลายอารมณ์หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิง ฯลฯ อย่างไรก็ตาม การฟังเพลงเพื่อรับรู้ความไพเราะของเสียงดนตรี มีหลักการฟัง 2 ประการ คือ

1.1 การฟังอย่างตั้งใจ เป็นการฟังเพื่อจำแนกได้ว่าแนวทำนองใดเป็นทำนองหลัก เป็นแนวประสานเสียงจังหวะประกอบเพลง รวมทั้งบอกชนิดของเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงได้

1.2 การฟังอย่างเข้าใจ เป็นการฟังเพื่อศึกษาองค์ประกอบของดนตรีในบทเพลง นั้น ๆ ได้แก่ จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง และรูปแบบของเพลง เป็นต้น

2. การรับรู้ความไพเราะของดนตรีและบทเพลง

ความไพเราะ เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคล การรับรู้จากประสบการณ์ในการฟังเพลง การร้องเพลง หรือการบรรเลงดนตรี ความรู้สึกสนองตอบต่อบทเพลงและแสดงออกด้วยวิธีการต่าง ๆ ประเมินคุณค่าของบทเพลง สรุปผลเป็นความชอบหรือไม่ชอบ และเลือกรับเพลงที่ชอบว่ามีความไพเราะ

2.1 ความไพเราะของเสียงดนตรี เป็นความไพเราะของเสียงการขับร้องและการบรรเลงดนตรีที่ใช้บรรเลงทำนองหลัก เสียงการขับร้อง เสียงของเครื่องดนตรีที่บรรเลงแนวประสานเสียง เสียงจังหวะประกอบเพลง อารมณ์ของบทเพลง การสื่อความหมายที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพ หรือบรรยากาศในการฟัง เป็นต้น

2.2 ความไพเราะของบทเพลง เป็นความไพเราะที่เป็นแบบแผน (Style) ของบทเพลง ได้แก่ เพลงสมัยนิยม เพลงจากภาพยนตร์ ละครเพลงปลุกใจ เพลงพิธีการต่าง ๆ เพลงมาร์ช เพลงพื้นเมือง เพลงพื้นเมืองประยุกต์ เพลงลูกทุ่งไทย เพลงไทย เพลงไทยสากล เพลงแจ๊ส เพลงไลต์มิวสิก เพลงคลาสสิก และเพลงที่เน้นจังหวะการเต้นรำ ลักษณะต่าง ๆ เป็นต้น

2.3 ดนตรีในชีวิตประจำวัน ดนตรีมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันเราตั้งแต่ตื่นเช้า เราจะได้ยินเสียงเพลงจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือฟังเพลงที่ชอบจากแอมป์บันทึกเสียง เมื่ออยู่โรงเรียนนอกจากร้องเพลงชาติแล้วยังมีเพลงที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพลงเชียร์ เพลงที่ใช้ในกิจกรรมอื่น

มากมาย นักเรียนบางคนใช้เวลาหลังจากเลิกเรียน หรือวันหยุดไปดูภาพยนตร์ ละคร การแสดงดนตรีในสถานที่ต่าง ๆ นอกจากนี้บางครั้งเราจะได้ยินได้ฟังเพลงที่ใช้วิธีการต่าง ๆ ฯลฯ

สรุปได้ว่า ในชีวิตของเราทุกคนจะได้รับรู้และสัมผัสดนตรีตลอดเวลา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6

รายละเอียดสาระการเรียนรู้ เรื่อง เสียงธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและเสียงดนตรี

1. คุณลักษณะของเสียงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเสียงดนตรี

1.1 คุณลักษณะของเสียงธรรมชาติ

มนุษย์เคยชินกับการรับรู้เสียงธรรมชาติมาตั้งแต่เกิด เป็นเสียงที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน เสียงต่าง ๆ เช่น เสียงนกร้องในตอนเช้า เสียงลมพัดใบไม้ เสียงร้องของสัตว์ต่าง ๆ เสียงการเคลื่อนไหว เสียงจิ้งหรีดเรไรในตอนค่ำ เสียงฝนตก ลมพายุ ฟังร้อง ฯลฯ โดยทั่วไปแล้วเสียงธรรมชาติให้ความรู้สึก สงบ เยือกเย็น สดชื่น กระปรี้กระเปร่า หรือบางครั้งอาจทำให้รู้สึกตื่นเต้น และแม้กระทั่งทำให้ตกใจได้เช่นเดียวกัน

1.2 คุณลักษณะของเสียงสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมในที่นี้หมายถึง สภาพแวดล้อม ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต อาจเกิดจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เสียงเครื่องมือการทำงาน หรือเกิดจากการนำความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ เช่น เสียงเครื่องยนต์ และเสียงเครื่องจักรกลต่าง ๆ ซึ่งบางครั้งอาจเป็นมลภาวะทางเสียง ถ้ามีเสียงดังมากเกินไป

1.3 คุณลักษณะของเสียงดนตรี

เสียงดนตรีเกิดจากการขับร้องและบรรเลงดนตรีสามารถสื่อความหมาย และกระตุ้นอารมณ์ลักษณะต่าง ๆ แก่ผู้ฟังได้

2. คุณลักษณะของเสียงขับร้องและเสียงเครื่องดนตรี

2.1 คุณลักษณะของเสียงขับร้อง

เสียงของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 เป็นเสียงเล็กแหลม สดใส ให้ความรู้สึกถึงความร่าเริงเบิกบาน ความใฝ่รู้ใฝ่ศึกษาในสิ่งต่าง ๆ ความหวังในอนาคตที่ดีงามและรุ่งโรจน์ (ช่วงกว้างของเสียงร้องจะอยู่ระหว่าง โด -> เร)

2.2 คุณลักษณะของเสียงเครื่องดนตรี

2.2.1 เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบจังหวะ ประเภทกลอง ให้ความรู้สึกหนักแน่น มั่นคง เร้าใจ ส่วนประเภทอื่นให้ความรู้สึก สนุกสนาน หรือเสริมอารมณ์เพลงลักษณะต่าง ๆ

2.2.2 เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงทำนอง

- 1) ระนาดไม้ แสดงถึงการเคลื่อนไหว และอากัปกิริยาต่าง ๆ
- 2) ระนาดเหล็กและระฆังไข่มุก มีความกังวาน คล้ายระฆังยาวเข้าหรือเสียงเพลงที่ลอยมาตามลมจากที่ไกล ๆ
- 3) อังกะลุง เสียงกรอเป็นคลื่นลม ชัดละล่อนน้ำเข้าฝั่ง หรือเสียงลมพลิ้วผ่านสิ่งต่าง ๆ
- 4) ขลุ่ย ให้ความรู้สึกเหมือนเสียงนกร้อง และเสียงลมพัดใบไม้
- 5) เมโลเดียน ให้ความรู้สึกอ่อนหวานและแจ่มใส

3. การเปรียบเทียบคุณภาพของการขับร้องและบรรเลงดนตรีของตนเองและผู้อื่น

3.1 คุณภาพของการขับร้อง ได้แก่ การเปล่งเสียงที่แจ่มใส ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง มีพลังเสียง ออกเสียงคำร้องชัดเจน ถูกอักขระวิธี สามารถแสดงท่าทางสีหน้าได้สอดคล้องกับลีลาและอารมณ์ของบทเพลง

3.2 คุณภาพของการบรรเลงดนตรี ได้แก่ การเล่นได้ถูกต้องตามจังหวะ และทำนอง การปรับระดับเสียงให้มีความกลมกลืนและสอดคล้อง กับบทบาทหน้าที่ในการบรรเลงเป็นวง การปฏิบัติตามเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่กำหนดไว้ในโน้ตเพลงได้ถูกต้อง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7

รายละเอียดสาระการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

1. การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีและการจัดกิจกรรมดนตรี

1.1 การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี

1.1.1 ฝึกการแต่งคำร้องและทำนองเพลง เป็นการนำความรู้เกี่ยวกับเสียงดนตรีรูปแบบของจังหวะที่รู้จักคำพูด คำศัพท์ ข้อความที่สื่อความหมายมาแต่งเป็นคำร้องและทำนองเพลง

1.1.2 ฝึกการแสดงประกอบดนตรี เป็นการคิดท่าทางและการเคลื่อนไหวตอบสนองรูปแบบของจังหวะ และลีลาทำนองของบทเพลงโดยอิสระ และการใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการดำเนินเรื่องในการแสดงละคร

1.2 การจัดกิจกรรมดนตรี

1.2.1 ฝึกการทำงานกลุ่มจัดการแสดงทางดนตรี ร่วมกันวางแผนการดำเนินงาน เลือกรูปแบบการแสดง เครื่องดนตรี วงดนตรี จัดลำดับขั้นตอนการแสดง กำหนดบทบาทหน้าที่ เช่น หัวหน้าวง นักดนตรี ผู้แสดง และการประสานงานต่างๆ เช่น กำกับรายการ กำกับเวที พิธีกร ประชาสัมพันธ์ เป็นต้นการปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชมผู้แสดง มีสมาธิอยู่กับการแสดงและแสดงออกอย่างมั่นใจผู้ชม มีสมาธิในการชมการแสดง ไม่ทำเสียงรบกวน และปรบมือให้เกียรติผู้แสดง เมื่อจบเพลง จบการแสดง

2. การประยุกต์ใช้และบูรณาการสาระดนตรีกับวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวัน

2.1 การประยุกต์ใช้และบูรณาการสาระดนตรีกับวิชาอื่น ๆ

2.1.1 ศิลปะสาขาอื่น ๆ ได้แก่ ทัศนศิลป์ นาฏศิลป์ และการละคร มีความสัมพันธ์กับดนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ การรับรู้องค์ประกอบและการนำไปใช้

2.1.2 ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับดนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการสื่อความหมายที่ชัดเจน ถูกต้อง และลึกซึ้ง

หน่วยที่ 8

รายละเอียดสาระการเรียนรู้เรื่อง ประวัติความเป็นมาและคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม

1. ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการทางดนตรีพื้นเมือง ดนตรีไทย และดนตรีสากล

ดนตรี เกิดขึ้นจากการที่มนุษย์เลียนเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงนกร้อง เสียงลมพัด ใบไม้ เสียงการเคลื่อนไหวของคน สัตว์ สิ่งของ เป็นต้น เสียงต่างๆ เหล่านี้ได้วิวัฒนาการมาเป็นภาษาพูด การตบมือ การเคาะจังหวะให้สัญญาณ การก้าวเท้าอย่างมีลีลาจังหวะ และกลายมาเป็นการร้องเพลง และการเดินไปตามจังหวะ ในขณะเดียวกันก็มีการสร้างเครื่องดนตรีขึ้นมาใช้ประกอบการร้องเพลงและการเต้นดังกล่าว เช่น กรับ กลอง ขลุ่ย ปี่ และเครื่องสายตามลำดับ ดนตรีสมัยแรกเริ่ม มนุษย์ใช้สำหรับวัตถุประสงค์เพื่อการบูชาภูตผี ปีศาจ เทพเจ้าและประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของตน ใช้ประกอบการทำงาน การเดินทาง การกล่อมเด็ก การพักผ่อน

หย่อนใจหลังจากการทำงานและในเทศกาลเพื่อความสนุกสนานรื่นเริง เป็นต้น มีการสร้างและพัฒนาเครื่องดนตรีประเภท คีล ลี ดี เป่า มากขึ้น ซึ่งนอกเหนือจากใช้การบรรเลงในท้องถิ่นแล้ว ยังมีการผสมวงที่เป็นมาตรฐาน เช่น ดนตรีไทย ในสมัยสุโขทัย มีวงเครื่องสาย ในสมัยอยุธยา มีวงปี่พาทย์ และในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์มีวงมโหรี เป็นต้น ส่วนดนตรีสากลเริ่มมีในยุโรปประมาณ คริสต์ศตวรรษที่ 16 มีการผสมวงดนตรีขนาดเล็ก (การบรรเลงหมู่สากล) วงเครื่องสาย วงเครื่องเป่า และวงซิมโฟนีตามลำดับ เป็นต้น

2. คุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และ ภูมิปัญญาสากล

ดนตรี เป็นผลมาจากความต้องการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ที่มีต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความเชื่อ ความศรัทธาทางศาสนา ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้น ดนตรีจึงเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึง พื้นเพ ลักษณะนิสัย ชีวิตความเป็นอยู่ และภูมิปัญญาของผู้คนในสถานที่และยุคสมัยที่ต่างกัน อีกทั้งยังมีการพัฒนาเทคนิควิธีการทางดนตรีมาอย่างต่อเนื่อง ดนตรีจึงเป็นรากฐานทางประวัติศาสตร์และเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชาติ เป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่าควรแก่การทูลำเนาบำรุงรักษาไว้ให้ดำรงอยู่คู่กับชาติตลอดไป

3. เนื้อหาการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษา

เรื่องประวัติของขลุ่ยโดยสังเขป

บันลือ และป๊อบ คงลายทอง (2525: 99) บันทึกไว้ในหนังสืออนุสรณ์พระราชทานเพลิงศพนายเทียบ คงลายทองว่า ขลุ่ย เป็นเครื่องดนตรีที่ใกล้ชิดกับคนไทยมากที่สุดชนิดหนึ่ง ความนิยมในการเป่าขลุ่ยมีมาช้านานไม่ว่าเป็นการเล่นคนเดียวหรือเล่นร่วมกันกับเครื่องดนตรีชนิดอื่น ประวัติที่แน่นอนของขลุ่ยยังไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่ชัด ชาติอื่นๆ ก็มีเครื่องลักษณะคล้ายขลุ่ยของไทยเหมือนกัน เช่น มุลาดี ของ อินเดีย ใช้เป่าด้านข้าง ซากุฮาชิ ของญี่ปุ่น ซึ่งเป่าทางตรงเหมือนขลุ่ยไทย

9. ลักษณะขลุ่ยไทยโดยทั่วไป

ขลุ่ยไทยเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้เป่าให้เกิดเสียง เป็นเครื่องดนตรีที่คนไทยคิดทำขึ้นเอง หรือได้รับอิทธิพลจากชาติอื่น ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัด

เสียงของขลุ่ยไทยเกิดจากลมที่เป่าผ่านดากและปากนกแก้ว การทำให้เสียงเปลี่ยนโดยปิด และเปิดรูต่าง ๆ ที่อยู่บนเลาขลุ่ย และใช้ลมบังคับประกอประกอกันไป ขลุ่ยไทยโดยทั่วไปทำจากไม้ไผ่ ซึ่งเป็นไม้ไผ่เฉพาะพันธุ์เท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นไม้มาจากจังหวัดสระบุรี นอกจากไม้ไผ่แล้ว ขลุ่ยอาจทำจากงาช้าง ไม้ชิงชันหรือไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ ปัจจุบันนี้ยังมีผู้นำท่อพลาสติกมาทำขลุ่ยบ้างเหมือนกัน

ในเรื่องคุณภาพนั้น ขลุ่ยไทยที่ทำจากไม้ไผ่จะดีกว่าวัสดุอื่น ๆ เนื่องจากไม้ไผ่เป็นวัสดุกระบอกโดยธรรมชาติ มีผิวทั้งด้านในและด้านนอกทำให้ลมเดินสะดวก เมื่อถูกน้ำสามารถขยายตัวได้สัมพันธ์กับดาก ทำให้ไม่แตกง่าย นอกจากนี้ ผิวของไม้ไผ่สามารถตกแต่งลวดลายให้สวยงามได้ เช่น ลายดอก ลายหิน ลายเกร็ดเต่า เป็นต้น อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ ไม้ไผ่มีข้อโดยธรรมชาติ ส่วนปลายของขลุ่ย ด้านที่ไม่ใช้เป่า นั้น มีข้อติดอยู่ด้วย ส่วนข้อที่เหลือทำหน้าที่อุ้มลมและเสียง ให้เสียงขลุ่ยมีความกังวานไพเราะมากขึ้น ถ้าเป็นขลุ่ยที่ทำจากวัสดุอื่น ๆ โดยการกลึง ผู้ทำอาจไม่คำนึงถึงข้อนี้ ทำให้ขลุ่ยด้อยคุณภาพไปได้ ส่วนดีของข้อตรงปลายอีกประการหนึ่งคือ ช่วยป้องกันไม่ให้ขลุ่ยแตกเมื่อสภาพของไม้หรือสภาพของอากาศมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เช่น ร้อนหรือหนาว เป็นต้น

ส่วนประกอบของขลุ่ยไทย

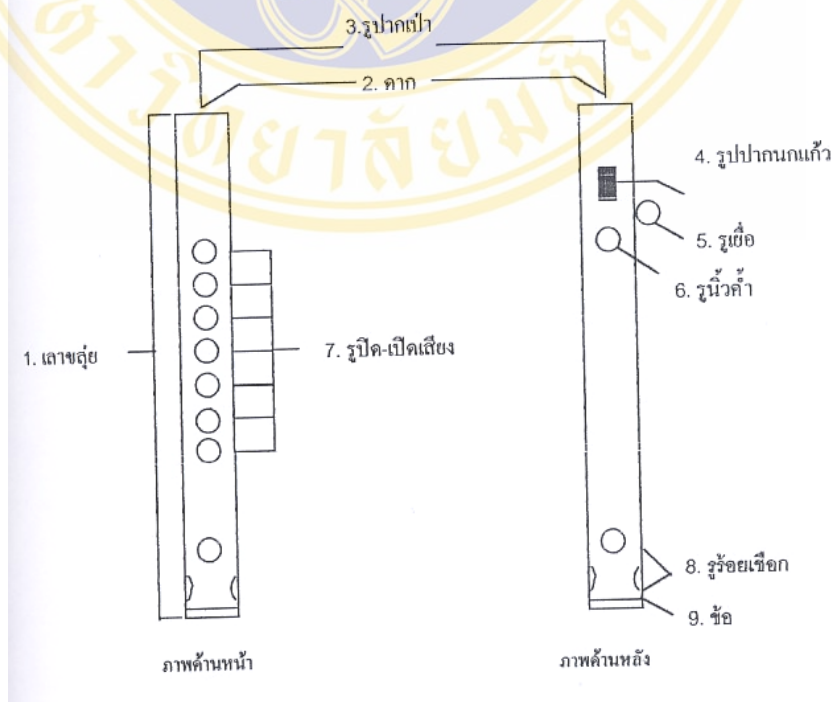
1. เลาขลุ่ย หมายถึง ลำตัวของขลุ่ยที่ทำด้วยไม้รวก ไม้ชิงชัน หรือวัสดุอื่น ๆ
2. ดากทำด้วยไม้สักทองหรือไม้สักหิน (เพราะไม่มีเสียง) ยาวประมาณ 2 นิ้ว อดด้านบนของขลุ่ย เหลือช่องเล็กๆ สำหรับเป็นรูปากเป่าอยู่ช่องหนึ่ง
3. รูปากเป่า เป็นรูที่เกิดจากการบากดากข้างหนึ่งออกเล็กน้อยสำหรับปากเป่า และทางเดินของลม ไปออกทะลุตรงรูปากนกแก้ว ซึ่งเป็นที่สิ้นสุดของดากพอดี
4. รูปากนกแก้ว เป็นช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาวประมาณ 2 เซนติเมตร กว้างประมาณครึ่งเซนติเมตร อยู่ต่อดาก และอยู่ด้านเดียวกับรูปากเป่า ถ้าอุดรูนี้แล้วทำให้เป่าขลุ่ยไม่ดัง
5. รูเยื่อ เป็นรูกลมเล็ก ๆ เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 8 มิลลิเมตร (ขนาดเท่ารูนิ้วค้ำ และรูบังคับเสียง) อยู่ห่างจากด้านสำหรับปากเป่าลงมาประมาณ 5 นิ้ว อยู่ใต้ปากนกแก้วประมาณ 2 นิ้ว อยู่ด้านข้าง รูนี้ใช้สำหรับติดเยื่อบาง ๆ เพื่อเวลาเป่าเกิดสั่นสะเทือน ทำให้เสียงขลุ่ยไพเราะยิ่งขึ้น (ปัจจุบันนิยมติดด้วยกระดาษหนาหรือไม้อะลูมิเนียมก็ได้)
6. รูนิ้วค้ำหรือรูสำหรับปิด-เปิดนิ้วค้ำ อยู่ทางด้านหลังของเลาขลุ่ยในแนวเดียวกันกับรูปากนกแก้ว รูนี้อยู่ห่างจากด้านสำหรับปากเป่าประมาณ 7 นิ้ว สำหรับใช้นิ้วหัวแม่มืออุดเพื่อช่วยค้ำน้ำหนักของขลุ่ยเวลาเป่า ในขณะเดียวกันเป็นรูบังคับเสียงไปในตัวด้วย

7. รูบนหรือรูปด-เปิดเสียง อยู่ตรงข้ามรูนิ้วค้ำ มีทั้งหมด 7 รู แต่ละรูเจาะห่างกันประมาณ 1 นิ้ว รูเหล่านี้มีไว้สำหรับปิด-เปิด บังคับเสียง (รวมทั้งรูค้ำด้านหลัง) ทำให้เกิดเป็นระดับเสียงสูง-ต่ำ ต่าง ๆ ตามต้องการ

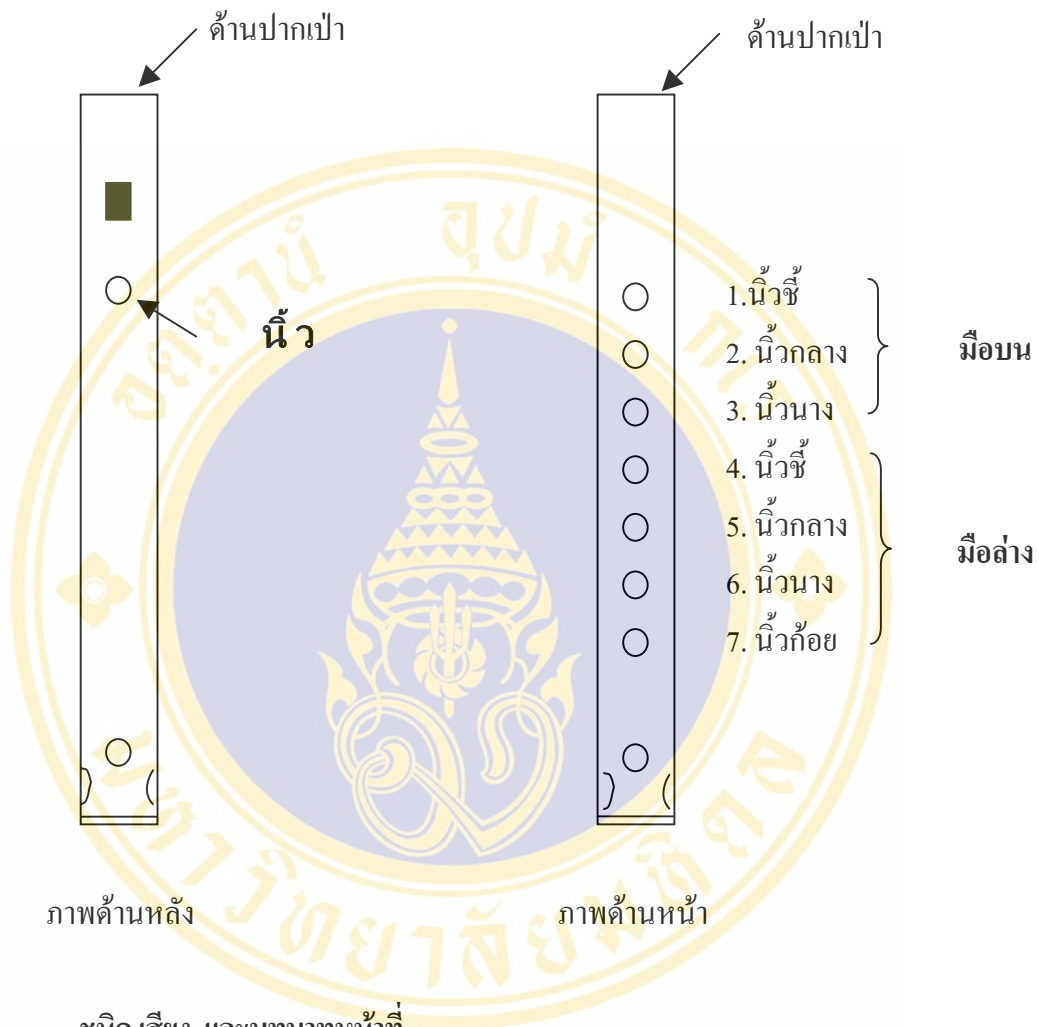
8. รูร้อยเชือก มี 4 รู เจาะตรงปลายเลาขลุ่ยเหนือข้อไม้ เจาะตรงกัน 2 คู่ เป็นรูสำหรับร้อยเชือกทำเป็นห่วงเพื่อใช้แขวนขลุ่ย นอกจากนี้ยังอาจใช้แก้เสียงขลุ่ยเพี้ยน ในกรณีที่ขลุ่ยมีเสียงโด สูงกว่าเสียง โด ของวงที่ไปบรรเลงร่วมด้วยเล็กน้อย ให้ใช้กระดาษหรือวัสดุอื่นปิดรูร้อยเชือก รูหน้าหรือรูหลังเสียง 1 รู สามารถช่วยให้ได้เสียง โดที่ต่ำลงมาจากเดิมเล็กน้อย หรือถ้าเสียงโด เกิดต่ำกว่าไปเล็กน้อย ให้คว้านรูร้อยเชือกให้สูงจากรูเดิมสักหน่อย พอช่วยให้ได้เสียง โด สูง ขึ้นได้บ้าง อย่างไรก็ตามกรณีนี้ไม่แนะนำให้ทำสำหรับผู้ไม่มีความชำนาญ เพราะอาจทำให้เสียงขลุ่ยเพี้ยนเกิดความเสียหายได้

9. ข้อ อยู่ในส่วนปลายขลุ่ย เจาะทะลุเพื่อให้ลมและเสียงออก ส่วนที่เหลือจากข้อถึงปลายเลาขลุ่ย ทำหน้าที่อุ้มลมและเสียง ทำให้ขลุ่ยมีเสียงกังวานไพเราะมากขึ้น ถ้าเป็นขลุ่ยที่ทำจากวัสดุอื่นๆ ที่มีไขไม้ไผ่ เช่น ท่อพลาสติก เป็นต้น ไม่มีข้อทำ ทำให้คุณภาพของเสียงขลุ่ยด้อยไป

ภาพส่วนประกอบต่างๆ ของขลุ่ย

ภาพแสดงการใช้นิ้ว

ชนิด เสียง และบทบาทหน้าที่

1. ขลุ่ยรองออหรือขลุ่ยมอญ เสียงต่ำกว่าขลุ่ยเพียงออ 1 เสียงใช้บรรเลงกับวงปี่พาทย์ ดึกดำบรรพ์ เพราะว่า วงประเภทนี้ต้องการเสียงต่ำที่สุด ทุ่มที่สุด ปัจจุบันขลุ่ยรองออนี้หาได้ยาก เพราะต้องใช้ไม้รวกที่ปล้องยาวมาก
2. ขลุ่ยเพียงออ เป็นขลุ่ยที่ทำได้ง่ายขนาดความยาวของปล้องไม้รวกหาได้ง่าย เป็นขลุ่ยที่เป็นเสียงมาตรฐานสำหรับวงมโหรีเครื่องสายให้เครื่องมืออื่น ๆ ได้เทียบเสียง มีระดับเสียงอยู่ในช่วงปานกลาง คนทั่วไปนิยมเป่าเล่นในวงมโหรีเครื่องสายทั่วไป
3. ขลุ่ยหลีบเพียงออ เป็นขลุ่ยที่ใช้อยู่ในวงมโหรีเครื่องสายคู่กับขลุ่ยเพียงออ ที่ชื่อว่า ขลุ่ยขลิบ เพราะเมื่อปิด-เปิดนิ้วเดียวกันกับขลุ่ยเพียงออ เสียงสูงกว่าขลุ่ยเพียงออ 3 เสียงเป็นเสียง หลิบ

4. ขลุ่ยกรวดหรือขลุ่ยเคียงออ เป็นขลุ่ยที่มีเสียงสูงกว่าขลุ่ยเพียงออ 1 เสียง ที่มีใช้กันน้อย นอกจากนั้นยังมีขลุ่ยหลิบกรวดที่ปัจจุบันหาไม่ได้อีกแล้ว

5. ขลุ่ยอู้ เป็นขลุ่ยที่ใช้บรรเลงอยู่ในวงปี่พาทย์ไม้นวม ปัจจุบันหาได้ยากมาก เพราะต้องใช้ไม้รวกลำโตจึงทำได้ อีกทั้งราคาแพงมากจนกล่าวได้ว่าไม่เห็นเป่ากันในปัจจุบัน เมื่อปิด-เปิดนิ้วเดียวกันกับขลุ่ยเพียงออ เสียงที่ดังต่ำกว่า 4 เสียง ถ้าเทียบกับขลุ่ยหลิบก็ต่ำลงไปเป็นคู่แปดทุกนิ้ว เนื่องจากเสียงต่ำและทึมน้ำ จึงมีชื่อว่า “ขลุ่ยอู้” นอกจากนั้น ขลุ่ยอู้ยังแปลกกว่าขลุ่ยชนิดอื่น ๆ อีกอย่างหนึ่งคือ รูสำหรับปิด-เปิดให้เป็นเสียงสูงต่ำด้านบนนั้น มีเพียง 6 รู

ลักษณะของขลุ่ยไทยที่ดี

ขลุ่ยไทยที่ดีควรทำจากไม้ไผ่ นอกจากนี้ควรพิจารณาสิ่งอื่น ๆ ประกอบด้วย คือ

1. เสียง ขลุ่ยที่ดีต้องเสียงไม่เพี้ยนตั้งแต่เสียงต่ำสุดจนถึงสูงสุด คือทุกระดับเสียงต้องห่างกันหนึ่งเสียงเต็มตามระบบเสียงของไทย เสียงคู่แปดต้องเท่ากัน เสียงเลียนหรือนิ้วควงต้องตรงกัน เสียงแพ่เสียงต้องโปร่งใส มีแก้วเสียงไม่แหบพร่าหรือแตก ถ้าเล่นในวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีที่เสียงตายตัว เช่น ระนาดหรือฆ้องต้องเลือกขลุ่ยที่มีระดับเสียงเข้ากับเครื่องดนตรีเหล่านั้น

2. ลม ขลุ่ยที่ดีต้องกินลมน้อย ไม่หนักแรงเวลาเป่า สามารถระบายลมได้ง่าย

3. ลักษณะไม้ ไม้ที่นำมาทำขลุ่ยต้องเป็นไม้ที่แก่จัดหรือแห้งสนิท สังกัดได้จากเสียงของไม้เป็นเสียงตะเคียดสีน้ำตาลแก่ค่อนข้างดำ เนื้อไม้หนาหรือบางเกินไป ในกรณีที่ไม้ไผ่ไม่แห้งสนิทเมื่อทำแล้วในระยะหลังอาจแตกร้าวได้ง่ายเสียงเปลี่ยนไปและมอดกัดกินเสียหาย

4. ดาก ควรทำจากไม้สักทอง ไม่มีขลุ่ยหรือขนแมวขวางทางลม การใส่ดากจะต้องไม่ชิดหรือห่างไม้ไผ่ตัวเลาขลุ่ยจนเกินไป เพราะถ้าใส่ชิดทำให้เสียงทึบ หรือตื้อ ถ้าใส่ห่างทำให้เสียงโล่ง กินลมมาก นอกจากนี้การหยอดซี่ผึ้งที่ดากต้องทำอย่างประณีต เพื่อไม่ให้ลมรั่วออก

5. รูต่าง ๆ บนเลาขลุ่ย ต้องเจาะอย่างประณีต รูไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป ขลุ่ยในสมัยโบราณ รูต่าง ๆ ที่นิ้วปิดคว้านด้านในไว้ ทำให้เสียงขลุ่ยดังกังวานยิ่งขึ้น ปัจจุบันคนทำขลุ่ยมักละเลยข้อนี้

6. ลักษณะอื่น ๆ สีผิวของไม้สวย ไม่มีตำหนิ ไม่คดงอ เกลาได้สวยละเอียดเป็นศิลปะบนเครื่องดนตรี แต่สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อเสียงของขลุ่ยแต่อย่างใด เพียงพิจารณาเป็นส่วนประกอบเท่านั้น

ขั้นตอนพื้นฐานการฝึกเป่าขลุ่ย และการเก็บรักษاخلุ่ย

1. การนั่งที่ถูกต้อง นั่งพับเพียบ (ชาย, หญิง) นั่งขัดสมาธิ (ชาย) นั่งบนเก้าอี้ ตั้งตัวให้ตรง และคอให้ตรง
2. การจับขลุ่ย ใช้มือที่ถนัดมือขวาหรือมือซ้ายอยู่ด้านบนก็ได้ แต่โบราณมาใช้มือขวา อยู่ด้านบนมือบนใช้นิ้วหัวแม่มือ นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนาง ส่วนมือล่างใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย
3. การประกบหรือจรรจิมฝีปากไปบนปากขลุ่ย ตรงช่องรูเป่าในลักษณะไม่อมขลุ่ย
4. การเป่า สูดลมหายใจเข้าไปเต็มท้องแล้วค่อย ๆ ปลดลมออกจากปากทีละน้อย อย่างสม่ำเสมอ จนหมดท้องแล้วสูดลมหายใจเข้าท้องใหม่

การเก็บรักษاخلุ่ย

1. ไม่เก็บขลุ่ยไว้ในที่มีอากาศร้อนจัดและเย็นจัด เพราะอาจทำให้ขลุ่ยร้าวหรือแตกได้
2. ขลุ่ยไม้ ต้องคอยดูแลและลงน้ำมัน (น้ำมันมะกอก) เพื่อป้องกันปลวกและมอด ทำให้ขลุ่ยเสียหายได้
3. ไม่ควรเอาไม้หรือวัสดุอื่นสอดเข้าไปทางรูปากนกแก้ว เพราะอาจทำให้เงี่ยงของดากภายในบิ่น และเสียงขลุ่ยเสียได้

การอ่านโน้ตเพลงไทยใน 1 บรรทัดแบ่งเป็น 8 ห้อง แต่ละห้อง บรรจุโน้ต 4 ตัว เพลงสร้อยสนตัด 2 ชั้น

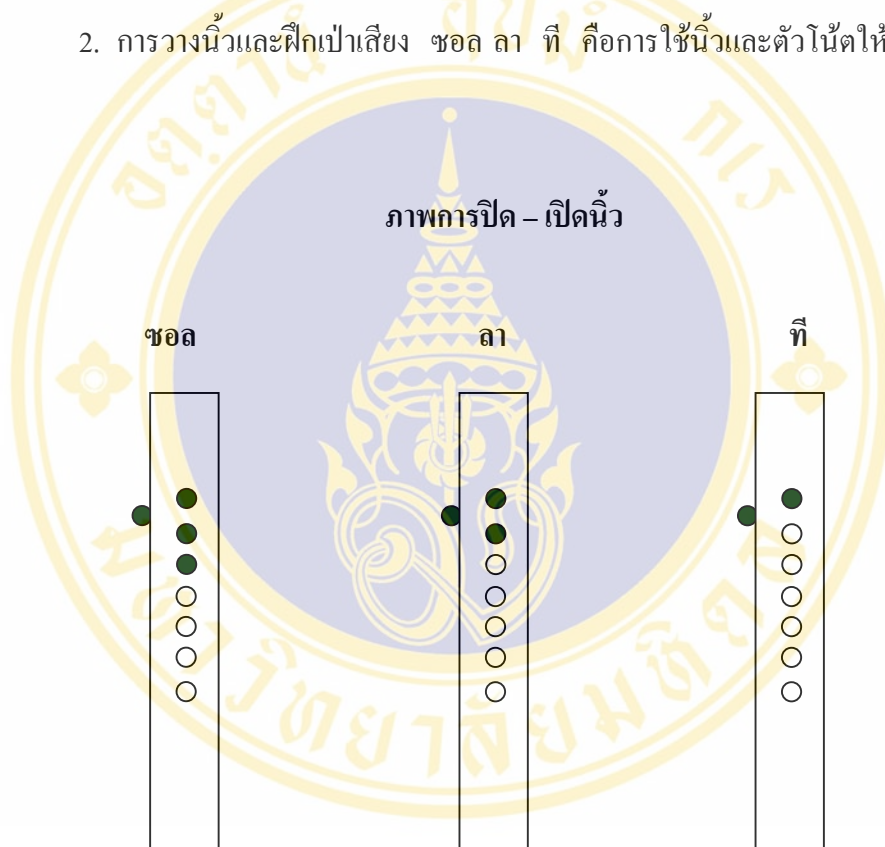
O	+	O	+	O	+	O	+
- 2 3 4 - ท ล ช	- 2 - 4 - ล - ช	- 2 3 4 - ค ร ม	- 2 - 4 - ช - ล	- 2 - 4 - ค - ร	- 2 - 4 - ค - ล	- - - 4 - - - ช	- - - 4 - - - -
- - - 4 - - - ล	- 2 3 4 - ล ล ล	- 2 - 4 - ค - ล	- 2 - 4 - ช - ม	- - - 4 - - - ร	- 2 3 4 - ค ร ม	- - - 4 - - - ช	- 2 3 4 - ม ช ล
- - - - - - - -	- - - - - - - -	- 2 - 4 - ค - ล	- 2 3 4 - ล ล ล	- - 3 4 - - ค ล	1 2 3 4 ช ม ช ล	- - - 4 - - - ค	- - - 4 - - - ร
- 2 - 4 - ม - ช	- 2 - 4 - ม - ร	- - - 4 - - - ค	- - - 4 - - - ล	- 2 - 4 - ช - ค	- 2 - 4 - ร - ม	- 2 3 4 - ล ช ม	- 2 - 4 - ร - ค

O = จังหวะ หนึ่ง + = จังหวะ นับ

แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยไทยขั้นที่ 1

1. แบบฝึกทักษะขั้นที่ 1 คือ การวางนิ้วเสียง ซอล ลา ที โดยใช้นิ้วหัวแม่มือของมือบนปิดรูด้านล่าง หรือนิ้วค้ำ นิ้วชี้ปิดรูที่หนึ่ง นิ้วกลางปิดรูที่สอง และนิ้วนางปิดรูที่สาม ส่วนมือล่างจับขลุ่ยในลักษณะประคองขลุ่ยไว้ได้นิ้ว ซอล เปิดขึ้นไปเป็น ลา และเป็น ที ได้นิ้ว ที ปิดลงมาแล้ว ลา และเป็นซอล ฝึกปิด-เปิดนิ้วหลายๆ ครั้ง และจำตัวโน้ตในใจ

2. การวางนิ้วและฝึกเป่าเสียง ซอล ลา ที คือการใช้นิ้วและตัวโน้ตให้มีความสัมพันธ์กัน

● = รูนิ้วปิด
○ = รูนิ้วเปิด

แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยไทยขั้นที่ 2

1. แบบฝึกทักษะขั้นที่ 2 คือ เป็ดนิ้วโน้ตตัว ซอล ลา ที และเป็ดนิ้ว รูปร่างหรือรู นิ้วค้ำ ได้นิ้วและโน้ต โด(สูง)
2. การฝึกจับขลุ่ยตัวโน้ตและฝึกเป่าโน้ตตัว ซอล ลา ที โด (สูง) คือ การใช้นิ้ว และตัวโน้ตให้มีความสัมพันธ์กัน

แบบฝึกทักษะการไล่โน้ตและเสียง

แบบฝึกที่ 1

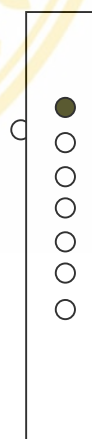
○	+	○	+
- ซ - ล	- ท - ค	- ค - ท	- ล - ซ
- ซ - ล	- ท ท ค	- ค - ท	- ล ล ซ
- ซ - ล	- ท - ค	- ค - ท	- ล - ซ
- ซ - ท	- ล ท ค	- ซ - ค	- ท ล ซ

ภาพการปิด-เปิดนิ้ว

โด(สูง)

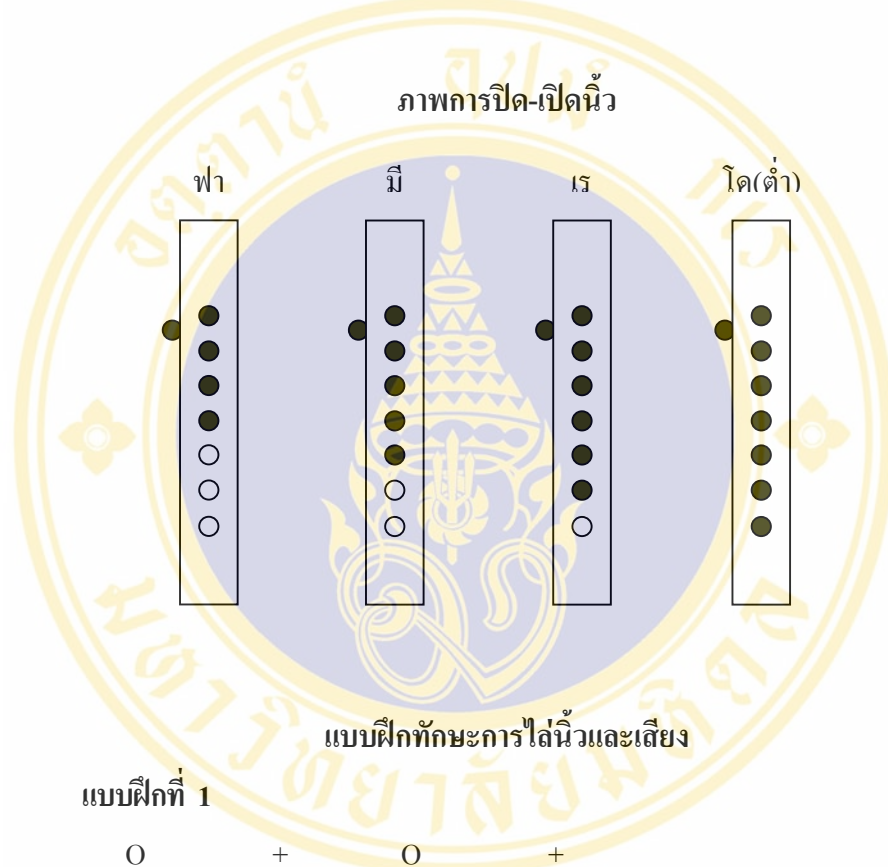
แบบฝึกที่ 2

○	+	○	+
- - - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ค	- ค - ค
- - - ค	- ค - ค	- ค - ล	- ล - ล
- - - ล	- ล - ล	- ล - ซ	- ซ - ซ
- - - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ท	- ท - ท
- - - ท	- ท - ท	- ท - ค	- ค - ค
- - - ค	- ค - ค	- ค - ล	- ล - ล
- - - ล	- ล - ล	- ล - ซ	- ซ - ซ
- - - ซ	- ซ - ซ	- ซ - ท	- ท - ค

แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยไทยชั้นที่ 3

1. แบบฝึกทักษะชั้นที่ 3 คือ วิธีการจับขลุ่ยโน้ตตัว ฟา มี เร โด(ต่ำ) และเป่าไล่ลงไล่ขึ้น จากเสียงสูงมาเสียงต่ำ และจากเสียงต่ำไปเสียงสูงโดยปิด-เปิดนิ้วให้สัมพันธ์กับตัวโน้ต
2. การจับขลุ่ยโดยที่มีอบนจับตัวโน้ต โด(สูง) ที่ ลา ซอล ค้างไว้ แล้วใช้มือล่างเริ่มต้นด้วยนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยจับเรียงกันลงมาได้ตัวโน้ต ฟา มี เร โด(ต่ำ)

- - - ซ	- ม - ร	- - - ร	- ม - ฟ
- - - ฟ	- ฟ - ม	- ร - ฟ	- ม - ฟ
- - - ฟ	- ม - ร	- - - ร	- ม - ฟ
- - - ฟ	- ฟ - ม	- ร - ม	- ฟ - ฟ
- - - ร	- ฟ - ฟ	- ฟ - ร	- ร - ร
- - - ร	- ม - ม	- ม - ฟ	- ม - ม
- - - ร	- ร - ร	- ฟ - ม	- ม - ม
- - - ม	- ม - ม	- ฟ - ม	- ร - ร

แบบฝึกที่ 2

O	+	O	+
- - - ฟ	- ฟ - ฟ	- ฟ - ม	- ร - ร
- - - ฟ	- ม - ร	- ฟ - ค	- ค - ค
- - - ค	- ร - ม	- ฟ - ค	- ค - ค
- - - ค	- ค - ม	- ม - ฟ	- ฟ - ฟ
- - - ฟ	- ม - ร	- ม - ค	- ร - ค
- - - ค	- ร - ม	- ฟ - ม	- ร - ม
- - - ม	- ค - ม	- ค - ร	- ฟ - ฟ
- - - ฟ	- ร - ฟ	- ม - ค	- ร - ค

แบบฝึกทักษะขั้นที่ 4 คือ วิธีการจับขลุ่ยไล่เสียงนิ้วและโน้ต เพื่อให้ได้เสียงธรรมชาติ ได้แก่ โน้ตตัว โด(ต่ำ) เร มี ฟา ซอล ลา ที โด(สูง) และเสียงแหบหรือเสียงสูง ได้แก่ โน้ตตัว โด(แหบ) เร(แหบ) มี(แหบ) ฟา(แหบ) ซอล(แหบ) โดยไล่เสียงขึ้น-ลง และปิดเปิดนิ้วให้สัมพันธ์กับตัวโน้ตหรือทั้งการเป่าให้ได้ทั้งเสียงธรรมชาติและเสียงแหบในนิ้วและโน้ตเดียวกัน

(ฝึกทั้งมือบนและมือล่าง)

O	+	O	+
- - - คํ	- ท - ล	- ซ - ฟ	- ม - ร
- - - ร	- ม - ฟ	- ซ - ล	- ท - คํ
- - - ค	- ค - ค	- ร - ม	- ร - ค
- - - ค	- ค - ค	- ร - คํ	- ท - ล
- - - ล	- ซ - ฟ	- ม - ฟ	- ซ - ล
- - - ล	- คํ - ล	- ซ - ฟ	- ม - ฟ
- - - ฟ	- ร - ฟ	- ร - ม	- ซ - ซ
- - - ซ	- ฟ - ร	- ซ - ร	- ม - ค
- - - ค	- ร - ม	- ซ - ฟ	- ซ - ซ
- - - ซ	- ล - ซ	- ฟ - ม	- ร - ร
- - - ร	- ม - ร	- คํ - ท	- ล - ซ
- - - ซ	- ม - ซ	- ม - ฟ	- ม - ร

เพลงและแผนภูมิโน้ตเพลงลาวครวญ 2 ชั้น

เพลงลาวครวญ 2 ชั้น เป็นเพลงที่ดำเนินทำนองทางกรอและมีทางเก็บสอดแทรก นำมาบรรเลงอยู่ในดับเจริญศรีประกอบการแสดงละครดึกดำบรรพ์เรื่องพระลอต่อ ใช้น้ำทับลาว มีความยาว 2 บรรทัด หรือ 16 ห้องเพลง แต่ละห้องมีโน้ตทั้ง 1 ตัว 2 ตัว 3 ตัว และ 4 ตัว และลักษณะโน้ต ลากเสียงยาว 1 ห้องและ 2 ห้อง มีการใช้เสียงธรรมชาติ และเสียงแหบทั้งมือบนและมือล่าง ใช้ระบบห้าเสียง จัดเป็นเพลงที่เหมาะสมสำหรับการฝึกทักษะหลาย ๆ อย่างในคราวเดียวกัน และทำนองของเพลงเป็นที่คุ้นหูของผู้ฟังทั่วไป

เพลงลาวครวญ 2 ชั้น

○	+	○	+	○	+	○	+
- - - -	- - - -	- ช - ม	ร ค ร ม	- - - -	ช ล ค ร	- ค - ม	- ร ร ร
- - - ช	- ช ช ช	ล ช ม ช	- ล - ค	- - - ค	- ค ค ค	- ช - ม	ร ค - ร

การบรรเลงทำนองลูกตกเพลงลาวครวญ 2 ชั้น

	○	+	○	+	○	+	○	+
1	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ม	- - - -	- - - ร	- - - -	- - - ร
2	- - - -	- - - -	- ช - ม	ร ค ร ม	- - - -	ช ล ค ร	- ค - ม	- ร ร ร
1	- - - -	- - - ช	- - - -	- - - ค	- - - -	- - - ค	- - - -	- - - ร
2	- - - ช	- ช ช ช	ล ช ม ช	- ล - ค	- - - ค	ค ค ค	- ช - ม	ร ค - ร

1 = กลุ่มที่บรรเลงทำนองในจังหวะลูกตก

2 = กลุ่มที่บรรเลงทำนองของเพลง

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จิระศักดิ์ ย่านกลาง (2542: 51) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสถานภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตเทศบาลตำบลนางรอง กับโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเกี่ยวกับหลักสูตร การเตรียมการสอนดนตรี และวิธีการสอนดนตรี พบว่า โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ใช้หลักสูตรดนตรีที่สร้างเอง ผู้

สอนมีวุฒิด้านดนตรีโดยตรง สามารถเขียนแผนการสอนและเตรียมการสอนได้ดี ส่วนโรงเรียนประถมศึกษาเทศบาลตำบลนางรองใช้รองหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้สอนไม่มีวุฒิทางดนตรี จึงเลือกใช้บทเรียนสำเร็จรูปและเลือกหัวข้อที่ตนสามารถสอนได้เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถพัฒนาศักยภาพทางด้านการสอนดนตรีตามที่ต้องการได้

ประสงค์ พิมล (2529: 72) ได้ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการผลิต การใช้สื่อการสอน ของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาของการผลิตสื่อการสอนเกิดจากครุมีภาระในการสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการผลิตสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนไม่มีงบประมาณสนับสนุน ครูผู้สอนขาดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผู้แนะนำ ปัญหาด้านการใช้สื่อพบว่า ครูไม่มีเวลาในการเตรียมสื่อ นักเรียนมีมากเกิดไป ไม่เหมาะในการใช้สื่อ โรงเรียนมีสื่อน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการ สื่อที่ตรงกับจุดมุ่งหมาย

วิระชัย จารยรัตน์ (2544: 56) ได้ศึกษาการใช้สูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา ในรายวิชาดนตรีและนาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กรณีศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อศึกษาด้านหลักสูตรและเนื้อหา ด้านบุคลากร ด้านการวางแผน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการสอน และด้านค่านิยมและเจตคติ ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาและผู้สอนมีทัศนคติต่อสภาพการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านบุคลากรและสื่อการสอนมีน้อย แต่มีค่านิยมและเจตคติที่ดี

จันทนา อุดมศิลป์ (2533: 54) ได้ศึกษาปัญหาการสอนดนตรีจังหวัดขอนแก่น ในด้านหลักสูตร พบว่าขาดแคลนหนังสือคู่มือครู ตำรา หนังสืออ้างอิงสำหรับให้ครูศึกษา ครูขาดความรู้ความเข้าใจหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ครูสอนวิชาดนตรีโดยตรงมีน้อย ไม่เพียงพอและไม่อบรมการใช้หลักสูตรมาก่อน ด้านสื่อการสอนโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีห้อง ขาดสื่อและอุปกรณ์การสอน

สุนันท์ สุขเจริญ (2529: 95) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโน้ตสากลของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนที่ใช้เปียโนกับการสอนที่ใช้บัตรคีย์บอร์ด โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม อำเภอเมือง พิษณุโลก ประจำปี 2528 ผลการวิจัยไม่แตกต่างกัน ผลการศึกษานักเรียนร้อยละ 83.75 ชอบรับการใช้น้บัตรคีย์บอร์ด

พงษ์ลดา นาควิเชียร (2540: 92) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของโคคายกับการสอนตามแนวคิดของเบอร์เกตันและบอร์แมน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของโคคาย มีคะแนนทักษะการร้องเพลง และทักษะการอ่านโน้ต สูงกว่ากลุ่มที่สอนตามแนวคิดของเบอร์เกตันและบอร์แมน

ทศไนย อายุเจริญ (2535: 89) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทย ในโรงเรียนสังกัดการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ คือ

1. ด้านเป้าหมายนโยบาย พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีการกำหนดเป้าหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมุ่งให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะทางการเล่นดนตรีและมีเจตคติที่ดีต่อดนตรีไทย และจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ทางด้านดนตรีของครู ผู้บริหารส่วนใหญ่ได้ประชุมปรึกษารื้อหรือกับคณะครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก่อนเปิดภาคเรียน
2. ด้านส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ส่งเสริมและสนับสนุนโดยให้มีการสอนเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน ส่งเสริมประสิทธิภาพของครูโดยการส่งครูเข้ารับการอบรม จัดบริการด้านเอกสาร ดำรงเกี่ยวกับดนตรี เชิญวิทยากรมาอบรมครู
3. ด้านการเตรียมการสอน พบว่าครูมีการเตรียมการสอนและมีประชุมปรึกษารื้อก่อนทำการสอน ปัญหาที่พบในด้านการเตรียมการสอน ได้แก่ ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนเพราะต้องรับผิดชอบงานมาก
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมากเกินไปไม่สะดวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านการใช้สื่อการสอน พบว่าไม่มีห้องเก็บสื่อและเครื่องดนตรีโดยเฉพาะ
6. ด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่าห้องเรียนดนตรีไม่สามารถเก็บเสียงได้

ไพรัช ชีระภัสสิริ (2544: 61) ได้ทำการศึกษาวิจัยสภาพการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม พบว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาดนตรีไม่ประสบผลสำเร็จ เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ตัวผู้สอน มีวุฒิทางดนตรีเพียง 1 คน จากจำนวน 51 คน ส่วนใหญ่ได้จากการอบรมพัฒนาความรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การเตรียมการสอนส่วนใหญ่ ใช้ตำราที่สำนักพิมพ์พิมพ์ขึ้นจำหน่ายในการเขียนแผนการสอน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การเรียนการสอนทฤษฎีดนตรี ครูไม่มีความรู้เข้าใจเนื้อหาทางดนตรีที่สอนอยู่ได้เนื่องจากอาศัยคู่มือครูและเนื้อหาจากสำนักพิมพ์ที่พิมพ์จำหน่ายเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม
4. การวัดผลและประเมินผล โดยรวมแล้วครูผู้สอนไม่ได้สร้าง เครื่องมือวัดผลเอง แต่ได้มาจากกลุ่มโรงเรียนและแบบทดสอบที่มีอยู่ในตำราคู่มือ และหนังสือที่สำนักพิมพ์ต่างๆ พิมพ์จำหน่าย

2. งานวิจัยในต่างประเทศ

Akaka Sheryl Hung lan. (1998). ได้ทำการศึกษาวิจัยในเรื่องสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางดนตรีซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1. การคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเรียนรู้ดนตรีมีผลทำให้เกิดความเป็นอิสระ เกิดความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล 2. การบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยตนเอง อยู่บนพื้นฐานความสามารถของแต่ละคนที่จะนำเอาประสบการณ์ทางด้านดนตรีที่ผ่านมา มาใช้กับการเรียนรู้ใหม่ 3. การสอนที่มีประสิทธิภาพของครูเป็นสิ่งสำคัญ 4. เมื่อผู้เรียนต้องการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น การเรียนรู้ดนตรีก็สามารถพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว 5. การพิจารณาถึงอิทธิพลทางกายภาพ จิตวิทยา และวัฒนธรรม จะเป็นหนทางให้ค้นพบความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์รวมทั้งการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสำรวจสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี การวิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือในการวิจัย
4. เกณฑ์การกำหนดคะแนน และการตรวจนับคะแนน
5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิธีการจัดกระทำข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ที่มีการจัดกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออ ปีการศึกษา 2545 จำนวน 54 โรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจำนวน 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) และคำถามปลายเปิด (Open – ended) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพและปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Raiting Scale) และคำถามปลายเปิด ปัญหา และข้อเสนอแนะการสอนขลุ่ยเพียงออ ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเป็น

แบบปลายเปิดต่อท้ายข้อความสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผล-ประเมินผล

3. วิธีการสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษางานวิจัยรวมทั้งเอกสารและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการสอนขลุ่ยเพียงออโดยการศึกษาเนื้อหาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดเนื้อหาแยกเป็นหน่วยการเรียนรู้ พร้อมศึกษารายละเอียดเนื้อหาสาระของแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้วนำไปเป็นข้อมูลในการตั้งคำถามในแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามโดย นำวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้ง 3 ข้อ มาวิเคราะห์และตั้งคำถามในเนื้อหาการสอนขลุ่ยเพียงออให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาดนตรีที่กำหนดในระดับประถมศึกษา สร้างแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นการสร้างข้อความถามข้อมูลส่วนตัวครูผู้สอน ตอนที่ 2 เป็นการสร้างข้อความถามเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะในการสอนขลุ่ยเพียงออ 6 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านนักเรียน ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกิจกรรมการสอน ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน และด้านการวัดผล-ประเมินผล

3. สร้างแบบสอบถามแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของการใช้ภาษา ประโยคคำถามที่อ่านเข้าใจยาก คำถามคลุมเครือไม่ชัดเจน และคำถามแต่ละคำถามควรมีประเด็นเดียว สั้น กระชับและได้ใจความ

4. นำแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 20 โรงเรียนเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ดังนี้

5.1 ด้านครูผู้สอน	ได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.77
5.2 ด้านนักเรียน	ได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.75
5.4 ด้านกิจกรรมการสอน	ได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.85
5.5 ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน	ได้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.80
5.6 ด้านการวัดผล-ประเมินผล	ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.96

6. นำแบบสอบถามให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

4. เกณฑ์การกำหนดคะแนนและการตรวจนับคะแนน

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าสถิติร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ สภาพการสอนขลุ่ยเพียงออใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับมีข้อกำหนดการประมาณค่าระดับการปฏิบัติเป็นระดับคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ค่าระดับคะแนน	5
มาก	ค่าระดับคะแนน	4
ปานกลาง	ค่าระดับคะแนน	3
น้อย	ค่าระดับคะแนน	2
น้อยที่สุด	ค่าระดับคะแนน	1

นำผลของคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละข้อคำถามของแบบสอบถาม แล้วพิจารณาหาความหมายเป็นภาพรวมและรายชื่อ

แสดงเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

แบบสอบถามปัญหา และข้อเสนอแนะ ใช้แบบคำถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นต่อท้ายสภาพการสอนทั้ง 6 ด้าน

5. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากวิทยาลัยครูยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล บัณฑิตวิทยาลัย และสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีเพื่อขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถาม ไปยังโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี จำนวน 54 โรงเรียนได้รับการตอบแบบสอบถาม จำนวน 49 โรงเรียน
3. ติดต่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง

6. วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. สถานภาพส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีหาค่าร้อยละ วิเคราะห์โดยรวมและเป็นรายชื่อ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย
2. สภาพการสอนขลุ่ยเพียงออวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย(Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์โดยรวมและเป็นรายชื่อ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย
3. ปัญหาเกี่ยวกับการสอนขลุ่ยเพียงออวิเคราะห์ผลการศึกษาโดยรวมแล้วสรุปปัญหาเสนอเป็นความเรียง
4. ข้อคิดเห็นความต้องการและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์โดยรวมแล้วสรุปข้อเสนอแนะเสนอเป็นความเรียง

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. หาคความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบแอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \frac{[1 - \sum s_i^2]}{s_t^2}$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ

n = จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S_i^2 = คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_t^2 = คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2. ค่าร้อยละ (percentage) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ร้อยละของรายการใดๆ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

3. ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539 :27)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum fx$ = ผลรวมของความถี่คูณคะแนนทั้งหมด

n = ขนาดของกลุ่ม

4. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D = ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$(\sum fx)^2$ = ผลรวมยกกำลังสองของความถี่แทนคะแนนในกลุ่ม

$\sum fx^2$ = ผลรวมความถี่คูณคะแนนแต่ละตัว

n = ขนาดของกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับครูผู้สอน 6 ด้าน ดังนี้

1. เพศ
2. วุฒิการศึกษา
3. ระยะเวลาในการสอนขลุ่ยเพียงออ
4. ประสบการณ์ด้านขลุ่ยเพียงออ
5. เหตุผลที่สอนขลุ่ยเพียงออ
6. ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีต่าง ๆ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการสอน ปัญหาการสอนและข้อเสนอแนะในการสอนขลุ่ยเพียงออ 6 ด้าน คือ

1. ข้อมูลด้านครูผู้สอน
2. ข้อมูลด้านนักเรียน
3. ข้อมูลด้านเนื้อหาการสอน
4. ข้อมูลด้านกิจกรรมการสอน
5. ข้อมูลด้านสื่อ – อุปกรณ์สอน
6. ข้อมูลด้านการวัดผล – ประเมินผล

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับครูผู้สอน 6 ด้าน ศึกษาเป็นรายชื่อดังตารางต่อไป

ตารางที่ 1 รายละเอียดและค่าร้อยละเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของครูผู้สอน

ที่	ข้อมูลส่วนตัวครูผู้สอน	จำนวนครูผู้สอน (N = 49)	ร้อยละ
1.	เพศ		
	1.1 ชาย	27	55.10
	1.2 หญิง	22	44.90
	รวม	49	100.00
2.	วุฒิการศึกษา		
	2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	- วิชาเอกหรือโท ดนตรีศึกษา	-	-
	- วิชาเอกหรือโท อื่น ๆ	-	-
	2.2 ปริญญาตรี	-	-
	- วิชาเอกหรือโท ดนตรีศึกษา	7	14.28
	- วิชาเอกหรือโท อื่น ๆ	41	83.72
	2.3 ปริญญาโท		
	- วิชาเอกดนตรีศึกษา	-	-
	- วิชาเอกอื่น ๆ (บริหาร)	1	2.00
	รวม	49	100
3.	ระยะเวลาในการสอนขลุ่ยเพียงออ		
	3.1 จำนวน 1-5 ปี	28	57.14
	3.2 จำนวน 6-10 ปี	12	24.49
	3.3 จำนวน 11-15 ปี	5	10.20
	3.4 จำนวน 16 ปีขึ้นไป	4	8.17
	รวม	49	100.00

ตารางที่ 1 รายละเอียดและค่าร้อยละเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของครูผู้สอน (ต่อ)

ที่	ข้อมูลส่วนตัวครูผู้สอน	จำนวนครูผู้สอน (N = 49)	ร้อยละ
4.	ประสบการณ์ด้านกลยุทธ์เพียงขอ		
	4.1 เคยเรียนเป็นวิชาเอกหรือโท	7	14.28
	4.2 เคยได้รับการอบรมกลยุทธ์เพียงขอ	16	32.66
	4.3 ไม่มีประสบการณ์	-	-
	4.4 ศึกษาด้วยตนเอง	26	53.06
	4.5 อื่น ๆ	-	-
	รวม	49	100.00
5.	เหตุผลที่สอนกลยุทธ์เพียงขอในโรงเรียน		
	5.1 หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายให้สอน	5	10.00
	5.2 สนใจสอนเอง	37	75.51
	5.3 สำเร็จการศึกษาวิชาดนตรี	7	14.28
	5.4 อื่น ๆ	-	-
	รวม	49	100.00
*6	ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี		
	6.1 เครื่องคิด	16	32.65
	6.2 เครื่องสี	20	40.81
	6.3 เครื่องตี	27	55.10
	6.4 เครื่องเป่า	49	100.00
	6.5 เครื่องประกอบจังหวะ	29	59.18
	6.6 อื่น ๆ	-	-
	รวม	-	100.00

* หมายเหตุ ข้อ 6 ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรีผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 1 รายละเอียดและคำร้อยละเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานีพบว่า

1. ครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เป็นเพศชาย 27 คน คิดเป็นร้อยละ 55.11 เป็นเพศหญิง 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.90
2. ครูผู้สอนทุกคนมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป แต่จบการศึกษาด้านวิชาอื่น ๆ เป็นส่วนมากคือ จบการศึกษาด้านวิชาอื่น ๆ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 จบการศึกษาด้านวิชาดนตรีศึกษา 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 จบปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00
3. ครูผู้สอนขลุ่ยเพียงอามีประสบการณ์ระยะเวลาในการสอนระยะเวลา 1-5 ปี มากที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาได้แก่ระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.49 ระยะเวลา 11-15 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.20 ระยะเวลา 16 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.17
4. ครูผู้สอนทุกคนมีประสบการณ์ด้านขลุ่ยเพียงออ โดยศึกษาและฝึกเป่าขลุ่ยด้วยตนเองมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 53.06 รองลงมาเคยได้รับการอบรมขลุ่ยเพียงออ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.66 และเคยเรียนเป็นวิชาเอกหรือโทน้อยที่สุดคือจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28
5. ครูผู้สอนส่วนมากมีเหตุผลในการสอนด้วยความสมัครใจมากเป็นอันดับ 1 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาคือ สอนเพราะว่าสำเร็จการศึกษาด้านดนตรี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.28 สอนเพราะหัวหน้าสถานศึกษามอบหมายให้สอน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10.21
6. ครูผู้สอนแต่ละคนส่วนมากมีความสามารถในการปฏิบัติเครื่องได้คนละหลายประเภท ประเภทเครื่องเป่า (ขลุ่ยเพียงออ) ปฏิบัติได้ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00 มากเป็นอันดับ 1 ประเภทเครื่องประกอบจังหวะ ปฏิบัติได้ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 59.18 มากเป็นอันดับ 2 ประเภทเครื่องตีปฏิบัติได้ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10 มากเป็นอันดับที่ 3 ประเภทเครื่องสี ปฏิบัติได้ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.81 มากเป็นอันดับ 4 และประเภทเครื่องดีด 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.65 มากเป็นอันดับที่ 5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี 6 ด้าน ศึกษาเป็นรายข้อดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ
ด้านสภาพครูผู้สอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดปทุมธานี

ที่	สภาพด้านครูผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
1.	สอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้				
	1.1 การอ่านโน้ตเพลงไทย	3.84	0.98	มาก	1
	1.2 องค์ประกอบของดนตรี	3.26	0.99	ปานกลาง	3
	1.3 ขั้นตอนการเป่าขลุ่ยที่ถูกต้อง	3.64	1.05	มาก	2
	1.4 ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ	3.08	1.05	ปานกลาง	4
	เฉลี่ย	3.45	1.13	ปานกลาง	-
2.	มีความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออในเรื่องต่อไปนี้				
	2.1 การเป่าขลุ่ยไล่เสียง	3.96	0.99	มาก	1
	2.2 การเป่าขลุ่ยเพลงต่าง ๆ	3.40	1.09	ปานกลาง	2
	2.3 เทคนิควิธีการเป่าขลุ่ยเพียงออ	2.90	1.99	ปานกลาง	3
	เฉลี่ย	3.42	1.35	ปานกลาง	-
4.	เคยได้รับการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาการสอนขลุ่ยเพียงออ	2.10	1.21	น้อย	-
5.	อื่น ๆ	-	-	-	-

จากตารางที่ 2 เกี่ยวกับสภาพด้านครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี มีสภาพด้านครูผู้สอน ดังนี้ คือ

1. ครูสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเป่าขลุ่ยเพียงออเมื่อพิจารณาในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 1.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูสอนให้นักเรียนมีความรู้ในเรื่องการอ่านโน้ตเพลงอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับ 1 ครูสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ขั้นตอนการเป่าขลุ่ยที่ถูกต้องอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 2

สอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่ององค์ประกอบของคนตรีอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับที่ 3 และสอนประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 4

2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออ เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 1.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการเป่าขลุ่ยไล่เสียงอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1 ครูมีความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออเพลงต่าง ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2 และครูมีเทคนิคในการเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 3

3. ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสอนขลุ่ยเพียงออ เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วพบว่า อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ครูผู้สอนเห็นความสำคัญด้านทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1 และด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2

4. ครูผู้สอนเคยได้รับการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาการสอนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.10$, S.D. = 1.21)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพ
ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ที่	สภาพด้านนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
1.	นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนขลุ่ยเพียงออ				
	1.1 นักเรียนสนใจเรียนขลุ่ยเพียงออโดยไม่ถูกบังคับ	4.12	0.97	มาก	1
	1.2 นักเรียนขยันและตั้งใจฝึกซ้อม	3.36	0.88	ปานกลาง	2
	เฉลี่ย	3.74	0.92	มาก	-

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพใน
โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

ที่	สภาพด้านนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
2.	ผู้ปกครองของนักเรียนให้การสนับสนุน				
	2.1 ซื้อขลุ่ยให้นักเรียนเป่า	2.78	1.00	ปานกลาง	1
	2.2 ซื้อหนังสือฝึกหัดขลุ่ยให้นักเรียน	2.10	1.09	น้อย	2
	2.3 ซื้อเทปเพลงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียน ฟังที่บ้าน	1.98	0.90	น้อย	3
	เฉลี่ย	2.28	1.00	น้อย	-
3.	นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนขลุ่ยเพียงออ				
	3.1 นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียนขลุ่ย เพียงออในแง่ของวัฒนธรรมไทย	3.12	0.90	ปานกลาง	1
	3.2 นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียน ขลุ่ยเพียงออ	3.02	0.80	ปานกลาง	2
	เฉลี่ย	3.07	0.85	ปานกลาง	-
4.	นักเรียนกล้าแสดงออกในการเป่าขลุ่ยในการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน				
	4.1 มีความมั่นใจและไม่ประหม่าในการ เป่าขลุ่ยเพียงออ	3.14	0.99	ปานกลาง	2
	4.2 มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจที่ จะออกแสดงการเป่าขลุ่ยเพียงออ	3.14	0.99	ปานกลาง	2
	4.3 มีความกระตือรือร้นที่จะออกแสดง การเป่าขลุ่ยเพียงออ	3.32	0.80	ปานกลาง	1
	เฉลี่ย	3.20	0.92	ปานกลาง	-
5.	อื่น ๆ	-	-	-	-

จากตารางที่ 3 เกี่ยวกับสภาพด้านนักเรียนในด้านต่อไปนี้

1. เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนสนใจเรียนขลุ่ยเพียงออ โดยไม่ถูกบังคับอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1 และนักเรียนมีความขยันและตั้งใจฝึกซ้อม อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2
2. เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนให้การสนับสนุนอยู่ในระดับ น้อย ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ปกครอง ชื่นชอบให้นักร้องเป่าอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 ชื่นชอบให้เด็กหัดเป่าขลุ่ยให้นักเรียนอยู่ในระดับ น้อย อันดับี่ 2 และซื้อเทปเพลงขลุ่ยให้นักเรียนฟังที่บ้านอยู่ในระดับ น้อย อันดับี่ 3
3. เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, S.D. 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียนขลุ่ยเพียงออในแง่ของวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 และเห็นประโยชน์ของการเรียนขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2
4. เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า นักเรียนกล้าแสดงออกในการเป่าขลุ่ยในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.2$, S.D. = 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะออกแสดงการเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 มีความมั่นใจไม่ประหม่า และมีความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจที่จะออกแสดงการเป่าขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออด้านสภาพ
เนื้อหาสาระ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดปทุมธานี

ที่	สภาพด้านเนื้อหาสาระ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
1.	เนื้อหาสาระที่ดำเนินการสอนให้สอดคล้อง กับหลักสูตรดนตรี ระดับประถมศึกษา ความรู้เรื่องเสียง 1.1 ธรรมชาติของเสียงขลุ่ยเพียงออ 1.2 ความแตกต่างของเสียงขลุ่ยไทยชนิด ต่างๆ 1.3 การวางนิ้วประจำเสียงขลุ่ยเพียงออ	 3.30 3.22 3.70	 1.04 1.00 1.05	 ปานกลาง ปานกลาง มาก	 2 3 1
	เฉลี่ย	3.40	1.03	ปานกลาง	
2.	องค์ประกอบของดนตรี 2.1 หน้าทับในบทเพลงไทยที่ใช้เป่าขลุ่ย 2.2 ทำนองบทเพลงที่ใช้เป่าขลุ่ยเพียงออ 2.3 ความรู้เรื่องจังหวะหนึ่งของเพลงในการ อ่านโน้ต	 2.32 3.24 3.54	 0.99 1.06 1.01	 น้อย ปานกลาง มาก	 3 2 1
	เฉลี่ย	3.03	1.03	ปานกลาง	
3.	การขับร้องการบรรเลงดนตรี 3.1 บทเพลงที่ท่านสอนนำไปใช้ในการขับ ร้องและบรรเลงดนตรี 3.2 มีการลำดับเพลงที่ใช้ในการเป่าขลุ่ยตาม ลำดับความยากง่าย	 3.40 3.54	 0.99 1.00	 ปานกลาง มาก	 2 1
	เฉลี่ย	3.47	0.99	ปานกลาง	
4.	การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 4.1 วิธีการเก็บรักษاخلุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง 4.2 การทำความสะอาดขลุ่ยเพียงออ	 4.06 3.94	 1.00 1.04	 มาก มาก	
	เฉลี่ย	4.00	1.02	มาก	

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออด้านสภาพ
เนื้อหาสาระ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

ที่	สภาพด้านเนื้อหาสาระ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
5.	หลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียง				
	5.1 การแสดงความคิดเห็นในเรื่องของการฟังลักษณะของเสียงขลุ่ยเพลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความรู้สึกละอารมณ์ของเพลง	3.10	1.02	ปานกลาง	1
	5.2 การฟังเสียงขลุ่ยในการบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทย	3.08	0.99	ปานกลาง	2
	เฉลี่ย	3.09	1.00	ปานกลาง	
6.	การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน				
	6.1 แสดงการเป่าขลุ่ยในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน	2.68	1.06	ปานกลาง	2
	6.2 จัดตั้งเข้าประกวดการบรรเลงขลุ่ยในโอกาสต่าง ๆ	2.06	1.13	น้อย	3
	6.3 การเป่าขลุ่ยเพื่อความเพลิดเพลินและสันทนาการในชีวิตประจำวัน	2.86	1.03	ปานกลาง	1
	เฉลี่ย	2.53	1.07	ปานกลาง	
7.	ประวัติความเป็นมาและคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทย				
	7.1 ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ	3.00	0.97	ปานกลาง	
	7.2 ลักษณะสืบทอดทางวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการเป่าขลุ่ยเพียงออ	3.14	0.99	ปานกลาง	2 1
	เฉลี่ย	3.07	0.98	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4 เกี่ยวกับสภาพด้านเนื้อหาสาระที่ดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษาในด้านต่อไปนี้

1. เนื้อหาสาระเรื่องเสียง เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า ครูผู้สอนดำเนินการสอนขลุ่ยเพียงออในเรื่องของเสียงอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3$, S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูสอนเรื่องการวางนิ้วประจำเสียงขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1 สอนเรื่องธรรมชาติของเสียงขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2 และสอนความแตกต่างของเสียงขลุ่ยไทยชนิดต่าง ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 3

2. เนื้อหาสาระเรื่ององค์ประกอบของดนตรี เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ครูสอนองค์ประกอบของดนตรีอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูสอนเนื้อหาเรื่องจังหวะฉิ่งในการอ่านโน้ตเพลงอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1 ครูสอนเนื้อหาเรื่องทำนองบทเพลงที่ใช้เป่าขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2 และครูสอนเนื้อหาเรื่องหน้าทับในบทเพลงไทยที่ใช้เป่าขลุ่ยอยู่ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 3

3. เนื้อหาสาระเรื่องการขับร้องและการบรรเลงดนตรี เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูสอนเนื้อหาเรื่องการขับร้องและการบรรเลงดนตรีอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีการลำดับเพลงที่ใช้ในการเป่าขลุ่ยตามลำดับความยากง่ายอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 และครูนำบทเพลงร้องประกอบการบรรเลงดนตรีอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2

4. เนื้อหาสาระเรื่องการใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรีเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูสอนเนื้อหาการใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. 1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูสอนเนื้อหาเรื่องวิธีการเก็บรักษขลุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก เป็นอันดับที่ 1 และการทำความสะอาดขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 2

5. เนื้อหาสาระเรื่องหลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียง เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่า ครูสอนหลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียงอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$, S.D. 1.00) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การแสดงความคิดเห็นในเรื่องของการฟังลักษณะของเสียงขลุ่ยเพลงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความรู้สึกและอารมณ์ของเพลง อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 และการฟังเสียงขลุ่ยในการบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทยอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2

6. เนื้อหาสาระเรื่องการสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรี และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ครูดำเนินการสอนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 1.03) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเป่าขลุ่ยเพื่อความเพลิดเพลินและสันทนาการในชีวิตประจำวัน

อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 การแสดงการเป่าลู่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2 และการจัดส่งประกวดการบรรเลงลู่ในโอกาสต่าง ๆ อยู่
ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 3

7. เนื้อหาสาระประวัติความเป็นมา และคุณค่าของคนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทย
เมื่อพิจารณาภาพรวมแล้วพบว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.98) เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า ครูสอนเรื่องลักษณะการสืบทอดทางวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการเป่าลู่เพียงออ
อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 1 และครูสอนเนื้อหาประวัติความเป็นมาของลู่เพียงอออยู่
ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 2

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนลู่เพียงออ ด้านสภาพ
กิจกรรมการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดปทุมธานี

ที่	สภาพกิจกรรมการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
1.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้เด็กค้นคว้า ด้วยด้วยตนเอง	2.63	1.03	ปานกลาง	5
	1.1 ให้นักเรียนค้นคว้าทำรายงานประวัติลู่ เพียงออ	2.50	1.05	น้อย	-
	1.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาและ วิธีแก้ไขในการฝึกเป่าลู่เพียงออ	2.76	1.02	ปานกลาง	-
2.	ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำนอง ทำจับและฝึกการปิด เปิดนิ้วให้ถูกต้อง	3.80	1.07	มาก	1
3.	ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตลู่ให้ถูกต้องตามจังหวะ และทำนอง	3.80	0.99	มาก	1
4.	ให้นักเรียนฝึกเป่าลู่ไล่เสียงตามขั้นตอนให้คล่อง	3.76	0.96	มาก	2
5.	นักเรียนเป่าลู่สลับข้ามเสียงจนคล่อง	3.48	1.11	ปานกลาง	3
6.	ให้นักเรียนฝึกตีหน้าทับประกอบเพลงที่เป่าลู่	2.54	1.01	ปานกลาง	7
7.	ครูเป็นต้นแบบเป่าลู่ให้นักเรียนเป่าลู่ตามครู	3.36	1.06	ปานกลาง	4
8.	เคยเชิญผู้ชำนาญการเป่าลู่มาเป่าให้นักเรียนฟัง	2.28	2.25	น้อย	9

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ด้านสภาพ
กิจกรรมการสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

ที่	สภาพกิจกรรมการสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่
9.	ให้นักเรียนฟังตัวอย่างเพลงขลุ่ยต่าง ๆ จากเทป	2.62	1.09	ปานกลาง	6
10.	มีการแสดงผลงานการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณะชน	2.40	1.07	น้อย	8
11.	อื่น ๆ	-	-	-	-
	เฉลี่ย	3.03	1.15	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 5 เกี่ยวกับสภาพกิจกรรมการสอนในด้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 1.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำนอง ทำจับ และฝึกการปิดเปิดนิ้วให้ถูกต้อง อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตขลุ่ยให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนองอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1
3. ให้นักเรียนฝึกเป่าขลุ่ยไล่เสียงตามขั้นตอนให้คล่อง อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 2
4. ให้นักเรียนเป่าขลุ่ยข้ามเสียงจนคล่อง อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 3
5. ครูเป็นต้นแบบเป่าขลุ่ยนำให้นักเรียนเป่าตามครูอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับที่ 4
6. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเองอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 5
7. ครูให้นักเรียนฟังตัวอย่างเพลงขลุ่ยต่าง ๆ จากเทปอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับที่ 6
8. ครูให้นักเรียนฝึกตีหน้าทับประกอบเพลงที่เป่าขลุ่ยอยู่ในระดับ ปานกลางเป็นอันดับที่ 7
9. มีการแสดงผลงานการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณะชน อยู่ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 8
10. เคยเชิญผู้ชำนาญการเป่าขลุ่ยมาให้นักเรียนฟัง อยู่ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 9

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ
ด้านสภาพสื่อ – อุปกรณ์การสอนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ที่	สภาพด้านสื่อ - อุปกรณ์การสอน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับคุณภาพ การสอน	อันดับที่ ปฏิบัติ
1.	มีขลุ่ยเพียงออ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน	3.08	1.20	ปานกลาง	6
2.	มีแผ่นภาพ ทำนอง การจับขลุ่ย การวางนิ้ว ประจำ เสียงขลุ่ยเพียงออ	2.86	1.05	ปานกลาง	7
3.	มีแผ่นภูมิโน้ตเพลงทุกเพลงที่ใช้สอนขลุ่ย เพียงออ	3.62	1.00	มาก	1
4.	มีเครื่องประกอบจังหวะในการสอนขลุ่ย เพียงออ	3.52	1.01	มาก	4
5.	มีแผ่นภูมิขั้นตอนการฝึกไล่เสียงตามโน้ต	3.22	1.02	ปานกลาง	5
6.	มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยหลีบ และขลุ่ยอู้ เปรียบ เทียบกับขลุ่ยเพียงออ	2.60	1.05	ปานกลาง	10
7.	มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยเพียงออที่ทำด้วยวัสดุ ชนิดต่าง ๆ กัน	2.87	1.10	ปานกลาง	8
8.	มีตัวอย่างบทเพลงขลุ่ยให้ฟังจากเทป	2.78	1.16	ปานกลาง	9
9.	มีการทำความสะอาดขลุ่ยเพียงออทุกครั้งหลัง จากการฝึกซ้อม	3.56	1.14	มาก	3
10.	มีการเก็บรักษาขลุ่ยอย่างมีระเบียบ	3.58	1.88	มาก	2
11.	อื่น ๆ	-	-	-	-
	เฉลี่ย	3.16	1.161	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 เกี่ยวกับสภาพด้านสื่อ – อุปกรณ์ในด้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบ
ว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

1. มีแผ่นภูมิโน้ตเพลงทุกเพลงที่ใช้สอนขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 1
2. มีการเก็บรักษาขลุ่ยเพียงอออย่างมีระเบียบ อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 2

3. มีการทำความสะอาดขลุ่ยเพียงออทุกครั้งหลังจากการฝึกซ้อมอยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 3
4. มีเครื่องประกอบจังหวะในการสอนขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ มาก เป็นอันดับที่ 4
5. มีแผนภูมิขั้นตอนการฝึกไล่เสียงตามโน้ต อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 5
6. มีจำนวนขลุ่ยเพียงออ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 6
7. มีแผนภาพ ทำนึ่งการจับขลุ่ย การวางนิ้วประจำเสียงขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 7
8. มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยเพียงออที่ทำด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ กัน อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 8
9. มีตัวอย่างประกอบบทเพลงขลุ่ยให้ฟังจากเทป อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 9
10. มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยหลีบ และขลุ่ยอู้ เปรียบเทียบกับขลุ่ยเพียงออ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ
ด้านสภาพด้านการวัดผล - ประเมินผล ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ที่	สภาพด้านการวัดผล - ประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่ ปฏิบัติ
1.	มีการทดสอบก่อน-หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ	2.88	1.15	ปานกลาง	7
2.	มีการทดสอบวัดความรู้ระหว่างเรียนขลุ่ย เพียงออทุกครั้งที่สอนจบขั้นตอน	3.04	1.00	ปานกลาง	4
3.	มีการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตเพลงที่ครูสอน	3.22	1.05	ปานกลาง	3
4.	ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมประเมินความตั้งใจ และความขยันในการฝึกซ้อม	2.49	1.09	น้อย	8
5.	ถ้าสอบไม่ผ่านครูเปิดโอกาสให้มีการสอบใหม่	3.51	1.10	มาก	2
6.	นักเรียนมีโอกาสเลือกเพลงที่ตนเองถนัดในการ สอบเป่าขลุ่ย	3.52	1.05	มาก	1
7.	มีการวัดและประเมินตนเองในการสอบเป่าขลุ่ย	2.94	1.08	ปานกลาง	5

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ
ด้านสภาพด้านการวัดผล - ประเมินผล ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

ที่	สภาพด้านการวัดผล - ประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสภาพ การสอน	อันดับที่ ปฏิบัติ
8.	มีการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อตัดสิน ผลการเรียน	2.92	1.18	ปานกลาง	6
9.	มีรูปแบบการวัดผล-ประเมินผลที่หลากหลาย	2.40	1.20	น้อย	10
10.	มีการวัดผลด้านเจตคติของนักเรียนต่อการเรียน ขลุ่ยเพียงออ	2.48	1.09	น้อย	9
11.	อื่น ๆ	-	-	-	-
	เฉลี่ย	2.91	1.09	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 7 เกี่ยวกับสภาพด้านการวัดผล-ประเมินผลในด้านต่าง ๆ เมื่อพิจารณา
แล้วพบว่า อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$, S.D. = 1.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. นักเรียนมีโอกาสเลือกเพลงที่ตนเองถนัดในการสอบเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับมาก
เป็นอันดับที่ 1
2. ถ้านักเรียนสอบเป่าขลุ่ยเพียงออไม่ผ่าน ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนสอบใหม่ อยู่ใน
ระดับ มาก เป็นอันดับที่ 2
3. มีการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตเพลงที่ครูสอนอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับที่ 3
4. มีการทดสอบวัดความรู้ระหว่างเรียนขลุ่ยเพียงออทุกครั้งที่สอบจบขั้นตอน อยู่ใน
ระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 4
5. มีการวัดและประเมินตนเองในการสอบเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับ ปานกลาง เป็น
อันดับที่ 5
6. มีการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อตัดสินผลการเรียนอยู่ในระดับ ปานกลาง เป็น
อันดับที่ 6
7. มีการทดสอบก่อน – หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ ปานกลาง เป็นอันดับที่ 7
8. ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมประเมินความตั้งใจและความขยันในการฝึกซ้อม อยู่ใน
ระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 8

9. มีการวัดผลด้านเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 9

10. มีรูปแบบการวัดผล – ประเมินผลที่หลากหลาย อยู่ในระดับ น้อย เป็นอันดับที่ 10

ผลการศึกษาปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในแต่ละด้านดังนี้

1. **ปัญหาด้านครูผู้สอน** ผลการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาการสอนขลุ่ยเพียงออ น้อย เป็นปัญหอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ครูผู้สอนไม่เข้าใจในเรื่องขององค์ประกอบดนตรี เป็นอันดับที่ 2 ครูผู้สอนไม่เข้าใจขั้นตอนการสอนเป่าขลุ่ยที่ถูกต้อง เป็นอันดับที่ 3 ครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องไม่เข้าใจจังหวะในการอ่านโน้ตเพลงไทย เป็นอันดับที่ 4 ครูผู้สอนไม่มีทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออดีพอในการสอนนักเรียน เป็นอันดับที่ 5 ครูผู้สอนขาดแรงจูงใจในการสอน เป็นอันดับที่ 6

2. **ปัญหาด้านนักเรียน** ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนไม่เคยฟังเสียงขลุ่ยจากผู้ชำนาญในการเป่าขลุ่ยเพียงออ เป็นปัญหอันดับที่ 1 รองลงมาคือ นักเรียนขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง เป็นปัญหอันดับที่ 2

3. **ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ** ผลการศึกษา พบว่า เนื้อหาเรื่อง จังหวะหน้าทับ ครูไม่ได้สอน เป็นปัญหอันดับที่ 1 รองลงมาคือ เนื้อหาสาระดนตรีระดับประถมยากเกินไป เป็นอันดับที่ 2 ไม่เน้นการสอนด้านเนื้อหาสอนแต่การปฏิบัติขลุ่ยเพียงอย่างเดียว เป็นอันดับที่ 3 ไม่มีการสอนประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ เป็นปัญหอันดับที่ 4 ไม่มีการสอนเรื่ององค์ประกอบของดนตรีเพราะไม่ค่อยเข้าใจ เป็นอันดับที่ 5

4. **ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอน** ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนไม่เคยฟังผู้ชำนาญในการเป่าขลุ่ยมาเป่าขลุ่ยให้ฟัง เป็นปัญหอันดับที่ 1 รองลงมาคือ นักเรียนไม่เคยประกวดการเป่าขลุ่ยเพียงออและแสดงผลงานการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณชน เป็นอันดับที่ 2 ครูปฏิบัติการสอนอ่านโน้ตเป็นทำนองแต่ไม่ฝึกจังหวะในการอ่านโน้ต เป็นอันดับที่ 3 ครูไม่สอนตามขั้นตอนการสอนเป่าขลุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง เป็นอันดับที่ 4 นักเรียนไม่สามารถอ่านโน้ตได้ถูกต้องตามจังหวะ เป็นอันดับที่ 5 ครูยังไม่เป็นต้นแบบที่ดีในการเป่าขลุ่ยให้นักเรียนเป่าตาม และไม่เคยเปิดเทปเพลงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนฟัง เป็นอันดับที่ 6

5. **ปัญหาด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน** ผลการศึกษา พบว่า ไม่มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยอยู่เปรียบเทียบกับขลุ่ยเพียงออ เป็นปัญหอันดับ 1 รองลงมาคือ ไม่มีตัวอย่างบทเพลงขลุ่ยให้นักเรียน

ฟังจากเทป เป็นอันดับที่ 2 ไม่มีตัวอย่างขลุ่ยเพียงออทำด้วยวัสดุชนิดต่างๆ เป็นอันดับที่ 3 และไม่มีแผ่นภาพทำนั้งการจับขลุ่ยและการวางนิ้ว เป็นอันดับที่ 4

6. ปัญหาด้านการวัดผล-ประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า ไม่มีการให้นักเรียนวัดและประเมินตนเอง เป็นปัญหาอันดับที่ 1 รองลงมา คือ ไม่มีการทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 2 และไม่มีแบบสังเกตพฤติกรรมในการวัดผล-ประเมินผล เป็นอันดับที่ 3

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะในการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะด้านครูผู้สอน ผลการศึกษา พบว่า ควรจัดอบรมครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออเพื่อพัฒนาคุณภาพครูผู้สอน เป็นอันดับที่ 1 ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา เป็นอันดับที่ 2 ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจขั้นตอนการสอนขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 3 และครูผู้สอนควรได้รับแรงจูงใจจากผู้บริหาร เป็นอันดับที่ 4

2. ข้อเสนอแนะด้านนักเรียน ผลการศึกษา พบว่า ควรสร้างความซาบซึ้งในเสียงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนจากการฟังเทปเพลงขลุ่ย เป็นอันดับที่ 1 ควรฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงเป่าขลุ่ยเพียงออในโอกาสต่าง ๆ เป็นอันดับที่ 2 แนะนำให้นักเรียนรู้จักคุณค่า ประโยชน์ และแสดงความชื่นชมเมื่อนักเรียนฝึกเป่าขลุ่ยได้ในแต่ละขั้นตอน เป็นอันดับที่ 3 ควรปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนขลุ่ยเพียงออ ให้นักเรียน เป็นอันดับที่ 4 ควรสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 5 และควรสร้างความพร้อมในการเรียนขลุ่ยเพียงออให้นักเรียน เป็นอันดับที่ 6

3. ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาสาระการสอน ผลการศึกษา พบว่า ควรอบรมเนื้อหาสาระหลักสูตรดนตรีในระดับประถมศึกษา ในเรื่อง ขั้นตอนการฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 1 อบรมเนื้อเรื่องจังหวะฉิ่งในการอ่านโน้ตเพลงไทย เป็นอันดับที่ 2 อบรมเนื้อหาจังหวะหน้าทับเพลงไทย เป็นอันดับที่ 3 อบรมเรื่ององค์ประกอบของดนตรี เป็นอันดับที่ 4 และอบรมเรื่องประวัติความเป็นขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 5

4. ข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการสอน ผลการศึกษา พบว่า ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการแสดงเป่าขลุ่ยเพียงออร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เป็นอันดับที่ 1 เปิดเทปเพลงขลุ่ยให้นักเรียนฟังบ่อย ๆ เป็นอันดับที่ 2 ควรสอนขลุ่ยตามขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยาก เป็นอันดับที่ 3 ควรฝึกระเบียบวินัยความรับผิดชอบในการเรียนขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 4 และเชิญวิทยากรผู้ชำนาญการเป่าขลุ่ยให้นักเรียนฟัง เป็นอันดับที่ 5

5. ข้อเสนอแนะด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน ผลการศึกษา พบว่า แผนภูมิโน้ตเพลงเป็นสื่อที่จำเป็นในการสอนเป่าขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 1 ครูควรจัดเตรียมเทปเพลงขลุ่ยต่าง ๆ เปิดให้นักเรียนฟัง เป็นอันดับที่ 2 ครูควรมีขลุ่ยอยู่และขลุ่ยเพียงออที่ทำด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ เป็นตัวอย่างในการสอน เป็นอันดับที่ 4

6. ข้อเสนอแนะด้านการวัดผล-ประเมินผล ผลการศึกษา พบว่า ควรมีการทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 1 ควรมีการวัดผล-ประเมินผลด้านเนื้อหาควบคู่กับทักษะการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ เป็นอันดับที่ 2 ควรสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมในการวัดผลประเมินผลด้านจิตพิสัยของนักเรียน เป็นอันดับที่ 3 ควรใช้แบบประเมินตนเอง ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน เป็นอันดับที่ 4 และควรมีการสอนซ่อมเสริมเมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่านแล้วให้สอบใหม่ ร้อยละ เป็นอันดับที่ 5

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล เพื่อให้ได้ทราบข้อมูลด้านต่าง ๆ ของสภาพการสอนขลุ่ยในโรงเรียนประถมศึกษา จากการศึกษาข้อมูล que เก็บรวบรวมได้มา สามารถศึกษาสภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านครูผู้สอน เห็นความสำคัญของการสอนขลุ่ยเพียงออมาก จึงสอนขลุ่ยเพียงออด้วยความสมัครใจ เนื่องจากครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาด้านดนตรีน้อยเพียง 7 คน จากครูผู้สอนขลุ่ยทั้งหมด 49 คน ทำให้ครูผู้สอนส่วนมากที่ไม่มีวุฒิการศึกษาด้านดนตรีต้องศึกษาและฝึกการเป่าขลุ่ยด้วยตนเอง แล้วนำมาสอน นักเรียนจึงมีความเข้าใจใน เนื้อหาการสอน และมีทักษะด้านการเป่าขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านนักเรียน นักเรียนเห็นความสำคัญและมีความสนใจในการเรียนขลุ่ยเพียงออมาก มีความขยันและตั้งใจฝึกซ้อม มีความกระตือรือร้นในการเรียน และกล้าแสดงออกในการแสดงการเป่าขลุ่ย ในระดับปานกลาง นักเรียนขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง การเรียนขลุ่ยเพียงออผู้ปกครองไม่ซื้อหนังสือสำหรับฝึกเป่าขลุ่ย ไม่ซื้อเทปเพลงขลุ่ยฟังที่บ้านเพื่อเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

1.3 ด้านเนื้อหาสาระการสอน ครูดำเนินการสอนเนื้อหาสาระของขลุ่ยเพียงออให้สอดคล้องกับหลักสูตรดนตรีระดับประถมศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง เน้นการสอนเรื่องจังหวะ จึงในการอ่านโน้ตเพลง มีการลำดับเพลงที่ใช้ในการเป่าขลุ่ยตามลำดับความยากง่าย สอนเนื้อหาการใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี การทำความสะอาดขลุ่ย อยู่ในระดับมาก สอนเนื้อหาเรื่องความรู้สึกและอารมณ์ของเพลง สอนความแตกต่างของเสียงขลุ่ยชนิดต่าง ๆ บทเพลงที่ใช้ในการเป่าขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับปานกลาง และครูดำเนินการสอนเรื่องจังหวะหน้าทับให้แก่เด็กเรียนในระดับน้อยที่สุด

1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออ มีสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับปานกลาง โดยฝึกให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำนอง ทำจับและการฝึกปิดเปิดนิ้วให้ถูกต้องเป็นอันดับแรก ต่อมาเป็นการฝึกให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง ฝึกเป่าขลุ่ยไล่เสียงตามขั้นตอนการเป่าขลุ่ยให้คล่องอยู่ในระดับมาก ขั้นตอนการ เป่าขลุ่ยข้ามเสียงนักเรียนปฏิบัติได้อยู่ในระดับปานกลาง ครูยังไม่เป็นต้นแบบที่ดีในด้านตัวอย่างการปฏิบัติขลุ่ยนำให้นักเรียนเป่าตาม

1.5 ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน สภาพการใช้สื่อ-อุปกรณ์การสอนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับปานกลาง ครูจำนวนมากที่ใช้แผนภูมิโน้ตเพลงประกอบการสอนเป่าขลุ่ย มีการเก็บรักษาขลุ่ยเพียงอออย่างมีระเบียบ มีการทำความสะอาดขลุ่ยเพียงออทุกครั้งหลังการฝึกซ้อม มีเครื่องประกอบจังหวะฉิ่ง, กลอง ในการสอนขลุ่ยเพียงอออยู่ในระดับมาก มีแผนภูมิฝึกไล่เสียงตามโน้ตจำนวนขลุ่ยมีเพียงพอสำหรับนักเรียน มีแผนภาพทำนองการจับขลุ่ย การวางนิ้ว มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยเพียงออที่ทำด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ มีตัวอย่างบทเพลงขลุ่ยให้ฟังจากเทปอยู่ในระดับปานกลาง และมีตัวอย่างของจริงขลุ่ยหลีบและขลุ่ยอู้ เปรียบเทียบกับขลุ่ยเพียงออ อยู่ในระดับน้อย

1.6 ด้านการวัดผล-ประเมินผล สภาพการวัดผล-ประเมินผลด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง คือ ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเพลงที่ตนเองมีความถนัดในการสอนเป่าขลุ่ย ถ้านักเรียนสอบไม่ผ่าน ครูให้โอกาสไปฝึกซ้อมแล้วสอบใหม่ อยู่ในระดับมาก มีการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตเพลงที่ครูสอน มีการทดสอบวัดความรู้ระหว่างเรียนขลุ่ยเพียงออทุกครั้งที่สอนจบขั้นตอน มีการวัดและให้นักเรียนประเมินตนเอง มีการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน และมีการทดสอบก่อน-หลังเรียน อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมประเมินความตั้งใจ ขยันในการฝึกซ้อม วัดผลด้านเจตคติ และรูปแบบการวัดผล-ประเมินผลที่หลากหลายอยู่ในระดับน้อย

2. ผลการศึกษาปัญหา การสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี 6 ด้าน ดังนี้

2.1 ปัญหาด้านครูผู้สอน คือ ความเข้าใจในเรื่องขององค์ประกอบดนตรี ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ ขั้นตอนการสอนขลุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง และเทคนิคการเป่าขลุ่ยเพียงออ ครูผู้สอนยังมีความเข้าใจน้อย

2.2 ปัญหาด้านนักเรียน ขาดประสบการณ์ ด้านการฟังเพลงขลุ่ยจากผู้เชี่ยวชาญ หรือจากเป่าเพลงทำให้ไม่เกิดความซาบซึ้งในความไพเราะของเพลง

2.3 ปัญหาด้านเนื้อหาสาระ ครูส่วนมากไม่สอนให้นักเรียนฝึกหัดตีหน้าทับเพลง และไม่คอยสอนเนื้อหาสาระดนตรีจะเน้นแต่สอนปฏิบัติทักษะการเป่าขลุ่ยอย่างเดียว และสอน

ปฏิบัติเริ่มต้นจากการอ่านโน้ตให้เป็นทำนอง โดยไม่ฝีกังหวัะในการอ่านโน้ตเพราะครูยังไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องของจังหวะในการอ่านโน้ต

2.4 ปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออ คือ ครูไม่เคยเชิญผู้ชำนาญมาเป่าขลุ่ยให้นักเรียนฟัง หรือไม่เคยเปิดเทปให้นักเรียนฟัง และครูยังไม่เป็นต้นแบบดีพอในการสอนเป่าขลุ่ยที่ไพเราะได้ ทำให้นักเรียนขาดสุนทรีระในการฟังดนตรี จะมีผลต่อนักเรียนในการพัฒนาในการเรียนเป่าขลุ่ยเพียงออ

2.5 ปัญหาด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอนขลุ่ยเพียงออ ขลุ่ยเพียงออคือไม่มีตัวอย่างขลุ่ยอยู่เปรียบเทียบกับขลุ่ยเพียงออเพราะหาซื้อได้ยาก ไม่ค่อยมีคนทำหรือผลิตขาย

2.6 ปัญหาด้านการวัดผล-ประเมินผล คือ ไม่มีการให้นักเรียนประเมินตนเอง ไม่มีการทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ ไม่มีแบบสังเกตพฤติกรรมประเมินความตั้งใจ ความขยันฝึกซ้อมขลุ่ยเพียงออ เป็นปัญหาที่ครูส่วนมากไม่ค่อยปฏิบัติในการวัดผล-ประเมินผลการเรียนขลุ่ยเพียงออ

3. ผลการศึกษาข้อเสนอแนะ การสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี 6 ด้าน ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมจากผู้เชี่ยวชาญหรือจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูดนตรี

3.2 ข้อเสนอแนะด้านนักเรียน ครู ควรสนับสนุนให้นักเรียนฟังบทเพลงที่บรรเลงด้วยขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอยากที่จะฝึกฝนการเป่าขลุ่ยให้มีความไพเราะมากขึ้น และเมื่อนักเรียนเป่าขลุ่ยเป็นเพลงได้คล่องควรเปิดโอกาสให้แสดงการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณชน เป็นการฝึกความกล้าในการแสดงออกของนักเรียน

3.3 ข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาสาระ ควรจัดการอบรมครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออ ในด้านเนื้อหาสาระเพื่อให้ความรู้ในเนื้อหาการสอนขลุ่ยเพียงออในเรื่องของขั้นตอนการฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ จังหวะลิ้งและหน้าทับในการอ่านโน้ตเพลงไทย องค์ประกอบของดนตรี ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ และเนื้อหาสาระหลักสูตรดนตรีในระดับประถมศึกษา

3.4 ข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมการสอน ควรจัดกิจกรรมการเป่าขลุ่ย เชิญวิทยากรมาเป่าขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนฟัง เปิดเทปเพลงขลุ่ยให้นักเรียนบ่อย ๆ ควรสอนขลุ่ยตามขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปยาก และควรฝึกระเบียบวินัย ความรับผิดชอบในการฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ

3.5 ข้อเสนอแนะ ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน แผนภูมิโน้ตเพลงเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนเป่าขลุ่ยเพียงออมากเป็นอันดับ 1 ครูควรจัดเตรียมเทปเพลงขลุ่ยต่าง ๆ เปิดให้นักเรียนฟัง

เป็นอันดับที่ 2 และ ครูควรจัดเตรียม ขลุ่ยอู้ ขลุ่ยหลีบ ขลุ่ยเพียงออ เป็นตัวอย่างในการสอนเป็นอันดับที่ 3

3.6 ข้อเสนอแนะด้านการวัดผล-ประเมินผล การสอนขลุ่ยเพียงออ ควรมีการทดสอบความรู้ก่อน-หลังเรียน เป็นอันดับที่ 1 ควรมีการวัดผล-ประเมินผลด้านเนื้อหา ควบคู่กับการทดสอบ ปฏิบัติการทดสอบขลุ่ยเพียงออเป็นอันดับที่ 2 ควรสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อวัดผล-ประเมินผลด้านจิตพิสัยของนักเรียน ควรใช้แบบประเมินตนเอง ให้นักเรียนประเมินความก้าวหน้าของตนเองในการเรียนขลุ่ยเพียงออ และควรมีการสอนซ่อมเสริมเมื่อนักเรียนสอบไม่ผ่านแล้วให้สอบใหม่

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี 6 ด้าน คือ

1.1 ด้านครูผู้สอน ผลจากการวิจัยพบว่า มีครูผู้สอนที่มีวุฒิทางดนตรีเพียง 7 คน จากครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออทั้งหมด 49 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี นอกจากนั้นเป็นครูผู้สอนดนตรีที่จบการศึกษาวิชาอื่น ๆ อีก 42 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 85.72 ของครูผู้สอนดนตรีทั้งหมด เห็นได้ว่า สภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษานั้น ครูที่ทำการสอนขลุ่ยเพียงออส่วนมากเป็นครูที่จบการศึกษาวิชาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่สาขาวิชาดนตรี แต่ความจำเป็นที่ครูต้องสอนโดยศึกษา หาความรู้และฝึกหัดด้วยตนเอง เพื่อที่สามารถสอนให้นักเรียนของตนเองได้ ขลุ่ยเพียงออเป็นส่วนหนึ่งของวิชาดนตรีปฏิบัติในระดับประถม ครูส่วนมากสอนด้วยความสมัครใจ ได้รับการอบรมจากสำนักงานการศึกษาจังหวัดน้อยมาก ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนขลุ่ยเพียงออ อยู่ในช่วง 1 – 5 ปี ในเรื่องของการสอนขลุ่ยเพียงออ ยังคงมีครูผู้สอนที่พยายามจะให้นักเรียนของตนเองได้เรียนขลุ่ยเพียงออ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรดนตรีประถมศึกษา และเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย ครูผู้สอนดนตรี ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ องค์ประกอบของดนตรี ขั้นตอนการเป่าขลุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง และการอ่านโน้ตเพลงไทยครูผู้สอนส่วนมากเห็นความสำคัญของการสอนขลุ่ยเพียงออ

1.2 ด้านนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพนักเรียนในการเรียนขลุ่ยเพียงออ นักเรียนส่วนมากเห็นความสำคัญ สนใจที่จะเรียนขลุ่ยเพียงออมากโดยไม่ถูกบังคับ มีความกล้าในการ

แสดงการเป่าขลุ่ยในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน มีทัศนคติที่ดีและเห็นประโยชน์ของการเรียนขลุ่ยเพียงออ แต่ขาดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ซึ่งมองไม่เห็นความสำคัญของการเรียนขลุ่ยเพียงออ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออควรแสดงให้เห็นว่า การเรียนดนตรีหรือขลุ่ยเพียงออ นั้นมีประโยชน์อย่างไรต่อตัวนักเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความสามารถเป่าขลุ่ยในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน เช่น ส่งเข้าประกวด สอบวิชาดนตรีด้วยการเป่าขลุ่ยเพียงออ หรือ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แนะนำนักเรียนให้สมัครเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้ความสามารถพิเศษไปสมัครสอบคัดเลือกในโรงเรียนของกรมสามัญต่างๆ วิทยาลัยนาฏศิลป์ หรือสมัครสอบเป็นนักเรียนกองดุริยางค์ทหารก็ได้ ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของผู้ปกครองว่า ดนตรีก็มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อบุตรหลานท่านมากเพียงใดซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2537: 5) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนจะบรรลุผลได้ย่อมขึ้นอยู่กับความสนใจและเห็นความสำคัญในการเรียน และ วัฒนาพร ระบับทุกซ์ (2542:7) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จะประสบความสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนถือได้ว่าการสอนนี้เป็นการเสริมแรงให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น

1.3 ด้านเนื้อหาสาระ ผลจากการวิจัยพบว่า เนื้อหาสาระการสอนดนตรีในระดับประถมศึกษานั้นประกอบด้วยเนื้อหาสาระความรู้ เรื่องเสียง ธรรมชาติและเสียงขลุ่ยเพียงออ ความแตกต่างของเสียงขลุ่ยชนิดต่าง ๆ การวางนิ้วประจำเสียงของขลุ่ยเพียงออ ครูผู้สอนส่วนมากสอนเฉพาะด้านการปฏิบัติ การวางนิ้วประจำเสียงขลุ่ย โดยไม่สอนเนื้อหาว่าธรรมชาติของเสียงขลุ่ยเป็นอย่างไร เสียงขลุ่ยชนิดต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร เรื่ององค์ประกอบของดนตรี ครูส่วนมากไม่สอนให้นักเรียนรู้จักจังหวะหน้าทับ ครูสอนแต่ทำนองบทเพลง จังหวะ เพื่อให้นักเรียนเป่าขลุ่ยได้เป็นเพลงอย่างเดียว เรื่องการขับร้องและการบรรเลงดนตรี ครูผู้สอนมีจิตวิทยาในการสอน โดยสอนเรียงลำดับเพลงตามความยากง่าย แต่ครูผู้สอนส่วนมากไม่ค่อยสอนบทเพลงขับร้องประกอบการบรรเลงดนตรี เรื่องหลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียงดนตรีครูสอนในเรื่องของ ความรู้สึก อารมณ์ของเพลง และให้ฟังเสียงขลุ่ยจากการบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทย เรื่องการใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี ครูผู้สอนส่วนมากฝึกให้นักเรียนทำความสะอาดขลุ่ยและเก็บรักษาขลุ่ยเพียงออให้เป็นระเบียบ หลังจากการเรียนขลุ่ยเพียงออทุกครั้งซึ่งสอดคล้องกับ เอกสารประกอบการสอน วิชาปรัชญา และหลักสูตรดนตรีศึกษา ของ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2541 : 264) กล่าวว่า เนื้อหาสาระทางดนตรีมีความสำคัญยิ่งนอกจากจะเป็นเนื้อหาดนตรีแล้วสาระทางดนตรีจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาประสบการณ์สุนทรีย์ และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เกิดความเข้าใจ ชื่นชม ซาบซึ้ง เห็นคุณค่าของดนตรี ฌรุธ สุธจิตต์ (2531: 163) ได้กล่าวว่า ดนตรีมีการจัดวางเนื้อหาสาระเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระและส่วนที่เป็นทักษะทาง

ดนตรี ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระทางดนตรี ได้แก่ องค์ประกอบของดนตรีในเรื่องของจังหวะ ทำนอง การประสานเสียง รูปแบบ ลีลา ลักษณะของเสียง บทเพลง ประวัติดนตรีและบทบาทดนตรี ส่วนที่เป็นทักษะทางดนตรี ได้แก่ การฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว การสร้างสรรค์ การอ่านโน้ต

1.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผลจากการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออ ครูผู้สอนส่วนมากเริ่มต้นกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการ ให้นักเรียนฝึกทำนอง ทำจับ และฝึกการปิด-เปิดนิ้วให้ถูกต้อง ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตขลุ่ยให้ถูกต้องตามจังหวะ และทำนอง แล้วให้นักเรียนฝึกเป่าขลุ่ยไล่เสียงตามขั้นตอนให้คล่อง ต่อไปนักเรียนฝึกเป่าขลุ่ยสลับข้ามเสียงจนคล่องแล้วฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออเพลงต่าง ๆ สอดคล้องกับหลักทั่วไปในการสอนดนตรีของ ฌูรท์ สุทธิจิตต์ (2538: 103-104) กล่าวว่า ในการฝึกแต่ละขั้นตอนผู้เรียนควรปฏิบัติได้อย่างดีในแต่ละขั้นตอน ก่อนก้าวไปสู่การฝึกปฏิบัติที่ยากขึ้นต่อไป สอนสิ่งต่างๆทีละอย่าง ได้แก่ จังหวะ ทำนอง และลีลาของดนตรี โดยมีการสอนเนื้อหา และการปฏิบัติควบคู่กันไป ก่อนที่ผู้เรียนและปฏิบัติบทเรียนที่เป็นผลรวมขององค์ประกอบของดนตรีในระดับที่มีความยากมากขึ้น

1.5 ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนมากใช้แผ่นภูมิโน้ตเพลง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากในการสอนเป่าขลุ่ยเพียงออ เพราะทำให้ง่ายต่อการเรียนของนักเรียน และการสอนของครู ครูสอนให้นักเรียนทำความเข้าใจและเก็บรักษาขลุ่ยอย่างมีระเบียบ เป็นการฝึกนิสัยที่ดีของนักเรียน ครูทุกคนใช้เครื่องประกอบจังหวะประกอบการสอนขลุ่ยทุกคน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องของจังหวะเพลงไทยทุกประเภทต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับข้อความในจุดมุ่งหมายในการใช้สื่อการสอนของ วารินทร์ รัชมีพรหม (2531: 36-37) คือ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ชัดเจนมากขึ้น สร้างความสนใจ เป็นแรงจูงใจ ง่ายต่อการเรียนรู้โดยเห็นสิ่งที่ป็นรูปธรรมจดจำสิ่งที่ครูสอนได้รวดเร็ว และยาวนาน นักเรียนมีส่วนร่วมและสนุกสนานในการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

1.6 ด้านการวัดผล-ประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนมากให้นักเรียนเลือกเพลงที่ตนเองถนัดในการสอนเป่าขลุ่ย และถ้าสอบไม่ผ่านครูก็เปิดโอกาสให้นักเรียนสอบใหม่ เป็นการวัดผล-ประเมินผล เป็นไปตามความสามารถและทักษะของผู้เรียน ไม่มีเกณฑ์มาตรฐานในการวัดที่แน่นอน เนื่องจากครูผู้สอนไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผล-ประเมินผลในวิชาดนตรีในระดับประถมศึกษาซึ่งสอดคล้องกับที่ สุมาลี จันทรชลอ (2542: 191) กล่าวว่า ในการวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติทุกชนิด ควรกำหนดเกณฑ์ปฏิบัติโดย แยกเป็นประเด็นที่จะสังเกตและเกณฑ์ที่จะตัดสินผลการปฏิบัติเป็นพฤติกรรมเฉพาะที่นักเรียนควรปฏิบัติเพื่อที่จะให้ผลการปฏิบัติเหมาะสมการกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมจึงเป็นหัวใจของการสำเร็จในการวัดผลภาคปฏิบัติ การตัดสินและให้คะแนนการปฏิบัติส่วนมากใช้เทคนิคการสังเกต ถ้าสามารถทำได้ควรสังเกตหลายๆครั้ง เพื่อให้ผลการสังเกตเชื่อถือได้มากขึ้น

2. ปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า ครูยังไม่เป็นต้นแบบที่ดีพอในการสอนขลุ่ย ไม่เน้นการสอนให้นักเรียนค้นคว้าและฝึกปฏิบัติขลุ่ยด้วยตนเอง ไม่สอนให้นักเรียนฝึก ดี หน้าทับ ประกอบเพลงที่เป่าขลุ่ย มีการแสดงผลงานการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณชนน้อยมาก ครูผู้สอนส่วนมากยังไม่เห็นความสำคัญและไม่ใช้สื่อ-อุปกรณ์บางอย่างในการสอน ให้นักเรียนมีการพัฒนาในการเรียนขลุ่ยเพียงออให้ดีขึ้นเช่น ครูไม่เปิดเทปเพลงขลุ่ยให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง ไม่มีตัวอย่างขลุ่ยอุสอนเปรียบเทียบกับขลุ่ยหลีบ และขลุ่ยเพียงออ ไม่มีตัวอย่างขลุ่ยที่ทำด้วยวัสดุชนิดต่าง ๆ ครูส่วนมากไม่มีความเข้าใจในเรื่องของการวัดผล-ประเมินผล ในวิชาดนตรี จึงทำให้ไม่มีขั้นตอนในการวัดผล-ประเมินผล เช่นครูบางคนไม่มีการทดสอบก่อน-หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ ไม่มีรูปแบบการวัดผลที่หลากหลาย ไม่มีการวัดผลด้านเจตคติ และไม่ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมประเมินความตั้งใจและความขยันในการฝึกซ้อมซึ่ง จันทนา อุดมศิลป์ (2533: 21) ได้ศึกษาปัญหาการสอนดนตรี จังหวัดขอนแก่นพบว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจหลักสูตรด้านการเรียนการสอน ครูสอนวิชาดนตรีโดยตรงมีน้อยขาดสื่ออุปกรณ์การสอน วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542: 7) กล่าวว่า การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง วิธีการเรียนรู้ให้โอกาสผู้เรียนตามความถนัดด้วยความกระตือรือร้น เดอ คีฟเฟอ (1965: 76) แบ่งประเภทของสื่อการสอนตามลักษณะที่ใช้เรียกว่า ทัศนูปกรณ์ คือ สื่อประเภทเครื่องฉาย (Projected Aids) เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ สื่อประเภทไม่ใช้เครื่องฉาย (Non-Projected Aids) รูปภาพ แผนภูมิ ของจริง ของจำลอง สื่อประเภทเครื่องเสียง (Audio Aids) เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ เทป Eric Taylor (1994: VII) กล่าวว่า ผู้คนส่วนใหญ่เล่นดนตรีและร้องเพลงก่อนที่จะรู้จักการบันทึกโน้ต คนสามารถร้องเพลงได้แต่ไม่หมดทุกคนที่จะสามารถอ่านเข้าใจดนตรีมีอีกเป็นจำนวนมากที่สามารถเล่นดนตรีได้ แต่อ่านโน้ตไม่ได้ดังนั้นการเรียนดนตรีจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจ เนื้อหาสาระทางดนตรีด้วย อีเบลและฟรีสบาย (Ebel and Fribeie, 1986: 13) ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่า การประเมินผลเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่าของวัตถุสิ่งของ โดยการศึกษาพฤติกรรมความรู้ความสามารถของนักเรียน กรอนลัน (Gronlund, 1986: 5-6) กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างมีระบบในอันที่จะกำหนดขนาดหรือจำนวนซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน

3. ข้อเสนอแนะการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า ควรเชิญผู้ชำนาญการเป่าขลุ่ยหรือเปิดเทปเพลงขลุ่ยให้นักเรียนฟัง ก็สามารถใช้เป็นต้นแบบที่ดีในการฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออแก่นักเรียนได้ ครูควรสอนให้นักเรียนฝึกดีจังหว่าหน้าทับประกอบการฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ และจัดให้มีการแสดงผล

งานการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณชน ควรให้นักเรียนฟังบทเพลงขลุ่ยจากเทปเพลงต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างได้รู้จักทำนองเพลงไทยที่ไพเราะ นักเรียนจะได้เรียนรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ของเพลงได้เป็นอย่างดี และเพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะชนิดของขลุ่ยไทย ครูควรมีตัวอย่างขลุ่ยทุกชนิด และทำด้วยวัสดุต่าง ๆ เป็นตัวอย่างให้นักเรียนได้ศึกษาให้เข้าใจและรู้จักขลุ่ยไทยชนิดต่าง ๆ ดีขึ้น ครูผู้สอนควรได้รับการอบรมเรื่องการวัดผล-ประเมินผลวิชาดนตรีระดับประถมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ด้านครูผู้สอน

ครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออควรเป็นครูที่มีวุฒิการศึกษาด้านดนตรี เพราะครูที่จบการศึกษาสาขาวิชาดนตรีทุกคนจะได้รับการเรียนรู้และฝึกฝนในวิชาดนตรีทั้งในภาคเนื้อหาทฤษฎี และทักษะการปฏิบัติเป็นอย่างดีพร้อมที่จะสามารถเป็นครูดนตรีที่ดีมีคุณภาพในการสอนให้บรรลุล่วงวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของวิชาดนตรีในระดับประถมศึกษาได้ขลุ่ยเพียงออเป็นเครื่องดนตรีพื้นฐานที่ง่ายต่อการฝึกปฏิบัติ หาซื้อได้ง่ายราคาถูก เหมาะที่จะสอนในระดับประถม ซึ่งจะเป็เครื่องมือดนตรีที่ครูผู้สอนกำหนดเนื้อหาการสอน กิจกรรมการสอน และการวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานสาระหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระประวัติศาสตร์ความเป็นมาและคุณค่าของดนตรี ความรู้เรื่องของเสียง การขับร้องและการบรรเลงดนตรี การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี หลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียงดนตรี การสร้างผลงานทางดนตรี และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเนื้อหาสาระดนตรีเหล่านี้ ครูที่จบการศึกษาวิชาดนตรีมีความพร้อมมากในการสอน แต่ปัญหาก็คือ ครูผู้สอนดนตรีระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานีที่จบการศึกษาวิชาดนตรีมีน้อยมาก แต่มีความสนใจในการสอน โดยพยายามที่จะฝึกฝนทักษะการเป่าขลุ่ยด้วยตนเอง เพื่อที่จะนำไปสอนนักเรียนของตน และจากความต้องการของครูที่ไม่มีวุฒิทางดนตรีเหล่านี้ คือ ต้องการรับความรู้ทางดนตรี จึงควรเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูผู้สอนร่วมกับบุคคลผู้มีความรู้ทางดนตรี ช่วยกันเพิ่มขีดความรู้ความสามารถให้กับครูผู้สอนโดยการจัดอบรมตามความต้องการของครูส่วนมากจากการตอบแบบสอบถามงานวิจัยครั้งนี้

ด้านนักเรียน จากการศึกษาสภาพนักเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี นักเรียนส่วนมากมีความสนใจในการเรียน แสดงว่ามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนขลุ่ยเพียงออเพราะฉะนั้นจึงไม่ยากที่ครูผู้สอนจะสร้างความสนใจในการเรียนขลุ่ยเพียงออให้นักเรียน เมื่อนักเรียนมีความสนใจตั้งใจขยันในการฝึกซ้อม ผู้ปกครองก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนรักและต้องการที่จะเรียนขลุ่ย โดยซื้อเทปเพลงขลุ่ยเปิดฟังที่บ้าน ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าเสียงขลุ่ยนั้นเป็นเครื่องดนตรีที่ไพเราะ ให้ความรู้สึกและอารมณ์ฟังแล้วเพลิดเพลินในชีวิตประจำวัน

ด้านเนื้อหาสาระดนตรี ในระดับประถม ปัญหาที่พบคือ ครูส่วนมากพอถึง คาบเวลาที่สอนดนตรี ก็มุ่งเน้นแต่สอนปฏิบัติอย่างเดียว สอนขลุ่ยก็ให้นักเรียนหยิบขลุ่ยขึ้นมาเป่าตามโน้ตเลย โดยไม่คำนึงถึงหลักสูตรว่าต้องการให้สอนเนื้อหาสาระทางดนตรี ในเรื่องของประวัติความเป็นมา องค์ประกอบของดนตรี ธรรมชาติของเสียงดนตรีฯ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนควรศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจก่อนที่จะทำการสอน เพื่อจะได้สอนเนื้อหาสาระได้ครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในระดับประถมศึกษา

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออ

กิจกรรมด้านเนื้อหาสาระ เป็นสิ่งจำเป็นก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ เช่น นักเรียนต้องรู้เนื้อหาเรื่องจังหวะหน้าทับ กิจกรรมการเรียนของครูคือครูต้องสาธิต อธิบาย เนื้อหาหน้าทับแต่ละชนิด ให้นักเรียนเข้าใจก่อนที่จะให้นักเรียนฝึกตีประกอบการบรรเลงขลุ่ยเพียงออ ความแตกต่างของขลุ่ยเพียงออกับขลุ่ยชนิดอื่น ๆ ก่อนที่จะสอนนักเรียนให้เป่าขลุ่ยตามขั้นตอน

กิจกรรมด้านทักษะการปฏิบัติ การจัดกิจกรรมขั้นตอน การฝึกเป่าขลุ่ยจากง่ายไปยาก และคำนึงถึงขีดความสามารถของนักเรียนเป็นหลักในการสอนฝึกปฏิบัติ

กิจกรรมที่เป็นแรงเสริมให้นักเรียนอยากเรียนขลุ่ยเพียงออคือ การได้ยินได้ฟังเสียงขลุ่ยจากผู้ชำนาญการเป่าหรือฟังจากเทปจะทำให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้ง และอยากเรียนขลุ่ยเมื่อนักเรียนเป่าขลุ่ยเป็นเพลงและบรรเลงรวมวงได้ แล้วควรส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสดำแสดงออกในผลงานให้มีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง ซึ่งจะเป็นคุณภาพของผู้เรียนที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรดนตรีขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา

ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน ขลุ่ยเพียงออเป็นเครื่องดนตรีที่ราคาถูกที่สุดในบรรดาเครื่องดนตรีไทย ไม่น่าจะมีปัญหาในเรื่องของจำนวนขลุ่ยไม่พอสอน เพราะนักเรียนสามารถซื้อเองได้ แต่จะมีปัญหาเรื่องขลุ่ยอู้ที่หาซื้อยาก เพราะไม่มีผู้ทำขาย ครูผู้สอนก็สามารถสอนได้ โดยวาดภาพเปรียบเทียบลักษณะ รูปร่าง ขนาด เปรียบเทียบระหว่างขลุ่ยแต่ละชนิดได้

ด้านวัดผล-ประเมินผล ครูส่วนมากไม่เข้าใจในเรื่องการวัดผล-ประเมินผลวิชาดนตรี สอนแค่ไหนก็วัดแค่นั้น ครูสอนให้นักเรียนเป่าขลุ่ยเป็นเพลงได้แล้วก็สอบเพลงตามความถนัดของนักเรียน ทำให้การวัดผล-ประเมินผล ครูทำได้แค่ด้านทักษะเพียงด้านเดียว ไม่มีการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาสาระทางดนตรี เพราะฉะนั้น ครูควรได้รับการอบรมในเรื่องของการวัดผล-ประเมินผลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผล-ประเมินผลตามหลักสูตรดนตรีในระดับประถมศึกษา

4. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาและวิจัยสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออ ในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอื่น ๆ เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้
2. ควรศึกษาและวิจัยความพร้อมของครูผู้สอนดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
3. ควรศึกษาและวิจัยสภาพการจัดกิจกรรมนอกเวลา การสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่ม สร้างเสริมลักษณะนิสัยดนตรีนาฏศิลป์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ครู สภาลาดพร้าว.
- _____. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- เจริญใจ บุญยทัต และคนอื่นๆ. (2525). หลักสูตรการสอนและเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์.
- ฉันทนา อุดมศิลป์. (2533). ปัญหาการสอนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ระดับประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. จังหวัดขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชม ภูมิภาค. (2523). จิตวิทยาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2538). พฤติกรรมการสอนดนตรี. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนัย อายุเจริญ. (2535). สภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ มั่นปาน. (2543). การสร้างและหาประสิทธิภาพการสอนกิจกรรมสอนหลักสูตรเรื่องการเป่าลุ่ยไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาดนตรี ศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสงค์ พิมพ์. (2539). การศึกษาปัญหาการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผดุง พรหมมูล. (2545). กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประสานมิตร.

- พงษ์ลดา นาควิเชียร. (2540). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐานระดับ ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของเบอร์เกตันและเบอร์คแมน. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2524). หลักและวิธีสอนดนตรีศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพรัช ชีระภักสิริ. (2544). สภาพการสอนวิชาดนตรีในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). หลักการวิจัยทางการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ร่วมศ. ประสาสมัคร, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศึกษาพร.
- วารินทร์ รัชมีพรหม. (2531). สื่อการสอน: เทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- วิระชัย จารยรัตน์. (2544). ศึกษาการใช้หลักสูตรการสอนวิชาดนตรีศึกษา วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชาปรัชญาและหลักสูตรการดนตรีศึกษา. วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล. อุดมศึกษา.
- สุมาลี จันทรชลอ. (2542). การวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.
- Akaka, Sheryl Hung Lan. (1998). Music Learning: A Cognitive Process. M.A. University of Hawaii. Masters Abstracts International.
- De Kieffer, Robert E. (1965). Audio-Visual Instruction. New York: The Center for Applied Research in Education, Inc.
- Ebel, Robert L. and Frisbie, David A. (1969). Essentials of Educational Measurement. Prentice – Hall Inc. U.S.A.
- Grolund, Norman E. (1981). Measurement and Evaluation in Teaching. Macmillan Publishing Co., Inc., New York, U.S.A.
- Hornby, A.S., E.v. Gatenby and H. Wakefield. (1963). The advanced Learner's Dictionary of Current English. London: Oxford University Press.

Taylor, Eric: (1994). The AB guide to music Thoray. The Assosiated Board of the Royal school of Music (Publishing) Ltd. London, England.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ

1. ศ. เกียรติคุณ อุดม อรุณรัตน์
ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ดร. วิภา คงคากุล
ประธานคณะกรรมการการบริหาร หลักสูตรสาขาวิชาดนตรี
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. รศ. ณรงค์ชัย ปิฎกัรชต์
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
4. ผศ. ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
5. รศ.ดร.ศุภวัตร พลายน้อย
อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบริการการศึกษา สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สาขาสาธาณฯ มหาวิทยาลัยมหิดล i+22-311-314

ที่ ทม 0802.01(ศษ)/ 1.1.2 วันที่ ๑๑ มกราคม 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อ.ดร.วิภา คงคากุล

ด้วย นางนิรมาน จันทระประวัตินักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี" อยู่ในความควบคุมของ อ.ดร.วิภา คงคากุล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยและเพื่อให้เครื่องมือวิจัยดังกล่าว มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย เพื่อให้ให้นักศึกษานำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ซึ่ง นางนิรมาน จันทระประวัตินักศึกษาได้สร้างขึ้นด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ประเวศธำรง สุจริตจิตต์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์ฯ สุขุมมาลชาติ)

รองคณบดีฝ่ายการคลัง

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ติดต่อประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อ.ดร.วิภา คงคากุล

โทร. 02-800-2525

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบริการการศึกษา สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สาขาสาธาณ มหาวชิราวุธวิทยาลัย +22-311-314

ที่ ทม 0802.01(สย) / ๕๕๕ วันที่ ๑๑ มกราคม 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ศ.พิเศษ อุดม อรุณรัตน์

ด้วย นางนิรमान จันทรประวัติ นักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี" อยู่ในความควบคุมของ อ.ดร.วิภา คงคากุล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยและเพื่อให้ เครื่องมือวิจัยดังกล่าว มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย เพื่อให้ให้นักศึกษานำเครื่อง มือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ซึ่ง นางนิรमान จันทรประวัติ ได้สร้างขึ้นด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ปรเมศวร์ คุ้มมงคล
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำรัตน สุขมาลชาติ)

รองคณบดีฝ่ายการคลัง

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ติดต่อประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อ.ดร.วิภา คงคากุล

โทร. 02-800-2525

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบริการการศึกษา สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สาขาสาक्षा มหาวิทยาลัยมหิดล i+22-311-314

ที่ ทม 0802.01(ศษ)/ ๒๒๒) วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๖

เรื่อง ขอรื้อนเชิฐตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รศ.ณรงค์ชัย ปิฎกรัษฎ์

ด้วย นางนิรมาน จันทระประวัติ นักศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี" อยู่ในความควบคุมของ อ.ดร.วิภา คงคากุล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยและเพื่อให้ เครื่องมือวิจัยดังกล่าว มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย เพื่อให้ให้นักศึกษานำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ซึ่ง นางนิรมาน จันทระประวัติ ได้สร้างขึ้นด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ประทีปธรรมา สุขุมเดชะ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภาสรัตน์ สุขุมเดชะ)

รองคณบดีฝ่ายการคลัง

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ติดต่อประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อ.ดร.วิภา คงคากุล

โทร. 02-800-2525

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบริการการศึกษา สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สาขาสาธิตา มหาวิทยาลัยมหิดล E-22-311-314

ที่ ทม 0802.01(ศอ) 2546 วันที่ ๑๖ มกราคม 2546

เรื่อง ขอเรียนเชิญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ศส.ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์

ด้วย นางนิรมาน จันทระประวัตติ นักศึกษามหาวิทยาลัยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี" อยู่ในความควบคุมของ อ.ดร.วิภา คงคากุล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้สร้างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยและเพื่อให้ เครื่องมือวิจัยดังกล่าว มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย เพื่อให้แก่นักศึกษานำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ซึ่ง นางนิรมาน จันทระประวัตติ ได้สร้างขึ้นด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ดร. ศศ. ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภากรรัตน์ สุขุมลชาติ)

รองคณบดีฝ่ายการคลัง

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ติดต่อประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อ.ดร.วิภา คงคากุล

โทร. 02-800-2525

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบริการการศึกษา สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย สาขาสาธิตา มหาวิทยาลัยมหิดล i+22-311-314

ที่ ทม 0802.01(ศษ)/ ๒๕๖๑ วันที่ ๑๖ มกราคม 2566

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รศ.ดร.สุภาวีย์ พลายน้อย

ด้วย นางนิรมาน จันทระประวัติ นักศึกษามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี" อยู่ในความควบคุมของ อ.ดร.วิภา คงคากุล ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาได้ร่างแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยและเพื่อให้ เครื่องมือวิจัยดังกล่าว มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอร้องเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัย เพื่อให้ให้นักศึกษานำเครื่องมือ วิจัยมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ซึ่ง นางนิรมาน จันทระประวัติ ได้สร้างขึ้นด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ประภาณัฐ ฐิตะมาลชาติ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภาณัฐ ฐิตะมาลชาติ)

รองคณบดีฝ่ายการคลัง

ปฏิบัติราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ติดต่อประสานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อ.ดร.วิภา คงคากุล

โทร. 02-800-2525

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้คือ ครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวครูผู้สอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี
 - ตอนที่ 2 สภาพ ปัญหา การสอน ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของครูผู้สอน ขลุ่ย
เพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ปทุมธานี
3. แบบสอบถามเป็นการศึกษาสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออในด้านต่อไปนี้
 1. ด้านสภาพครูผู้สอน
 2. ด้านสภาพนักเรียน
 3. ด้านเนื้อหาการสอนขลุ่ยเพียงออ
 4. ด้านกิจกรรมการสอนขลุ่ยเพียงออ
 5. ด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอนขลุ่ยเพียงออ
 6. ด้านการวัดผล - ประเมินผล
4. ข้อมูลในแบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น และไม่มีผลกระทบต่อการ
ปฏิบัติงานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด
5. โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอน ทุกข้อ เพราะคำตอบของท่านจะเป็น
ประโยชน์และมีคุณค่าสูง ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านเป็นความลับ โดยจะนำเสนอผลแบบไม่
จำเพาะเจาะจงว่าเป็นคำตอบจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อการ
นำไปใช้ปรับปรุงระบบการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
6. เมื่อท่านตอบแบบสอบถามแล้วโปรดเก็บเข้าซอง ผู้วิจัยจะมาเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ตอนที่ 1

สภาพการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ปทุมธานี

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน [] หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

ข้อมูลส่วนตัวครูผู้สอน

1. เพศ

[] ชาย [] หญิง

2. วุฒิการศึกษา

[] ต่ำกว่าปริญญาตรี วิชาเอก

วิชาโท

[] ปริญญาตรี วิชาเอก

วิชาโท

[] ปริญญาโท วิชาเอก

วิชาโท

[] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ประสบการณ์ระยะเวลาในการสอนขลุ่ยเพียงออเป็นเวลา.....ปี

[] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4. ประสบการณ์ด้านขลุ่ยเพียงออ

[] เคยเรียนเป็นวิชาเอกหรือโท [] ไม่มีประสบการณ์

[] เคยรับการอบรมขลุ่ยเพียงออ [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

.....

5. เหตุผลที่สอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียน

[] หัวหน้าสถานศึกษามอบหมายให้สอน [] สำเร็จการศึกษาวิชาดนตรี

[] สนใจสอนเอง [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. ความสามารถในการปฏิบัติเครื่องดนตรี (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

[] เครื่องดีด [] เครื่องสี [] เครื่องดี

[] เครื่องเป่า [] เครื่องประกอบจังหวะ [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2

สภาพและปัญหาการสอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องหมายเลขระดับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออให้ตรงกับความเป็นจริงกับข้อความในตารางซ้ายมือ ระดับสภาพการสอนขลุ่ยเพียงออแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ให้ท่าน กาเครื่องหมาย / ในช่องระดับสภาพ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

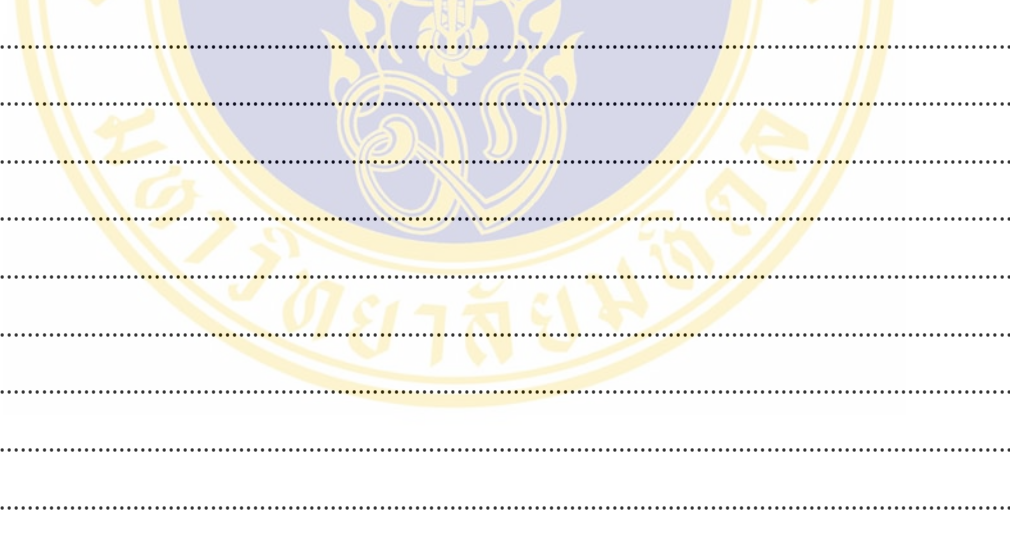
สำหรับ ปัญหา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ การสอนขลุ่ยเพียงออตามหัวข้อที่กำหนด โปรดระบุในพื้นที่ซึ่งเว้นว่างไว้ด้วย

สภาพด้านครูผู้สอน	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ท่านสอนให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการเป่าขลุ่ยเพียงออใน เรื่องต่อไปนี้เพียงใด 1.1 การอ่านโน้ตเพลงไทย 1.2 องค์ประกอบของดนตรี 1.3 ขั้นตอนการเป่าขลุ่ยที่ถูกต้อง 1.4 ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ 2. ท่านมีความสามารถในการเป่าขลุ่ยเพียงออในเรื่องต่อไปนี้ดีเพียงใด 2.1 การเป่าขลุ่ยไล่เสียง 2.2 การเป่าขลุ่ยเพลงต่างๆ 2.3 เทคนิควิธีการเป่าขลุ่ยเพียงออ 3. ท่านเห็นความสำคัญของการสอนขลุ่ยเพียงออ 3.1 ด้านเนื้อหาสาระ 3.2 ด้านทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ 4.ท่านเคยได้รับการอบรม สัมมนาเพื่อพัฒนาการสอนขลุ่ยเพียงออ 5.อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ปัญหาด้านครูผู้สอน

ท่านประสบปัญหาในการสอนกลุ่มเพียงข้อใดในด้านตัวท่านเองอย่างไรบ้าง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สภาพด้านนักเรียน	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ท่านสังเกตว่านักเรียนของท่านเห็นความสำคัญของการเรียนขลุ่ยเพียงอออย่างไร 1.1 นักเรียนสนใจเรียนขลุ่ยเพียงออโดยไม่ถูกบังคับ 1.2 นักเรียนขยันและตั้งใจฝึกซ้อม 2.ผู้ปกครองของนักเรียนให้การสนับสนุน 2.1 ซื้อขลุ่ยให้นักเรียนฝึกเป่า 2.2 ซื้อหนังสือฝึกหัดเป่าขลุ่ยให้นักเรียน 2.3 ซื้อเทปเพลงขลุ่ยเพียงออให้นักเรียนฟังที่บ้าน 3.นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนขลุ่ยเพียงออ 3.1 นักเรียนเห็นคุณค่าของการเรียนขลุ่ยในแง่ของวัฒนธรรมไทย 3.2 นักเรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนขลุ่ยเพียงออ 4.นักเรียนกล้าแสดงออกในการเป่าขลุ่ยในการจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน 4.1 มีความมั่นใจและไม่ประหม่าในการแสดงการเป่าขลุ่ย 4.2 มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่จะออกแสดงการเป่าขลุ่ย 4.3 มีความกะตือรือร้นที่จะออกแสดงการเป่าขลุ่ย อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ปัญหาการเรียนขลุ่ยเพียงออของนักเรียนที่ท่านพบมีอย่างไรบ้าง

สภาพด้านสาระเนื้อหา	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ในการสอนขลุ่ยเพียงออให้สอดคล้องกับหลักสูตรดนตรีศึกษาระดับประถมศึกษาท่านดำเนินการสอนขลุ่ยเพียงออในเรื่องใดบ้าง 1. ความรู้เรื่องเสียง 1.1 ธรรมชาติของเสียงของขลุ่ยเพียงออ 1.2 ความแตกต่างของเสียงขลุ่ยไทยชนิดต่างๆ 1.3 การวางนิ้วประจำเสียงขลุ่ยเพียงออ 2. องค์ประกอบของดนตรี 2.1 หน้าทับในบทเพลงไทยที่ใช้เป่าขลุ่ยเพียงออ 2.2 ทำนอง บทเพลง ที่ใช้เป่าขลุ่ยเพียงออ 2.3 ความรู้เรื่องจังหวะฉิ่ง ห้องเพลง ในการอ่านโน้ต 3. การขับร้องและการบรรเลงดนตรี 3.1 บทเพลงที่ท่านสอนสามารถนำไปใช้ในการขับร้องและการบรรเลงดนตรี 3.2 มีการลำดับเพลงที่ใช้ เป่าขลุ่ยตามระดับความยากง่าย 4. การใช้และการดูแลรักษาเครื่องดนตรี 4.1 วิธีการเก็บรักษขลุ่ยเพียงออที่ถูกต้อง 4.2 การทำความสะอาดขลุ่ยเพียงออ 5. หลักการฟังและการรับรู้ความไพเราะของเสียง 5.1 การแสดงความคิดเห็นในเรื่องของการฟังลักษณะของเสียงขลุ่ยเพลงต่างๆที่เกี่ยวกับรู้สึกและอารมณ์ของเพลง 5.2 การฟังเสียงขลุ่ยในการบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทย					

สภาพด้านสาระเนื้อหา	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6. การสร้างสรรค์ผลงานทางดนตรีและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน 6.1 แสดงการเป่าขลุ่ยในการจัดกิจกรรมต่างๆของโรงเรียน 6.2 จัดส่งเข้าประกวดการบรรเลงขลุ่ยในโอกาสต่างๆ 7. ประวัติความเป็นมาและคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมไทย 7.1 ประวัติความเป็นมาของขลุ่ยเพียงออ 7.2 ลักษณะการสืบทอดมรดก ทางวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการเป่าขลุ่ยเพียงออ					

ปัญหาด้านสาระเนื้อหา

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

สภาพกิจกรรมการสอน	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้เด็กค้นคว้าด้วยตนเอง 1.1 ให้นักเรียนค้นคว้าทำรายงานประวัติขลุ่ยเพียงออ 1.2 ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาและวิธีแก้ไขในการฝึกเป่าขลุ่ยเพียงออ 2. ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทำนั่ง ทำจับและฝึกการปิด-เปิดนิ้วให้ถูกต้อง 3. ให้นักเรียนฝึกอ่านโน้ตขลุ่ยให้ถูกต้องตามจังหวะและทำนอง 4. ให้นักเรียนฝึกเป่าขลุ่ยไล่เสียงตามขั้นตอนให้คล่อง 5. นักเรียน เป่าขลุ่ยสลับข้ามเสียงจนคล่อง 6. ให้นักเรียนฝึกตีหน้าทับประกอบเพลงที่เป่าขลุ่ย 7. ครูเป็นต้นแบบเป่าขลุ่ยนำให้นักเรียนเป่าขลุ่ยตามครู 8. เคยเชิญผู้ชำนาญการเป่าขลุ่ยมาเป่าให้นักเรียนฟัง 9. ให้นักเรียนฟังตัวอย่างเพลงขลุ่ยต่างๆ จากเทป 10. มีการแสดงผลงานการเป่าขลุ่ยต่อหน้าสาธารณะชน อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ปัญหาด้านกิจกรรม

ท่านประสบปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงอออย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

สภาพด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีขลุ่ยเพียงออ เพียงพอกับจำนวนนักเรียน 2. มีแผ่นภาพ ทำนอง การจับขลุ่ย การวางนิ้วประจำขลุ่ยเพียงออ 3. มีแผนภูมิโน้ตเพลงทุกเพลงที่ใช้สอนขลุ่ยเพียงออ 4. มีเครื่องประกอบจังหวะ ในการสอนขลุ่ยเพียงออ 5. มีแผนภูมิขั้นตอนการฝึกไล่เสียงตามโน้ต 6. มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยหลีบและขลุ่ยอู้เปรียบเทียบกับขลุ่ยเพียงออ 7. มีตัวอย่างของจริงขลุ่ยเพียงออที่ทำด้วยวัสดุชนิดต่างๆ กัน 8. มีตัวอย่างบทเพลงขลุ่ยให้ฟังจากเทป 9. มีการทำความสะอาดขลุ่ยเพียงออทุกครั้งหลังจากการฝึกซ้อม 10. มีการเก็บรักษาขลุ่ยโดยการแขวนเรียงอย่างมีระเบียบในห้องดนตรีหรือห้องเรียน อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ปัญหาด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอน

ท่านประสบปัญหาด้านสื่อ-อุปกรณ์การสอนขลุ่ยเพียงอออย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

สภาพด้านการวัดผล-ประเมินผล	ระดับสภาพการสอน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการทดสอบก่อน-หลังเรียนขลุ่ยเพียงออ 2. มีการทดสอบวัดความรู้ระหว่างเรียนขลุ่ยเพียงออทุกครั้งที่ย้อนจบขั้นตอน 3. มีการทดสอบทักษะการอ่านโน้ตเพลงที่ครูสอน 4. ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมประเมินความตั้งใจ และความขยันในการฝึกซ้อม 5. ถ้าสอบไม่ผ่านครูเปิดโอกาสให้มีการสอบใหม่ 6. นักเรียนมีโอกาสเลือกเพลงที่ตนเองถนัดในการสอบเป่าขลุ่ย 7. มีการวัดและประเมินตนเองในการสอบเป่าขลุ่ยเพียงออ 8. มีการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อตัดสินผลการเรียน 9. มีรูปแบบการวัดผล-ประเมินผลที่หลากหลาย 10. มีการวัดผลด้านเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนขลุ่ยเพียงออ อื่นๆ โปรดระบุ.....					

ปัญหาการวัดผล-ประเมินผล

ท่านประสบปัญหาด้านการวัดผล – ประเมินผลอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ที่ ทม 0831/ 0166

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
25/25 ถ.พุทธมณฑล สาย 4 ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

3 กุมภาพันธ์ 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วย นางนิรमान จันทระประวัติน นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี แผนกวิชา
ดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ศึกษาสภาพการ
สอนขลุ่ยเพียงออของโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี"

วิทยาลัยฯ จึงขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามที่แนบมาพร้อมนี้ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กำหนดขอบเขตการวิจัยโดยศึกษาข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรี
(ขลุ่ยเพียงออ) ในระดับประถมศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ ทั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจาก
ท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุกรี.เจริญสุข)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองปทุมธานี

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชาดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
1.	วัดชินวราราม							/	
2.	วัดบางนาบุญ							/	
3.	วัดบางคูวัด							/	
4.	วัดบางตะไนต์							/	
5.	วัดบางเคื่อ							/	
6.	วัดเทียนถวาย							/	
7.	วัดโบสถ์							/	
8.	วัดมะขาม							/	
9.	วัดดาวเรือง							/	
10.	วัดเวฬุวัน							/	
11.	วัดโพธิ์เลื่อน							/	
12.	ชุมชนวัดเสด็จ							/	
13.	วัดเปรมประชากร	(ไม่ทราบชื่อครูผู้สอน)					/		
14.	วัดไพร่ฟ้า	อ.อรุณศรี เหลืองธานี					/		
15.	วัดราษฎร์ศรัทธา							/	
16.	วัดสังลาน							/	
17.	วัดฉาง							/	
18.	วัดโลก							/	
19.	วัดหงส์ปทุมवास	อ.วรรณภา ผลไม้					/		
20.	อนุบาลปทุมธานี	อ.ดวงเดือน ตูปดการ					/		
21.	วัดรังสิต							/	
22.	สุลักขณะ							/	
23.	วัดนาง							/	
24.	วัดบางพูน							/	
25.	วัดบางคูททอง							/	
26.	ชุมชนวัดบางกะดี	(ไม่ทราบชื่อผู้สอน)					/		
27.	จทรทรัพย์อรุณ							/	
28.	รวม		5 โรงเรียน						

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
อำเภอชัยบุรี สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
1.	ชุมชนวัดพิชิตปิติ ยา-ราม	อ.วิสูตร กลิ่นพกา					/		
2.	วัดสระบัว							/	
3.	วัดอัยยการาม							/	
4.	วัดชุมแก้ว							/	
5.	วัดนาบุญ							/	
6.	ชัยบุญสิทธิ์ศิลป์	อ.วิโรจน์ กริถาวร				/			
7.	วัดมูลจินดาราม							/	
8.	วัดเขินเขต							/	
9.	วัดแสงสรรค์							/	
10.	ทองพูลอุทิศ							/	
11.	ชุมชนประชาธิปไตย-วิทยาคาร	อ.กิตติมา อานาวัง					/		
	รวม		3 โรงเรียน						

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ โรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
สามโลก

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
1.	ศาลาพัน	อ. สมเกียรติ					/		
2.	วัดเมตตารังค์							/	
3.	วัดสองพี่น้อง							/	
4.	วัดป่าจั่ว							/	
5.	วัดท้ายเกาะ							/	
6.	วัดเชิงท่า							/	
7.	วัดโบสถ์							/	
8.	วัดสามัคคิยาราม	(ไม่ทราบชื่อครูผู้สอน)					/		
9.	ประชามารุง							/	
10.	สี่แยกบางเตย							/	
11.	ชุมชนวัดจันทน์ กะพ้อ	(ไม่ทราบชื่อครูผู้สอน)					/		
12.	วัดบางเตยนอก	(ไม่ทราบชื่อครูผู้สอน)					/		
13.	วัดบางเตยใน							/	
14.	วัดสหราษฎร์ บำรุง							/	
15.	คลองสระ							/	
16.	สุหร้าไหมเจริญ							/	
17.	บางโพธิ์เหนือ							/	
18.	วัดบางนา							/	
19.	ชุมชนวัดไก่อ่เตี้ย							/	
20.	วัดสะแก							/	
21.	วัดปทุมทอง							/	
22.	วัดถั่วทอง							/	
23.	คลองบ้านพร้าว							/	
24.	วัดบ้านพร้าวใน							/	
25.	วัดบัวหลวง	(ไม่ทราบชื่อครูผู้สอน)					/		
	รวม		5 โรงเรียน						

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ โรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
ลาดหลุมแก้ว

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
1.	ชุมชนวัดบัวแก้ว เกษร	อ.อนุศิษฐ์ ลำไย				/			
2.	วัดบัวสุวรรณ ประดิษฐ์	อ.เกษม คงเปี่ยม				/			
3.	วัดลาดหลุมแก้ว							/	
4.	วัดทองสะอาด							/	
5.	บ้านคลองเจ้า เมือง							/	
6.	คลองพระอุดม							/	
7.	บ้านคลองขวาง บน	องลัดดา ผาดไพบูลย์				/			
8.	วัดบัวขวัญ							/	
9.	ชุมชนวัดหน้าไม้	อ.สมฤกษ์ อุ่นจันทร์				/			
10.	คลองลาดช้าง							/	
11.	วัดเนกขัมมาราม							/	
12.	สว่างราษฎร์บำรุง							/	
13.	คลองตากลิئون							/	
14.	สามวาวิทยา							/	
15.	วัดสุทธาวาส							/	
16.	วัดลำหาเมฆ							/	
17.	วัดสุวรรณจินดา ราม	อ.วัชร ทองชายเดช					/		
18.	วัดจันทาราม	(ไม่ทราบชื่อครูผู้สอน)					/		
19.	บางโพธิ์ใหม่							/	
20.	คลองบางโพธิ์							/	
21.	วัดบ่อเงิน							/	
22.	วัดบ่อทอง							/	
23.	สังฆรักษ์บำรุง							/	
	รวม		6 โรงเรียน						

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ โรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษา

อำเภอหนองเสือ

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
1.	แสนจำหน้าวิทยา	อ.สุคติ เพ็ชรชะ					/		
2.	วัดปทุมนายก							/	
3.	อยู่ประชานุเคราะห์	อ.ธนัฐฐ จันทรโอ			/				
4.	วัดนพรัตนาราม							/	
5.	วัดธรรมราษฎร์ เจริญผล							/	
6.	คลองสิบสาม	อ.ดำเนิน คำดา				/			
7.	นิกรราษฎร์เจริญผล							/	
8.	ราษฎร์สงเคราะห์ วิทยา							/	
9.	ประชาภิกรอำนวย เวทย์	อ.มยุรี หาวุฒิ				/			
10.	แสนชื่นปานนุกูล							/	
11.	คลอง 11 ศาลาครุ							/	
12.	วัดจุฑิษฐาวาส	อ.ชัยเชษฐ ประภาส วดี				/			
13.	วัดโปรยฝน							/	
14.	วัดราษฎร์บำรุง							/	
15.	วัดเจริญบุญ							/	
16.	ชุมชนบึงบา							/	
17.	วัดแสงมณี	อ.กมลยา พันธุมิตร					/		
18.	วัดจุฬาราม							/	
19.	หิรัญพงษ์อนุสรณ์							/	
20.	วัดศรีคณางค์	อ.นาคยา พิงประสงค์					/		
21.	วัดสุขบุญชาริการาม							/	
22.	วัดสอนดีศรีเจริญ							/	
23.	ศาลาลอย							/	
24.	วัดพวงแก้ว	อ.สุวรรณศรี สุดจิต				/			

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ โรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอหนองเสือ (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
25.	นิกรราษฎร์บำรุง วิทย์	อ.สุกฤษฎี เสาะหา				/			
26.	วัดศรีสโมสร							/	
	รวม		9 โรงเรียน						

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ โรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
ลำลูกกา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
1.	วัดลาดสำนุ่น	อ.เทพินทร์ ชอบบัว					/		
2.	วัดโพสพผลเจริญ							/	
3.	ขจรเนติยุทธ							/	
4.	วัดคลองชัน							/	
5.	วัดกลางคลองสี่							/	
6.	วัดปี่ ญจ ทายิกา วาส							/	
7.	วัดแจ้งลำหิน							/	
8.	วัดประยูรธรรม ราม	(ไม่ทราบชื่อ)					/		
9.	วัดประชุมราษฎร์							/	
10.	วัดเกตุประภา							/	
11.	ชุมชนเลิศพินิจ พิทยาคม	(ไม่ทราบชื่อ)					/		
12.	วัดราษฎร์ศรัทธา ธรรม							/	
13.	สหราษฎร์บำรุง							/	
14.	วัดชัยนุสเสศ							/	
15.	เจริญดีวิทยา	(ไม่ทราบชื่อ)					/		
16.	วัดดอนใหญ่							/	
17.	วัดลานนา							/	
18.	วัดสมุหราษฎร์ บำรุง							/	
19.	วัดสุวรรณ							/	
20.	วัดพิรุณศาสตร์	อ.จิรวรรณ กระช่าง					/		
21.	กลางคลองสิบ							/	
22.	วัดศทิส							/	

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ โรงเรียนระดับประถมศึกษา : สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
ลำลูกกา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5 ช.ม.	4 ช.ม.	3 ช.ม.	2 ช.ม.	1 ช.ม.		
23.	วัดอดิสร							/	
24.	ชุมชน วัดท่า เล ทอง							/	
25.	วัดมงคลรัตน์							/	
26.	วัดชัยมงคลาราม							/	
27.	วัดพิชอุดม							/	
28.	วัดนิเทศน์							/	
29.	วัดโสภณาราม							/	
30.	ร ว ม ร า ข ญ ร สามัคคี							/	
31.	ร่วมจิตประสาธ							/	
32.	ร่วมใจประสิทธิ์								
	รวม		5 โรงเรียน						

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
คลองหลวง

ที่	ชื่อ โรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5ช. ม.	4ช. ม.	3ช. ม.	2ช. ม.	1ช. ม.		
1.	วัดพีชนิมิตร	อ.นิวัตร แสงแดง				/			
2.	วัดคุณหญิงส้มจีน							/	
3.	วันครู 2502							/	
4.	ชุมชนวัดบางชัน	อ.สุทัศน์ สุขผ่อง				/			
5.	คลองหนึ่ง(แก้วนิมิตร)							/	
6.	บุญคุ้มราษฎร์บำรุง	อ.กรุณา กลัดคร้าม			/				
7.	จารุศรบำรุง	(ไม่ทราบชื่อ)					/		
8.	ประถมธรรมศาสตร์	อ.จุฑามาศ					/		
9.	วัดสว่างภพ	อ.นิรมาณ จันทระประวัติ				/			
10.	วัดมงคลพุทธาราม	อ.นวลจันทร์ พหุสูต					/		
11.	วัดตะวันเรือง	อ.สุริรัตน์ จิระตะกุล					/		
12.	บึงเขาย้อน	อ.นงเยาว์ พุกชื่อตรง					/		
13.	วัดเพิ่มทาน	อ.ทัศนีย์ สังขมิ					/		
14.	คลองห้า	อ.ณรงค์ รัตนสมุทร					/		
15.	ชุมชนวัดหัดถาสารเกษตร	อ.จินดา ศรีวิไลย					/		
16.	บางชวดอนุสรณ์	อ.เชาว์พงษ์ ทิวะรัตน์					/		
17.	วัดศิริจันทาราม	อ.ประเทือง บุญสม				/			
18.	ไทรบุรีวิทยา 69 (คลองหลวง)							/	
19.	ปากคลองสอง							/	
20.	ลำสนุ่น							/	
21.	สังข์อำวิทยา							/	
22.	คลองสอง	อ.สุพัตรา จุงใจ					/		
23.	วัดกล้าช่อม							/	
24.	สามัคคีราษฎร์บำรุง							/	
25.	วัดเกิดการอุดม							/	
26.	วัดกลางคลองสาม	อ.ยอดยิ่ง คุ่มทรัพย์				/			

แบบสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออโรงเรียนระดับประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
คลองหลวง (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ชื่อครูผู้สอนวิชา ดนตรีหรือขลุ่ย	มีการสอน.../สัปดาห์					ไม่มี การสอน	หมายเหตุ
			5ช. ม.	4ช. ม.	3ช. ม.	2ช. ม.	1ช. ม.		
27.	บ้านบึง							/	
28.	วัดมุลเหล็ก	อ.กฤษณา นิมฉาย					/		
29.	เจริญวิทยา							/	
30.	วัดผลหาร	อ.สถาพร ทองน้อย					/		
31.	ลิ้นจี่อุทิศ							/	
32.	วัดหว่านบุญ	อ.สำราญ แก่นน้อย					/		
33.	อินทนาวิราษฎร์อุปถัมภ์	อ.ชวลิต รุ่งเรืองนาม					/		
34.	วัดอู่ข้าว	อ.สุโรจน์ กลิ่นสุคนธ์					/		
	รวม		21 โรงเรียน						

จากการสำรวจการสอนขลุ่ยเพียงออ ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่ามีครูที่จัดการเรียนการสอนขลุ่ยเพียงออในโรงเรียน จำนวน
54 โรงเรียน

ทดลองใช้แบบสอบถามกับครูผู้สอนอยู่เพียงอยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงาน
งานการประถมศึกษาจังหวัดอยุธยา จำนวน 20 โรงเรียน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น ดังนี้

1. โรงเรียนวัดชุมพลนิกายาราม
2. โรงเรียนประสาททอง
3. โรงเรียนบ้านบางกระสั้น
4. โรงเรียนวัดบางเคียนวิเชียรฉาย
5. โรงเรียนวัดบางเคียนวิเชียรฉาย
6. โรงเรียนวัดเจ้าฟ้าสร้าง
7. โรงเรียนวัดเปรมประชา
8. โรงเรียนวัดบ้านหว่า
9. โรงเรียนวัดธรรมนาถ
10. โรงเรียนวัดบ้านช้าง
11. โรงเรียนพระอินทร์ศึกษา
12. โรงเรียนสุวพันธ์
13. โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์
14. โรงเรียนวัดยมนา
15. โรงเรียนจรูญกิมลี
16. โรงเรียนวัดวงษ์สวรรค์
17. โรงเรียนวัดพยอม
18. โรงเรียนชลประทาน
19. โรงเรียนประจักษ์
20. โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา

รายชื่อโรงเรียนที่มีการสอนขลุ่ยเพียงออ จำนวน 54 โรงเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษา จังหวัดปทุมธานี ดังนี้

อำเภอ	ลำดับที่	ชื่อ โรงเรียน
คลองหลวง	1	โรงเรียนชุมชนวัดบางชัน
	2	โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง
	3	โรงเรียนวัดกลางคลองสาม
	4	โรงเรียนคลองสอง
	5	โรงเรียนจารุศรบำรุง
	6	โรงเรียนวัดพิชนิมิตร
	7	โรงเรียนคลองห้า
	8	โรงเรียนบึงเขาย้อน
	9	โรงเรียนศิริจันทาราม
	10	โรงเรียนชุมชนหัตถสารเกษตร
	11	โรงเรียนตะวันเรือง
	12	โรงเรียนบางชวดอนุสรณ์
	13	โรงเรียนวัดมงคลพุการาม
	14	โรงเรียนวัดสว่างภพ
	15	โรงเรียนวัดมูลเหล็ก
	16	โรงเรียนวัดหว่านบุญ
	17	โรงเรียนวัดอุ้งข้าว
	18	โรงเรียนวัดผลาหาร
	19	โรงเรียนอินทรวีราษฎร์อุปถัมภ์
	20	โรงเรียนประถมศึกษาธรรมศาสตร์
	21	โรงเรียนแก้วนิมิตร
ลำลูกกา	22	โรงเรียนวัดพิรุณศาสตร์
	23	โรงเรียนเจริญดีวิทยา
	24	โรงเรียนวัดประยูรธรรมมาราม
	25	โรงเรียนวัดลาดสนุ่น
	26	โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม

ชัยบุรี	27	โรงเรียนชุมชนประชาธิปไตย
	28	โรงเรียนชุมชนพิชิตปิตยาราม
	29	โรงเรียนรัฐสิทธิศิลป์
สามโลก	30	โรงเรียนศาลาพัน
	31	โรงเรียนชุมชนวัดจันทน์กะพ้อ
	32	โรงเรียนวัดหลวง
	33	โรงเรียนวิคบางเตยนอก
	34	โรงเรียนวัดสามัคคียาราม
ลาดหลุมแก้ว	35	โรงเรียนวัดบัวสุวรรณประดิษฐ์
	36	โรงเรียนวัดสุวรรณจินดาราม
	37	โรงเรียนชุมชนวัดหน้าไม้
	38	โรงเรียนบ้านคลองขวางบน
	39	โรงเรียนวัดจันทาราม
	40	โรงเรียนชุมชนบัวแก้วเกษร
หนองเสือ	41	โรงเรียนจตุพิชราวาส
	42	โรงเรียนแสนจำหน่าย
	43	โรงเรียนอยู่ประชานิกร
	44	โรงเรียนคลองสิบสาม
	45	โรงเรียนชุมชนประชาภิกรอานวเขตย์
	46	โรงเรียนวัดแสงมณี
	47	โรงเรียนศรีคัคณางค์
	48	โรงเรียนวัดพวงแก้ว
	49	โรงเรียนนิกรราษฎร์บำรุงวิทย์
เมืองปทุมธานี	50	โรงเรียนวัดหงษ์สุทธาวาส
	51	โรงเรียนวัดไพร่ฟ้า
	52	โรงเรียนอนุบาลปทุมธานี
	53	โรงเรียนวัดเปรมประชากร
	54	โรงเรียนชุมชนวัดบางกระดี
รวม 54 โรงเรียน		

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ

นางนิรมาน จันทระประวัติ

วัน เดือน ปีเกิด

7 พฤศจิกายน 2504

สถานที่เกิด

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา

การศึกษามัธยมศึกษา สาขา ดุริยางคศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
พ.ศ. 2529

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา วิชาดนตรี
มหาวิทยาลัยมหิดล , พ.ศ. 2546

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนวัดสว่างภพ อ. คลองหลวง จ. ปทุมธานี
อาจารย์ 2 ระดับ 7

EXECUTIVE SUMMARY

THE TEACHING OF KLUE PHAENG-AOW IN THE ELEMENTARY SCHOOL IN PATHUMTHANI PROVINCE

1. Introduction

Klue Phaeng-Aow is one of the few Thai musical instruments stipulated to be taught in the musical curriculum of arts subject. The study of music is concentrated on teaching of theory, composition as well as practical mastery of the instrument. The learning also enhance creativity, admiration, mellifluous mood and musical values which effect quality of human lives. Thus, the activity of learning Klue Phaeng-Aow can be utilized for physical, mental, intelligence, emotional and social development of the learners. Moreover, it leads to environmental development, promote self-confidence, creative exposure, enhance discipline, boost responsibility and create joyful co-working environment.

Elementary level musical syllabus : targeted to create knowledge and understanding of the theory, history and inherited cultural values of the music along with understanding of voices, singing and playing of music. Including maintenance and use of the instrument, principals of listening and perception of the melody, composition of music as well as applications in daily life.

Klue Phaeng-Aow is an appropriate musical instrument suitable for teaching and practicing at the elementary school level because it is easily available, inexpensive and easy to learn. But its returns is great in intelligence, emotional, social, mental development in line with the goals of education which focused to build a perfect human being i.e. ideal, intelligent and happy.

From the survey, study and educational information officers posted in different districts on the activity of learning Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the supervision of the Provincial Elementary Education Office in Pathumthani province. It is found that it is being practiced in 54 schools of the province and a lot of schools failed to manage due to the obstacles faced such as lack of knowledgeable teachers, students, syllabus, teaching activity, teaching materials and assessment.

From the causes and importance explained above, the elementary teachers' curriculum forced the teachers to teach musical theory, composition and skills of the instrument. From the result of inquiry from the teachers facing obstacles in different aspects in the province, it is evident that the teaching of Klue Phaeng-Aow does not comply with the basic syllable targets mentioned previously. Therefore, the researcher has chosen the conditions of teaching Klue phaeng-Aow at the elementary school level, under the Office of the Provincial Elementary Education as the subject. Hoping the information obtained would assist planning of teaching in schools located in Pathumthani as well as other provinces. Moreover, the researcher has chosen qualitative research to study the condition and problems in the province, which was never previously done in the past.

The researcher strongly expect that the information gained on the condition and problems presently faced by the teachers would assist organizations related with education information, administrators, teachers and interested personnel in mapping a future guideline to develop and promote the teaching of Klue Phaeng-Aow in schools in Pathumthani and other provinces.

2. Objective of the studies

2.1 To study the teaching and learning conditions at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani.

2.2 To study the obstacles of teaching and learning of Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani.

2.3 To study the comments and suggestions on teaching of Klue phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani.

3. Utility

3.1 Provide knowledge on the condition of the teachers of Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani on different aspects.

3.2 Provide knowledge of the obstacles on teaching of Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani on different aspects.

3.3 Provide information on the comments and suggestions on teaching of Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani

3.4 To implement the result of the studies to improve and develop teaching of Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani and other schools in the future.

4. Scopes of the study

4.1 This research covers the study of Klue Phaeng-Aow teaching condition in 54 schools undertaking activity of teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani.

4.2 Sample of the study **Sample** the samples of this study are the 54 respondents of questionnaires, who are teachers in 54 schools where teaching of the instrument is provided.

4.3 The study of Klue Phaeng-Aow teaching conditions at the elementary level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani covers the following aspects;

- 1) The teachers
- 2) The students
- 3) The syllabus
- 4) Teaching and learning activities
- 5) Teaching materials
- 6) Assessment

5. Data collection

The researcher has concentrated on collecting data specifically in the second term of the B.E. 2545 academic year with respect to the following steps;

5.1 The researcher has asked favor to respond questionnaires to the College of Dramatics, Mahidol University, College of Graduates and the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani requesting cooperation on data collection.

5.2 Asked favor to respond to the questionnaires sent to the 54 elementary schools under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani.

5.3 Contact has been established to collect the data directly from the respondents.

Data processing

1. Personal status of the respondent is analyzed to find out overall and individual topic's percentage and presented through table along with explanation in writing.

2. The teaching condition is analyzed to find out the mean and deviation values and presented through table along with explanation in writing.

3. The obstacles of teaching Klue Phaeng-Aow are analyzed and briefed in the form of writing

4. The percentage of comments and suggestions is analyzed and presented in the form of writing

6. Results

From studying the Klue Pheang-Aow's teaching conditions at the elementary school level under the Office of Elementary Education, Pathumthani. The researcher has proceeded to collect the data from the sources in order to put light on every aspect of the teaching condition in elementary schools. The collected data enables to

study conditions, obstacles and suggestions according to the objective of the studies as follows;

6.1 The study of teaching conditions of Klue Phaeng-Aow at the elementary school level under the Office of Provincial Elementary Education is conducted on 6 aspects, as follows

6.1.1 The teachers : the teachers highly realize the importance of teaching Klue Pheang-Aow and voluntarily taking the responsibility of teaching the instrument. But, as there are only 7 teachers among the total 49 teachers who possess direct knowledge of music. So, rest of the teachers do not have adequate musical knowledge and have to make their own efforts to practice and study the instrument to further teach the learners. Thus, the students have theoretical knowledge and skill of the instrument at intermediate level.

6.1.2 The students : the students also highly realize the importance of the learning the instrument and as its result learn enthusiastically, diligently practice it and dare to expose at intermediate level. The students also lack support from parents who never buy good books and cassettes to promote the learning process.

6.1.3 The syllabus : the teachers' teaching of Klue Pheang-Aow complies with the syllabus at intermediate level. Concentration is given to cup-cymbals' rhythm in reading musical notes. The songs are chosen on the basis of simplicity and complexity. The teaching of maintaining, cleaning and using the instrument is at very high level. The teaching of melody and mood of the song, the difference among different types of the instruments as well as the songs used for playing the instrument is at intermediate level. The teachers merely teach the *Nathap* rhythm.

6.1.4 Teaching and learning activities : the overall condition of the activities is at intermediate level. First priority is given to postures and practice of fingerings' motion. Second is reading of musical notes according to rhythm and manner. The practice and ability of playing the instrument is at high level. The flow of the melody is at intermediate level. The teachers lack the leader level mastery of the instrument to put up a good example for the pupils.

6.1.5 Teaching and learning materials : The overall conditions of Klue Phaeng-Aow's teaching and learning materials is at the intermediate level.

Most of the teachers who use musical note maps as a part of teaching properly clean their instruments before storing them. The instruments used in corporation with Klue Phaeng-Aow such as cup cymbals and drums, notes chart, siting postures, fingerings pictures as well as actual Klue Phaeng-Aow made from different materials are also sufficient in quantity. Audiocassettes on the instrument are still far less than needed as well as there are only a few samples of Klue-Leep and Klue-Uooh for comparing them to Klue Phaeng-Aow.

6.1.6 Assessment : the procedures on making assessment is effective at intermediate level i.e. mostly the students are instructed to play the song they like and, if they fail, they are allowed to re-practice until they pass. The tests are conducted to assess students' ability of reading musical notes, the assessment is also made every time the lesson is completed. The students are allowed to assess themselves as well as assessed by the instructor. The pre and post assessments are also made at intermediate levels. But, Concentration of assessment is based on behavioral activities i.e. intention, diligence and attentiveness in learning and lack of assessment based on multi-aspects.

6.2 Results of studies of the obstacles : the study of obstacles for teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary schools level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani has been conducted and classified into 6 aspects as below;

6.2.1 Teachers : lack of knowledge on history and musical composition of Klue Paeng-Aow as well as teaching procedures and techniques.

6.2.2 Students : lack of listening experience from experts as well as audiocassettes so are merely impressed by the melody.

6.2.3 Syllabus : Teachers do not teach musical theory and practice Nathap songs and emphasize purely on practice starting from reading tune of music notes. The teachers lack understanding of reading notes according to rhythm thus, it is merely taught.

6.2.4 Teaching and learning activities : the teachers never have had invited any experts to play the instrument or play any audiocassettes and they still are not an ideal for students as its results students are less eloquent of melody and proved to be a barrier for development.

6.2.5 Teaching and learning materials : the only problem on this aspect is that Klue-Uooh is rarely produced and available in the market to help making comparison with Klue Phaeng-Aow

6.2.6 Assessment : lack of students' self-assessment, no pre-learning and post-learning tests are conducted and no specific form for behavioral observation on practice is in place and teachers seldom utilize any particular type of assessment.

6.3 Results of suggestions on the study : suggestions on teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary schools level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani has been classified into 6 aspects as follows;

6.3.1 Teachers : they should be trained by experts of the instrument or organization directly concerned with music teachers' development

6.3.2 Students : teachers should frequently play audiocassettes to enable students enjoy the melodious perception that would motivate students' learning activities. When the students have developed their ability to some extent, stage program should be managed to enhance their exposure confidence.

6.3.3 Syllabus : a specific training should be arranged for the teachers of Klue Phaeng-Aow to provide the knowledge of teaching theory and procedures as well as cymbals rhythm reading of Thai musical notes, composition of music, history and elementary school level syllable curriculum.

6.3.4 Teaching activities : teaching activities such as inviting experts to play the instrument, frequent playing of audiocassettes, systematic teaching of the instrument from extremely easy songs and step by step moving towards complex ones, discipline and responsibility for practicing the instrument regularly.

6.3.5 Teaching and learning materials : The musical notes charts are the top most crucial material for learning Klue Pheang-Aow. Teachers should prepare various audiocassettes for playing them to the students is the second crucial factor and the third and the last is teachers should allocate Klue-Uooh, Klue -Leep and Klue phaeng-Aow in sufficient quantity.

6.3.6 Assessment : the first priority should be given to pre and post learning tests and they should be taken on both theory and practical knowledge. The second priority goes to mapping of behavioral observation format for assessing

attitude as well as extra classes should be held when any students fail to pass the test before re-testing.

7. Discussion

The followings are the discussion topics after the studies of conditions, obstacles and suggestions have been completed

7.1 Teaching conditions : teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary schools level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani has 6 main discussion topics as below;

7.1.1 Teachers : the teachers of the instrument do not directly qualify or possess musical knowledge. Bunsom Srisa-ard has stated that to successfully achieve the targets, teachers are the most crucial factor. They must be adequately at home with the ability, knowledge of curriculum and teaching techniques. The main cause of failure in teaching of the instrument is there are only 7 directly qualified teachers of the specific field from the total 49 teachers undertaking the responsibility. The others are the graduates of other subjects accounting 85.72%. Therefore, evidently those teachers have to strive to gain knowledge and skills through their own efforts and Klue Phaeng-Aow is just one of a few musical instruments taught at elementary schools level. Most of the teachers voluntary take the responsibility of teaching and have rarely been trained by the Office of Provincial Elementary Education. Their experience in teaching ranges from 1-5 years and there are many more teachers willing to teach their students the instrument in line with the elementary curriculum. Though, the teachers highly recognize the importance but they lack knowledge of history, composition, reading Thai musical notes and procedures on teaching of Klue Phaeng-Aow.

7.1.2 The students : The result of the studies reveals that students are willing to learn the instrument without any compulsion. They possess confidence in exposing their ability in different schools' functions as well as realize the importance and have good attitude towards learning the instrument but lack parental support who over look the benefits. Therefore, the teachers should put their utmost efforts to make the benefits of learning the instrument visible by participation of students in contests

both in and inter-school levels. After finishing grade 6, the students may use this special ability to make merit in entering high schools under the Department of Ordinary Education, or dramatics colleges or even army band. This would assist to change parents' attitude towards learning of music.

7.1.3 Syllabus : the results of the research reveals that the elementary level syllabus contains knowledge about voice, nature and voice of Klue Phaeng-Aow's difference among different types of Klues as well as placing of fingers on the right spots. But, the teachers emphasize on practical training and fingerings to obtaining specific voices and neglecting nature of its voices and difference among different kinds of the instrument, musical composition and *Nathap* rhythm. Teachers mostly teach singing according to rhythm and tune of the song just to enable students play the instrument. Teachers possess psychological knowledge of arranging songs from very easy ones and moving up towards the complex ones. The maintenance of the instrument is satisfactory but principals on listening to the melody, perception, mood and playing it in conjunction with other Thai musical instruments is still hard to watch.

7.1.4 Teaching and learning activities : from the results of the research it is found that most of the teachers commence teaching activities from postures, fingerings and reading of notes according to rhythm and tune. Then the student practice it until mastery on that tune is gained and later climbs up to playing of a particular song in composition of different voices.

7.1.5 Teaching materials : the research reveals that most teachers use musical note charts to assist teaching and learning process, which is extremely important. Teachers also instruct students to clean and properly store the instruments after use as part of constructing a good habit. Every teacher uses related instruments for creating rhythm enable students to understand rhythm of different types of Thai songs.

7.1.6 Assessment : the research exhibits that most of the teachers let students choose the most hand on song for learning. And, if any students fail, they are allowed to re-test as a part of assessment, which is mainly based on skills and ability of the learner. There is not any specified standard for making assessment

because teachers lack knowledge of appropriate musical assessment process for elementary level.

7.2 Obstacles on teaching : through the studies conducted on teaching of Klue Phaeng-Aow at the elementary schools level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani. It is found that the teachers are not good ideals for students. The students are not inspired for self-learning. Students are not taught to play *Nathap* rhythm along with the song being played. Performance in front of public is seldom arranged. A few teaching materials are over looked by teachers and their importance is neglected, which bar students development. Audiocassettes are rarely played as an example. Moreover, there are not any samples of Klue-Uooh and Klue - Leep for making comparison with Klue phaeng-Aow. There are not many instruments made from different types of raw materials. Teachers also are unfamiliar with assessing musical progress. Lack of specific assessment formats also proved to be a hurdle.

7.3 Suggestions on teaching : from the research of teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary schools level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani reveals that experts should be invited or audiocassettes should be played to the learners as they prove to be a good example for students. Teachers should teach learners to play *Nathap* along with playing of Klue Phaeng-Aow as well as performance should be arranged in front of public. Listening to a variety of cassettes also boost learners' inspiration and enthusiasm as well as understanding of melodies. To atop the knowledge samples of different types of Thai-Klues and made from various types of raw materials should be allocated. Appropriate assessing methodology should be taught to the teachers by the relevant bodies.

8. Suggestions

Suggestions concerned with the research: the following are the suggestions of the researcher on teaching Klue Phaeng-Aow at the elementary schools level under the Office of Provincial Elementary Education, Pathumthani.

8.1 Teachers : Teachers of the instrument should be qualified directly in this field as are possess adequate theoretical and practical knowledge and ability of the subject and well prepared for achieving the targets. The aim of making Klue Phaeng-Aow basic music instrument for elementary students because of its cheap price and easy availability. The teachers would fix the syllabus, activities and assessment in accordance to standard curriculum aiming at history, values, maintenance, knowledge of voice, principals on listening and melody perception. As the presently teachers engaged in teaching the instrument are not specifically qualified for the subject and have to learn through their own efforts. Thus, the concerned bodies should come down to provide them appropriate knowledge has been mentioned in questionnaire distributed to the teachers.

8.2 The students : from the study of elementary students under the Office of Provincial Elementary, Pathumthani. It is found that most of the students voluntary learn the instrument, which is evident that they have good attitude. Thus, it is not too difficult to enhance their interest. When the students become enthusiastic to learn, then their parents would play supportive roles through buying of cassettes for listening at home. This would play a key role to create feeling, mood and melody perception in routine life.

8.3 The syllabus : the main problem found at elementary level is as soon as the music period begins most of the teachers emphasize on practical lesson. Students are asked to pick up the instrument and start playing it according to the notes without paying any attention to theoretical curriculum i.e. background history, musical composition and nature of musical voices etc. Thus, teachers should gain curriculum knowledge and be well prepared before going in to classrooms.

8.4 Learning activities :

8.4.1 Curricular activity : is a very crucial factor before starting practice such as the students must be aware about *Nathap* rhythm. Activity for teacher is to demonstrate and explain each *Nathap* rhythm before letting them perform the practice along with other musical instruments as well as difference among Klue Phaeng-Aow and other types of Klues before going to other procedures.

8.4.2 Skills developing activity : the arrangement of activity should be arrange from easy to difficult keeping in mind the students' limit of ability.

8.4.3 Other activities that enhance and promote learning quest are listening to experts playing the instrument or listening to cassettes and melody to inspire learning. And, when they are able to play in a group, they should get a chance to perform in public so that they can be proud of their ability, which is a quality of a learner stated in the basic elementary curriculum.

8.5 Teaching materials : Klue Phaeng-Aow is the cheapest among all Thai musical instruments. Hence, to obtain them in quantity should not be any problem. The only problem is Klue-Uooh, which is not possible to buy as no one produced them. But, teachers can still draw pictures and explain the difference among other types.

8.6 Assessment : most of the teacher are not aware about making assessment for music subject. They assess what they teach. By letting students play the song they like, only skill assessment can be made neglecting theoretical knowledge. It is suggested that teachers should be trained by the relevant organization on making better assessment at elementary level.

Suggestion for further research

1. A research on teaching of Klue phaeng-Aow in other provinces should be conducted to compare with this research.
2. A study on preparedness of the music teachers in elementary schools should be done
3. A study on after class activity for teaching the instrument at elementary school level should be conducted.